

Giới thiệu Tam Tiểu Thư Đa Tính Cách

Bạn đang thưởng thức truyện Tam Tiểu Thư Đa Tính Cách của tác giả Quin Quin. Nó- là tam tiểu thư cảnh vàng lá ngọc, là con gái út của tập đoàn VMV về thời trang và trang sức đứng hàng đầu và nổi tiếng thế giới. Là một cô nàng cá tính với vô số tính cách đều hội tụ ở nó: quậy phá, nói nhiều, làm người khác điên nhưng rất đáng yêu và ấm áp, biết quan tâm người khác...

Hắn- là thiếu gia, là con trai của tập đoàn đá quý nổi tiếng đứng đầu thế giới, là một bang chủ hoạt động TGN, là chàng trai lạnh lùng vô cùng, ít nói và không quan tâm chuyện người khác trừ bạn bè và gia đình nhưng cũng rất ấm áp đối với những người quan trọng... Hai người hai tính cách trái ngược nhau liệu có đến được với nhau và thay đổi tính cách đôi phương.

Liệu họ có vượt qua được sóng gió thử thách trong đời. Và những người thân trong gia đình bạn bè có tìm được hạnh phúc thật sự cùng bên nhau mãi mãi hay mỗi người chỉ có duyên gặp nhau nhưng không đi đến được với nhau.

Cùng đọc truyện để hiểu hết cốt truyện teen hay nhất này nhé!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tính Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Gtnv

* NV Nữ :

- Lâm Phuong Cát Vy (nó) : là tam tiểu thư cảnh vàng lá ngọc, con gái út của tập đoàn VMV đứng đầu TG, xinh đẹp, đáng yêu, điểm duyên chết người là má lúm đồng tiền, tính cách vô cùng khác người, có cá tính, luôn làm người khác tức điên, tính khí thất thường sáng nắng chiều mưa nói nhiều, bày trò và là siêu quậy hạng nhất, rất ấm áp và quan tâm người khác..Giỏi võ

- Lâm Phuong Nhã Vy : chị gái ruột nó, nhị tiểu thư VMV dễ thương, hiền, dịu dàng, rất yêu thương tại nó, luôn che chở và bảo vệ nó, tính cách nhu mì, thủy mị. Giỏi võ

- Lục Trang Bảo Ngọc (nhỏ) : bạn thân nó, nhà giàu ngang nó, dễ thương, dễ gần, dễ mến nhưng cũng dễ điên, quậy ngang bằng nó, tính tình lúc này lúc nọ, đôi khi rất vui vẻ, đôi khi điên thì dùng đại mà đụng vào.. Giỏi võ

- Mai Anh Khả Yến (cô) : bạn thân nó và nhỏ, đồng thời là chị dâu tương lai của nó, đáng yêu, so với hai đứa kia thì cô hiền và điềm tĩnh nhất, đôi lúc cũng nổi điên y như nó, thân thiện, hoà đồng.. Giỏi võ

* NV Nam :

- Hoàng Minh Khánh Anh (hắn) : gia thế khủng, giàu hơn nó luôn, hotboy hoàng tử trường Sky. Tính cách lạnh lùng như băng, ít nói và không quan tâm chuyện người khác. Nhưng ấm áp và vui vẻ với bạn bè và gia đình, cực đoan trai dễ khiến người khác say đắm. Giỏi võ và dùng tốt các loại vũ khí, hoạt động TGN

- Lâm Phuong Thiên Minh : bạn thân hắn, anh trai song sinh với Nhã Vy và là anh ruột nó, đẹp trai dễ thương hotboy trường Sky, rất yêu thương và cưng chiều nó, sợ nó khóc nhất, gia thế giống nó, dễ gần hoà đồng đôi khi rất lạnh lùng. Giỏi võ dùng được vũ khí hoạt động TGN chung hắn

- Triệu Bảo Gia phong (anh) : bạn thân hắn, là 1 tay sát gái, thay bò như thay áo, lăng nhăng, 1 playboy chính hiệu, tính cách vui vẻ, hoà đồng, đẹp trai hotboy trường Sky. Giỏi võ dùng giỏi vũ khí hoạt động TGN chung hắn

- Đặng Ân Bảo Lâm : anh rể tương lai của nó, dễ thương đáng yêu có cá tính giống nó, hotboy trường Sky, tính cách vui vẻ, ấm áp hay cùng nó pha trò quậy phá. Giỏi võ dùng được vũ khí hoạt động TGN chung hắn

Còn một số nhân vật khi vào truyện mình sẽ giới thiệu tiếp nha. Tạm thời nhớ mấy nhân vật chính này đi ạ!!!

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tính Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Trở Về Việt Nam

19h00'(tối) tại Mỹ:

Tại một căn biệt thự to hoành tráng, sang trọng tất cả đang trong không khí yên bình im lặng thì tiếng hét chói tai, oanh vàng với tần số khủng khiếp vang lên:

- A a a a a a a a a! _ vang! Đó là tiếng hét kinh khủng của tam tiểu thư nhà ta đây ạ

- Con có im ngay không, con mà hét thêm nữa đừng trách mẹ phang cái gối vào mặt con nhé! _ mẹ nó bà Phương Nhã răng đe

- Con gái đâu cần phải thử giọng, giọng con vẫn tốt mà! _ ba nó ông Lâm Thiên lên tiếng

- Ba, mẹ. Tại sao con phải về VN chứ, con không muốn, không muốn đâu mà. Huhuuu

- Ba mẹ quyết định rồi không phải do con đâu. Con xem con đã lên báo rồi đây này, nhà mình chưa đủ nổi tiếng hả mà con còn làm nổi hơn?? _ mẹ nó gắt

- Nhưng con ở đây rất tốt, rất yên bình đang yên đang lành sao lại bắt con về VN chứ?? _ nó hỏi với gương mặt ngây thơ

- Con liên tục bị mời phụ huynh vì tội phá trường, quậy phá những bạn học sinh khác, làm cho biết bao giáo viên xin nghỉ việc, đến khu trung tâm mua sắm của gia đình làm loạn khiến nhân viên bảo vệ bị thương... Con còn muốn gì nữa hả?? _ mẹ nó dùng nét mặt nghiêm với nó

- Ba ơi!! Con không về đâu ba ơi, chán lắm ba ơi, con không về không về đâu, aaaaaaaa!! _ nó xoay qua năn nỉ ba nó

- Thôi được! Con gái yêu không về thì thôi, con cứ ở đây,.. _ ba nó chưa nói hết thì nó đã la to :

- Ôi con thương ba nhất nhất _ sau đó bay lại ôm hôn ba

- Khoan ba chưa nói hết con đã nhảy vô họng ba rồi _ 3 nó không hài lòng. - Con sẽ ở đây nhưng cắt và tịch thu thẻ, cấm xe, cấm ra ngoài phòng, mỗi ngày 3 bữa người làm sẽ đem cơm lên cho con, ok con gái?? _ ba nó bình thản nói và mẹ nó kể bên mỉm cười vì sắc mặt nó thay đổi chóng mặt, thấy vậy mẹ nó tiếp lời:

- Mẹ không đòi co với con nữa, hay con muốn sang Anh sống với ông nội bên đó

- Ôi không mẹ ơi con về là được chứ gì, đừng cắt thẻ, đừng cấm xe và đừng để con sang nội mà _ nó phụng phịu than vãn, vì ông nội rất nghiêm khắc nó mà về đó thôi xong

- Được rồi! Lên chuẩn bị đi con bay chuyến bay 10h tối nay. Nhanh lên _ ba nó lên tiếng

- Dạ. Ba mẹ muốn tổng con nhanh vậy sao, không để ngày mai được à _ nó buồn

- KHÔNG _ ba mẹ nó thét

- Thôi con đi lên chuẩn bị _ nói rồi nó mặt nặng mày nhẹ chạy rầm rầm lên phòng

- Đi nhẹ thôi con yêu, con đi vậy có ngày cầu thang nhà mẹ sập đổ _ mẹ nó trêu chọc

Nó phụng phịu lên phòng, vừa lúc lên tới phòng cũng là lúc chuông điện thoại nó đổ (tiếng chuông iphone đó ạ)

- ALO.. _ tiếng nói đầy tức giận của nó vang lên

" ôi trời, mày làm gì mà lo to thế, tao biết giọng mày tốt rồi " _ đầu dây bên kia đáp nhẹ

- Tao đang bức đấy nhé, đừng làm tao điên à _ nó gay gắt trả lời. - mày gọi tao chi giờ này _ nó tiếp

" Tao bị bắt về VN rồi Vy ơi, huhuuu tại sao lại vậy, tao phải xa mày, xa con Yến rồi, xa luôn đất Mỹ yêu dấu,..... _ Bảo Ngọc than vãn nói miết

- Stop được rồi chị 2. Mày tưởng tao hạnh phúc hả, tao cũng bị tổng sang đó đây nè _ nó nói nhưng giọng pha chút vui vì có bạn đi cùng

" Vậy hả, sao không nói sớm, thôi tao đi chuẩn bị đây hẹn tí gặp ở sân bay nhé em yêu. Bye bye " _ Nhỏ liền tắt máy vì nếu buông chuyện với nó đến mai vẫn chưa ngừng được.

Xong, nó liền ấn số gọi cho Khả Yến nhưng lại nghe giọng nói không hay mấy " thuê bao quý khách,.. "

Nó gọi tiểu vài lần nhưng vẫn không được, thế rồi nó lại soạn đồ bỏ vào vali to đựng vừa làm vừa làm bầm " khi không bắt về VN, cũng may còn Ngọc đi cùng nếu không buồn chết, mà sao Yến gọi không được ta,.. "

---

* 22h tại sân bay:

- Ba mẹ ơi, con sẽ nhớ hai người lắm, con thương hai người lắm xa hai người chắc con bệnh ốm mất _ nó sụt sùi mong ba mẹ sẽ đổi ý
  - Thế tội con sang Anh ở với ông đi khỏi về VN làm gì, để mẹ đổi vé máy bay sang Anh nha _ mẹ nó bình tĩnh nói
  - DẠ KHÔNG _ nó và nhỏ đồng thanh hét toáng lên
  - Vậy thì ngoan ngoãn về VN đi, Cát Vy con cũng nên về thăm anh 2 và chị 3 con chứ, con ở bên đây từ đó đến giờ, xa 2 đứa nó cũng 10 năm rồi ít gì _ ba nó điềm tĩnh bảo cô con gái yêu quý
  - Dạ thôi tội con vào đây.Bye ba má nhé _ nó và nhỏ đồng thanh với giọng yếu xìu
  - Ừ vào đi, đến nơi quần gia sẽ đến đón tội con _ ba mẹ nó thay nhau nói và nghĩ " để tội nó đi tội thiệt dù gì cũng ở đây quen rồi, nhưng quậy quá ai mà chịu cho nổi, thôi thì để coi sao "
- Và rồi ba mẹ nó cũng lên xe về. Tội nó kéo vali và lết vào trong, đang đi thì nghe tiếng kêu inh ỏi như cả mọi người có mặt ở đây đều nhìn chăm chăm
- CÁT VY, BẢO NGỌC!!!! _ văng là Khả Yến đấy. Chạy dốc sức đến chỗ tội nó cô vừa lau mồ hôi vừa nói :
  - Tội bây ..đi..gì mà.. mà nhanh vậy??
  - Ừa, mày làm gì ở đây _ nhỏ hỏi
  - Sao tao gọi mày nát mấy hôm qua mà không liên lạc được??? _ nó hỏi dồn
  - Tao bị bắt về VN luôn đây này, hôm qua buồn quá tao quăng điện thoại đâu cũng chả biết đến khi tìm được định gọi tội bây thì hết bin _ ngưng một lúc cô nói tiếp - rồi ba mẹ bảo là tội bây cũng bị bắt về nên tao chạy ra đây luôn.

- Ồ, thôi vô đi sắp bay rồi

Thế rồi ba cô tiểu thư chúng ta tiến về phòng soát vé và máy bay cất cánh.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Số Nhỏ _ Đi Học

Sau vài giờ đồng hồ ngồi lì bì trên máy bay tội nó bước xuống với gương mặt không thể bơ phờ hơn

- Ôi gọii ơi, tui mệt quá, nhức lưng quá, đau đầu quá, nóng nực quá, thời tiết VN nóng gì mà kinh thể trời, nhưng khát nước, đói bụng quá _ nó than trời than đất đầu hay có 2 ánh mắt đầy sát khí nhìn nó như muốn ăn thịt nó
- MÀY CÓ IM ĐI KHÔNG?? _ nhỏ và cô hét lên khi nó cứ than vãn nghe nhức cả đầu
- Im thì im, làm gì nóng vậy. Nóng quá mau già lắm nha mà còn xấu nữa. Ê mà Ngọc mày đã không có bạn trai rồi mà khó tính hung dữ vậy có ma nào dám hót hahaa _ nó tuồng một trảng làm nhỏ máu sôi sục
- Mày hơn tao hả con kia, mày có bạn trai hả. Mày hiền lắm chắc, mày nói nhiều như con vẹt vậy _ nhỏ tức giận nói lại
- Ồ vậy à, vậy mày đang nói chuyện với vẹt à. Ôi bạn tôi tội thiệt, người không nói đi nói chuyện với vẹt, haizz rõ khổ _ nó cũng đáp lại
- Mày.. Mày.. _ nhỏ tức mà không biết nói sao vì vỗ mồm nó cực giỏi có nói lại nó đâu
- Thôi 2 bây im đi. Đang ngoài đường vắng đây, la một lát người ta tưởng ăn trộm bắt bỏ tù bây giờ _ cô lên tiếng giải hoà để 2 đứa này cãi nhau có mà đến hôm sau vẫn không im được (thế mà làm bạn thân được quá hay)

Nhỏ thì tức ghen hợm còn nó thì đưa gương mặt vô tội nhìn nhỏ khiến nhỏ muốn đấm 1 phát vào mặt

- Chào các cháu, đợi lâu không?? _ Bác Hùng quần gia của nó đi đến và mỉm cười (vì nó không cho ai trong nhà kêu nó là tiểu thư nên mọi người làm ai cũng gọi nó bằng tên hay con, cháu thôi)

- Dạ không, bác ơi về đi bác tụi con đuổi quá rồi _ cô dành nói vì hiện tại ai cũng mệt mỏi

- Ồ vậy về, các cháu ở biệt thự Rose nha, xe đều cho về hết rồi có sẵn hết _ Bác Hùng nói

Và tụi nó được bác Hùng chở về biệt thự Rose (đây là biệt thự ba mẹ tặng nó nhân ngày sinh nhật 16 của nó)

Về đến nhà, mỗi đứa lập tức leo ngay về phòng đánh 1 giấc dài

*Sáng hôm sau:

Không biết là vì không quen với mùi giờ VN hay do ngủ không được hay sao mà cả 3 nàng nhà ta đều dậy rất sớm.

Trên bộ salon màu đen nó thì ngồi xem truyện Doremon, nhỏ thì onl fb, cô thì nghe nhạc. Cả 3 đang tận hưởng giây phút tự do độc lập hạnh phúc thì... :

- Đây là đồng phục của các con đây, hồ sơ nhập học cũng đã xong, tụi con sẽ học ở trường Sky, dụng cụ cho việc học cũng đã để hết trên phòng các con chuẩn bị đi rồi đi học _ quản gia ôn tồn nói với 3 cô công chúa

Tụi nó chỉ mở mắt to hết cỡ há mồm ra mà tiếp thu từng chữ bác Hùng nói, mất vài phút sau khi tiêu hoá hết câu nói thì bắt đầu biến Đông dậy sóng

- Ôi mẹ ơi, cái gì thế này, con đang mơ hay sao, tại sao phải đi học, ôi ôi ôi trời _ nó kêu thét thảm thiết, tay ôm đầu nhìn phát tội

- Đúng đó, sao lại đi học hả bác _ nhỏ và cô đứng như trời trồng giờ cũng lên tiếng

- Đây là ý của ba mẹ các con và ông nội Cát Vy, bác không rõ _ bác quản gia nén cười vì sắc mặt như tắc kè hoa của nó nhìn gương mặt nó khi nhắc đến ông nội

- Thôi vậy tụi con lên chuẩn bị đây. Eo ơi, số nhỏ số khổ thật, lúc con sinh ra em sao sáng nào chiếu mạng chị vậy _ nó quay bước lên cầu thang vừa đi vừa lẩm nhẩm

Hai cô nàng kí cũng cất bước, nó lì nhát mà còn vâng lời thì sao hai nàng dám cãi lại các lão tiền bối

Thế rồi tụi nó lên thay đồng phục, cho sách vở, bút thước vào balo và ngấm nhìn trong gương

" đồng phục cũng dễ thương phết " suy nghĩ của 3 nàng.

Đồng phục trường :

+ Nữ: áo somi trắng tay dài thắt cà vạt màu tím. Váy màu tím trên gối một tí viền váy có đường kẻ trắng

+ Nam: áo somi trắng tay dài cà vạt đen, quần đen

Ngắm đã ổn các nàng bước ra khỏi phòng và tiến vào nhà xe lấy xe đi thẳng đến trường

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thự Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Nhập Học _ Đụng Độ

Trường Sky là một trường quốc tế, rất sang trọng và nổi tiếng các học sinh đều là cậu ấm cô chiêu, tiểu thư thiếu gia của các tập đoàn lừng lẫy (trường này do các ba mẹ của tụi nó và tụi hần hợp tác thiết kế và xây dựng)

Sân trường Sky hiện giờ đang đông đảo học sinh đổ dồn về phía nhà xe chắc cứng không lối thoát.

Một chiếc xe hơi sang trọng bóng loáng tiến về phía nhà xe

- ôi anh Khánh Anh đến rồi _ ns1

- aaaa anh Minh ôi trời ơi đẹp quá _ ns2

- nhìn kìa anh Phong và cả anh Lâm nữa kìa, ôi chàng trai của em _ ns3

- cái gì mà chàng trai của em, anh Lâm của chị Vy đó, ănnói bậy là bị ra khỏi trường đó _ ns4

Và sự việc vẫn diễn ra tiếp khi một chiếc xe sang trọng tương tự lúc nãy tiến thẳng vào nhà xe và tông trúng cái chân của hotboy Nhật Phong nhà ta và người lái không ai khác chính là Bảo Ngọc.

Cả 3 cô nàng bước xuống xe làm mấy boy ở đó xịt máu mũi mơ mơ như đang gặp tiên nữ

- xinh dữ vậy trời _ boy1
  - người đẹp gì mà đẹp thế _ boy2
  - ba má khéo đẻ thật đấy _ boy3
  - xinh gì chắc trét cả tán phấn trên mặt hoặc phẫu thuật thẩm mỹ không _ ns ở đó ghen tức đâm vào
- Tụi nó không quan tâm vì việc như vậy vẫn diễn ra đều ở Mỹ nhưng tụi nó vẫn trêu ghẹo
- Ê mày, tao không ngờ ở trường danh giá này mà hầu như con gái không biết điều nhỉ _ cô mĩa mai
  - Kệ đi, nhưng tao thấy họ đón tiếp tụi mình rất nồng hậu _ nó cất giọng
  - Ờ phải đó, đúng đó với lại... _ nhỏ chưa kịp nói hết câu thì có 1 bàn tay kéo tay nhỏ lại và lớn tiếng:
  - Đây, cô lái xe đâm trúng tôi này, sao không xin lỗi mà đứng tám há?? _ anh gắt
  - Ồ tôi tông anh há?? _ nhỏ giả vờ ngây thơ
  - Cô... Rõ ràng tông tôi còn giả nai há?? _ anh nhăn mặt và bảo
  - Vậy tại sao anh không né, anh có mặt mà sao không thấy tôi đang chạy vào?? _ nhỏ cũng cãi lại
  - Con nhỏ này, ăn nói vậy há. Tôi không biết xin lỗi đi _ anh tức lộn ruột vì gặp 1 người vô lí như nhỏ
  - Nonever nhé cung _ nhỏ mỉm cười đáp làm mấy nam sinh ở đó xịt máu tại chỗ và anh cũng bị đơ - ơ tụi nó đâu rồi ta?? _ mãi lo cãi nhau mà không thấy nó và cô đâu cả nhỏ mở điện thoại ra nhận được dòng tin " tụi tao đang ở trước phòng hiệu trưởng " from Cát Vy

Nhỏ nhận xong thì quay qua anh và nói to :

- Mong là sẽ không gặp lại tên cã chớn như anh. Lêu lêu _ nói rồi nhỏ bỏ đi để anh tức xì khói
  - Cho mày chừa cái tội bày đặt ra sất gái _ Thiên Minh trêu
  - Chừa luôn cái thói không nhìn _ Nhã Vy bồi thêm
  - Bỏ cái tật ra muốn làm model cho nữ sinh nhé mậy _ Bảo Lâm hí hửng ghẹo
  - Tụi bây hay quá ha, thấy vậy còn ghẹo. Ôi cái chân của tôi _ anh ôm cò cò cái chân
  - Thôi bớt đi cha, có sao đâu làm quá không à _ Nhã Vy cười vì vậy làm sao đâu được với 1 người trong TGN
  - Lên lớp _ hần Khánh Anh nhà ta giờ mới lên tiếng
- Thế rồi cả bọn lên lớp với gương mặt như mọi khi trừ anh " con nhỏ đáng ghét để tôi gặp lại tôi sẽ không tha cho cô đâu, hừ "

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Nhận Lớp _ Ngày Học Đầu Tiên

Sau khi cãi nhau với Nhật Phong xong Bảo Ngọc đến phòng hiệu trưởng nơi có 2 cô bạn thân đang đợi

- Sao 2 bây đi không kêu tao vậy _ nhỏ trách

- Thấy mày cãi nhau nhiệt tình quá không nỡ làm mất hứng _ nó nói

- Thôi vô phòng nhập lớ nhanh đi tao buồn ngủ quá _ cô uể oải lên tiếng

Bước vào phòng hiệu trưởng nó phi thẳng vào luôn mà không cần gõ.

- Ai mà vào không gõ cửa vậy hả?? _ HT lớn tiếng không vui

- BA NUÔI _ cả 3 người đồng thanh chạy vù lại ôm HT cứng ngắt

- Tụi con nhớ ba quá _ 3 người đồng thanh

- Thôi đi! Nhớ tui mà có bao giờ về thăm tui đâu mà nói _ HT vờ giận

- Thì giờ tụi con về rồi nè. Mà ba nuôi ơi tụi con học lớp nào ạ?? _ nó đi vào vấn đề chính

- Ồ. Mấy đứa học 12Avip nha, chung với Thiên Minh và Nhã Vy anh chị con đó _ HT nhìn cô con gái nuôi bé bỏng

- Ahh thật á. Sáng giờ con không gặp 2 người đó??. _ nó buồn buồn vì cũng lâu rồi không gặp anh 2 và chị 3 nhưng cũng vui và liếc mắt sang nhìn cô

- Nhìn gì tao, ghẹo nữa là trưa tao không nấu cơm tao cho nhịn đói hết _ cô gắt đẽ đẹp con phá của nó chứ để nó ghẹo không biết khi nào dừng

- Sáng nay tụi nó có đi học mà, làm náo loạn sân trường sáng giờ đó _ HT nói

- Vậy anh Minh với chị Vy là hotboy hotgirl gì ấy hả ba nuôi?? _ nhỏ hỏi và nhận được cái gạt đầu từ ông

- Thôi mấy đứa lên lớp đi rồi rảnh xuống đây chơi với ba nuôi _ ông nhỏ giọng nói

- DẠ _ tụi nó đồng thanh

Ra đến cửa tụi nó được gven tên Nguyệt Hà dẫn về lớp, cô rất hiền và tận tình chỉ dẫn tụi nó nên tụi nó rất quý cô ngay từ đầu

- Các em đợi cô tí nhè _ cô nói và mỉm cười nhận được tín hiệu ok từ nó cô dịu dàng bước vào lớp

- Các em, lớp chúng ta có thêm 3 hs mới các bạn từ Mỹ về nên các em hãy giúp đỡ các bạn hết mình nha _ cô bảo nhỏ (vì cô hiền và cũng xinh nên lớp ai cũng mến và nghe lời)

- DẠ. TẮT NHIÊN RỒI CÔ _ lớp nói

- Các em vô đi _ cô quay ra cửa và vói 43 ánh mắt hướng ra cửa. Tụi nó bước vào với bao nhiêu lời bàn tán toàn là khen thôi vì lớp nó rất hiểu chuyện, đoàn kết cùng nhau không phân biệt đối xử hay ghen ghét ai cả

- Hello mọi người. Mình là Mai Anh Khả Yến rất vui được làm quen với các bạn _ cô cười duyên khiến cả lớp rất mến

- Xin chào các bạn. Mình tên Lục Trang Bảo Ngọc hân hạnh làm quen và học chung các bạn _ nhỏ cười tươi rồi làm lớp ai cũng yêu

- Chào tất cả mọi người. Mình là Lâm Phương Cát Vy. Rất vui vì học chung và làm quen với các bạn, mình là hs mới nên các bạn giúp đỡ mình nha _ nó vừa nói vừa cười để lộ má lúm đồng tiền sâu hoáy khiến lớp ai cũng thích và dành lời khen cho 3 cô bạn mới đáng yêu.

Màn giới thiệu xong thì nhận được tràn vỗ tay từ lớp và cô giáo. Tụi nó cũng mến lớp lắm vì lớp rất hòa đồng và gần gũi

- À. Lớp giờ hết chỗ chỉ còn 3 bàn trống cuối lớp thôi. Bây giờ, Khả Yến em ngồi với Thiên Minh. Bảo Ngọc em ngồi với Nhật Phong còn Cát Vy em ngồi với Khánh Anh nha _ cô giáo nói xong chỉ tay về 3 chàng trai yên vị phía cuối lớp.

Rồi ai về chỗ nấy. Và sẽ có tiếp diễn những trận chiến lịch sử khi đối lập tính cách nhau mà lại ngồi cùng nhau

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Oan Gia Ngõ Hẹp

Nghe lời cô giáo tụi nó bước xuống chỗ cô chỉ và ngồi xuống cả 3 không để ý đến bên cạnh mỗi người đều là 1 chàng trai đang nằm say giấc.

- Các em. Tiết này tự học các em học với nhau nhớ giữ trật tự nha. À 3 bạn mới vô không hiểu chỗ nào thì các em cứ hỏi bạn Thùy Chi lớp trưởng nha.
- nói rồi cô cười tươi rồi bước ra khỏi lớp

* Phía bọn nó:

- Cô xếp chỗ kì quá ngồi gì với mấy người này tàn thấy ngủ và ngủ không à, chả vui gì cả _ nó làm mặt méo khiến nhỏ và cô bật cười
- Ráng đi, tao chả biết mặt mũi họ ra sao nữa cứ nằm suốt giờ _ nhỏ nói theo
- Mà ba nuôi nói học chung anh Minh với chị Vy mà sao không thấy họ ta _ cô hỏi mà buồn vì Yến và Minh yêu nhau mà quá lâu rồi không gặp cũng nhớ
- Thôi biết đâu ba nuôi nhớ nhầm đề tí học xong tao gọi anh 2 thử cho _ nó an ủi cô bạn

Cô gật đầu và suy nghĩ không biết có khi nào anh Minh yêu ai rồi không xa nhau tận 3 năm đến giờ cô mới về VN chắc anh quên cô rồi. Đang liên miên suy nghĩ thì có 1 cánh tay khều cô. Cô chẳng quay lại thì người đó lên tiếng :

- Ai cho cô ngồi đây, đã thông qua ý kiến tôi chưa mà tự tiện vậy, đem balo lên và tìm chỗ khác mà ngồi đi tôi không thích ngồi chung ai hết. _ Thiên Minh làm 1 tràng dài rồi nhìn chăm chú vào người con gái kế bên

Thấy người ta nói chuyện mà cô chẳng để ý nó liền đứng dậy nhìn người con trai vừa nói và kết quả là vui sướng, hạnh phúc mắt mở to hết cỡ nhìn chăm chăm người con trai đó và tiếng la thất thanh dậy sóng :

- Oppa à, ôi em nhớ anh quá, nhớ anh quá à!! _ nó chạy lại bàn bên ôm Thiên Minh cứng ngắt khiến chàng khó thở và những ai trong lớp đều ngạc nhiên có cả nhỏ và cô có luôn cả bạn anh và Nhã Vy

- Ai vậy, buông ra coi _ anh gắt lên có ai dám ôm anh khur khur vậy chứ

Thế là nó buông anh ra và mỉm cười - Hi, 2 oi em mà 2 hông nhớ em hả mà tỏ thái độ đó vậy _ nó trách

Đứng nhìn người con gái trước mặt thất kinh anh và Nhã Vy hét toáng lên khi nhận ra nhau :

- CÁT VY _ anh và Nhã Vy đồng thanh

- Vâng em đây ạ _ nó cười tươi

- Sao giờ mới về, mà về khi nào, bảo nhớ mà giờ mới vác xác về đây _ anh và Nhã Vy thay nhau hờn

- Xin lỗi anh 2 và chị 3 nhiều mà _ nó làm mặt hối lỗi

- Anh nhớ mình nó thôi hả còn em sao đây _ nhỏ và cô đứng nãy giờ thấy bị bơ đẹp nên lên tiếng

- Ôi bà xã của anh _ chạy lại ôm Khả Yến thăm thiết và xoay qua nhỏ - chào Ngọc baby nhớ tụi em quá

- Nhớ chi cái nhỏ dở hơi _ cậu đứng đó nhìn ra hình dáng quen thuộc đụng cậu ngay sân trường thì sát khí toả ngàn ngạt

- Cái tên đáng ghét tính đàn bà kia, anh nói gì đó hả?? _ nhỏ không hài lòng nói lại

- Rồi sao, cô bị điếc hay sao mà không nghe tôi nói gì?? _ cậu đắc ý

- Đầu có tôi tưởng những kẻ đuôi như anh cũng biết nói _ nhỏ cãi

- Nè tôi có tai và nghe rõ nhé và cũng có mắt không đuôi nha

- Bộ tôi nói anh đuôi không có mắt hả, là anh tự nhận đấy thôi _ nhỏ nói từ từ

- Cô.. Cô.. _ anh không cãi lại

- Tội, đã mang nhiều tật còn bị thêm cả lăm nữa, đời trớ trêu thay _ nhỏ đắc chí thêm vào

- Thôi được rồi, cãi quai à _ nó nản nên nói - cãi nhau quá mệt yêu nhau đó nha

- AI THỀM YÊU CÔ / ANH TA CHÚ' _ cả 2 đồng thanh

- ĐỪNG CÓ NÓI THEO TÔI _ đồng thanh tập 2

- ĐÚNG LÀ OAN GIA NGỒ HẸP MÀ _ đồng thanh tập 3

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Náo Loạn Canteen

Sau khi hết tiết tự học của cô Nguyệt Hà cũng là lúc trống ra chơi. Vì lớp rất vui thân thiện nên nó nhí nhanh chạy lên bục giảng gõ mạnh tay vào bảng làm cả lớp đều nhìn lên nó

- Các bạn, hôm nay để cảm ơn ngày đầu Vy chuyển đến các bạn đã tận tình giúp đỡ. Bây giờ Vy mời hết lớp mình xuống canteen ăn uống thoải mái nha, Vy khao _ nó cười tươi và nói

- OK _ cả lớp đồng thanh cùng nó chạy xuống canteen

* Canteen:

Cả lớp nó thì ngồi phía trong còn tụi nó tụi hần thì ngồi ở bàn sang trọng mà chỉ tụi hần mới được ngồi.

- Anh 2 chị 3 giới thiệu bạn đi chứ _ nó hăng hái phát biểu

- Ồ. Đề 2 nói cho. Đây là bạn thân của 2 Nhật Phong, Bảo Lâm, và Khánh Anh. Còn đây là em gái út của tao với Nhã Vy tên Cát Vy còn mấy đứa này là bạn thân nó Bảo Ngọc và đây là Khả Yến vợ tao _ anh giới thiệu rồi choàng vai Khả Yến

- Cát Vy này. Bảo Lâm là bạn trai chị đấy, gọi là anh rể nghe chưa _ Nhã Vy nói xong nhéo yêu vào má của nó

- Bằng tuổi sao phải gọi là anh?? _ nó không chịu liên hỏi

- Em phải gọi là anh mới đúng bởi Bảo Lâm, Nhật Phong, Khánh Anh đều lớn tuổi hơn các em, bằng tuổi chị và anh Minh _ Nhã Vy giải thích

- À. Thế các anh ở lại lớp à?? _ nó hỏi 1 câu ngây thơ vô tội khiến Thiên Minh và Nhã Vy đứng người. Nhật Phong và Bảo Lâm như chết đứng tại chỗ. Còn hần thì cũng khá bất ngờ trước câu hỏi của nó mồm nửa thì phun hết lon pespi đang uống rồi nhưng cũng mỉm cười nhưng nhanh chóng thu lại.

- Nè, tụi tui có bằng đại học TG đang hoàng nha, chỉ là tụi tui chưa muốn tiếp quản cty nên đi học cho đỡ chán thôi _ Bảo Lâm biện minh

- Với lại nét đẹp của tụi ở nhà thì phí lắm. Đi học cho các em gái nhìn coi như làm việc tốt _ cậu tự sướng

- Gớm. Con nào đuôi mới nói anh đẹp, tự tin gì quá vậy chời, trời không có gió anh đu chi cao vậy?? _ nhỏ chọt vào

- Kệ tụi, đỡ hơn đồ đầu heo nhà cô _ cậu chả vừa nói lại

- Anh hiểu tui nói gì hông?? _ cô hỏi kèm theo tay khều khều anh

- Cô nói tiếng Việt có nói tiếng tàu đâu mà không hiểu?? _ cậu đắc thắng

- Hìhì. Vậy anh đang nói chuyện với heo đấy, anh cũng giống tui _ nhỏ mỉm cười vô tội

- Cô.. Cô.. _ cậu chả biết nói gì với nhỏ

Thế rồi cả đám cứ ngồi luyên thuyên mãi cho đến khi..

Àoooooooo - một ly nước đổ thẳng vào người nó. Không gian im lặng, cả canteen như nín thở chờ xem vì có ai dám đối đầu lại 2 cô gái tự xưng hotgirl đâu.

- Cô mới làm gì đó, mất đuôi rồi hả _ cô gắt

- Nè có mất không _ Nhã Vy bực mình vì có ai dám làm vậy với cô em gái của mình đâu

- Làm gì chứ, tui thích vậy đó. Mới vào trường chào hỏi tui chưa mà gan dám ngồi với hotboy vậy?? _ Thái Hà lớn giọng

- Mới vô trường đừng làm quá nha coi chừng đó, nghèo nàn còn vuron xa _ Ngọc Oanh hòa theo

RẦM! Nó đã tức thật rồi, nó cảm giác sao mình bị khinh thường bởi hạng người lằng lờ này nó thấy tức nhưng biết làm gì dùng võ thì không được bởi anh chị nó không hề hay nó biết võ mà cái tay đôi thì giờ nó không hứng thú, nói nhiều với hạng người này chỉ mệt thêm.

Thấy nó đứng như trời trồng cô và nhỏ thấy lo lắng vì nó có vậy bao giờ đâu. Ai cũng bắt ngờ vì nó như vậy

- Các cô biết coi mình là ai và ở vị trí nào đi _ hấn im lặng nãy giờ lên tiếng và lôi nó đi trong ánh mắt ngạc nhiên của cả canteen.

"Bác Hùng cty Thái Ngọc hủy hợp đồng, rút vốn" _ nhỏ gọi cho quản gia và bước đi

- Tội, trước khi kiếm chuyện nên tìm hiểu đối phương là ai _ cô quay đi và nói

Cả bọn hấn và bọn nó tán đi hết. Hai nhỏ nghe được tin gia đình phá sản lập tức chạy về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Đột Nhập Vào Trường (1)

*Buổi tối 19h tại biệt thự Rose:

- Khả Yến đầu mày _ nhỏ vừa bấm tivi vừa hỏi nó
- Đi chơi với anh 2 rồi _ nó vừa nói vừa bỏ trái dâu tây đỏ vào miệng
- Có bỏ lâu gấp giờ gấp đi chơi miết ai như tao với mày _ nhỏ than
- Ồ. Thôi kệ quan tâm chi _ nó vẫn tiếp tục công việc là ăn hết đồng dâu tây đỏ
- Thôi tao lên phòng tắm rồi ngủ trước à _ nhỏ nói xong nó gạt đầu rồi chạy lên phòng

* 1 tiếng sau (20h)

Nó nằm dài trên salon vừa ăn dâu và đọc Doremon thì nghe tiếng chạy ỳnh ỳnh trên cầu thang xuống của nhỏ với vẻ mặt trắng bệch.

- Vy, Vy ơi. Huhu. Chết rồi Vy _ nhỏ chạy xuống ngồi kế bên nó vẻ mặt bất ổn
- Sao vậy?? _ thấy nhỏ lạ lạ nên nó dẹp đồ ăn và truyện qua 1 bên
- Cái điện thoại của tao tao để quên trên lớp học rồi, ngày mai lên thế nào cũng mất _ nhỏ nói
- Tưởng gì?? Mất thì mai mua cái khác _ nó với lấy cuốn truyện định xem tiếp
- Nhưng cái điện thoại đó là quà sinh nhật của ngoại tặng tao trước khi mất, tao nâng niu nó, mày quên rồi hả Vy?? _ nhỏ khóc và nói với nó
- À tao sorry nha, hông có ý. Thôi nín đi. Đi thôi _ nó lau nước mắt cho nhỏ và đứng dậy
- Đi đâu?? _ nhỏ hỏi
- Ồ. Thế mày hông muốn lấy lại điện thoại hả hay để mất luôn. Giờ tao với mày lên trường vào lớp rồi lấy _ nó giải thích.

---

* Tại trường

Ngôi trường Sky hùng tráng bây giờ nhìn lạnh lạnh sao ấy, tối thui không một người. Nó và nhỏ leo tường cổng phụ vào trong. Hai bóng dáng nhỏ bé leo tường trong buổi tối vắng đã lọt vào mắt hai chàng trai đi ngang đấy. Và rồi 2 chàng cũng leo vào luôn.

- Sao không đi cổng chính _ nhỏ thắc mắc
- Bảo vệ mà phát hiện là đi luôn đó _ nó trả lời

- Ồ. Mà tao thấy ghê quá à. Lần đầu tao vào trường buổi tối đó _ nhỏ sợ

- Tao cũng như mày mày than gì. Mà cái trường gì tối hù không biết đường đi luôn á. _ nó vừa nói vừa rọi đèn pin về phía cầu thang để lên lớp

---

*Tại 1 chỗ cùng nơi với tụi nó :

- Khánh Anh, 2 nhỏ đó vô đây làm gì giờ này mày _ cậu hỏi

- Tao không biết _ hấn đáp

- Kể ra 2 nhỏ đó dạng góm, giờ này mà vô trường không biết kiếm gì?? _ cậu rọi đèn pin vừa nói

- Đi theo sẽ biết mày nói lắm thế _ hấn nói tay vừa soi đèn pin kiểm bóng dáng nhỏ

---

* Quay lại với nó và nhỏ:

- Mày thấy lớp chưa Ngọc _ nó hỏi tay vẫn rọi đèn kiểm

- Chưa nữa kiếm muốn nát mắt chả thấy cái lớp nó nằm ở đâu _ nhỏ soi đèn kiểm

- Hay là chia nhau ra kiếm đi. Mày đi cầu thang bên trái, tao bên phải. Điện thoại giữ liên lạc nha tìm được lớp alo tao _ nó nói. - tao cũng mới vào trường đầu có rãnh sơ đồ đâu đi chung kiếm khi nào ra. Vậy nha _ nó nói tiếp

- Ok. Vậy đi cẩn thận nha _ nhỏ nói rồi chia ra đi tìm lớp

* Bên nó :

Nó vừa đi vừa nhìn trước nhìn sau tay vẫn rọi đèn khắp nơi "định mệnh, trường gì đâu mà kiếm này giờ chả thấy cái lớp nơi mô, xây trường cho rộng cho to vào kiếm mỗi cái lớp đi muốn què chân". Nó vừa đi vừa sợ sợ mấy con ma mà hôm qua Bảo Lâm bắt cho coi. Cuộc đời nó chả sợ gì chỉ sợ MA VÀ ÔNG NỘI

Đang đi thì bỗng có một bàn tay đập lên vai nó làm nó giật mình rọi cả đèn pin và hét toáng lên:

- AAAAAAAAAA,MÁ ƠI CỨU CON CHÚA ƠI CỨU CON CÓ MA. MA MA AAAAAA!!! _ nó cứ nhắm mắt há họng la to khiến người kia điên tiết

- TÔI XIN ĐÓ, TÔI KHÔNG ÁC ĐÂU TÔI HIỀN LẮM ĐỪNG NHÁT TÔI MÀ TÔI.... Ừm ừm ummmm... _ nó đang la hét thì thầm thì 1 bàn tay che miệng nó lại

- Em im lặng giùm tôi được không?? Giọng tốt vậy?? _ hấn lên tiếng và đưa đèn pin cho nó

- Anh làm gì ở đây vậy? Định hù chết tôi hả? _ nó phát điên lên và giựt lại cây đèn

- Em làm gì ở đây giờ này?? _ hấn hỏi và tiến lại nhặt cây đèn pin lúc này sợ quá nó làm rơi

- Tôi đi tìm điện thoại với Bảo Ngọc nó để quên trên lớp. Vì tôi mới đến không biết trường như nào nên phải chia nhau đi tìm. Tôi tìm này giờ vẫn không thấy cái lớp nó nằm ở đâu bức chết đi được _ nó vừa thở vừa nói

- Sao không để sáng lên lớp tìm? _ hấn hỏi

- Để sáng tìm thì giờ tôi vô đây làm gì, mà sao anh hỏi quài vậy, anh tránh ra để tôi tìm, anh mới hù chết tôi đó _ nó nói và bước đi kèm biểu cảm cực yêu khiến hấn để ý

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thu Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Đột Nhập Vào Trường (2)

Nói rồi nó quay đi với sự nghiệp tìm điện thoại cho nhỏ bạn thân

- Lốp đâu ta??
- Lốp oi, em lõ cái mặt em ra giùm chị đi!! _ nó vừa chiếu đèn vừa đi vừa lảm bảm.
- Dây 12 nằm ở lầu 2 này giờ em tìm ở lầu 1 em biểu nó ló ra bằng cách nào ?? _ hấn đi theo sau vu vơ nói
- Á.. Ôi trời anh làm tôi giật mình quài vậy?? Nó vừa xoa tím vừa lớn tiếng. - Mà lí do gì anh đi theo tôi quài vậy hả, toàn xuất hiện lù lù sau lưng tôi.
- Tại vì em ngốc thôi. Rõ ràng khu 12 trên lầu 2 em tìm quài ở lầu 1 sao mà ra được _ hấn gắt khi nó sai mà vẫn mạnh miệng
- Ờ thì.. tôi.. Tôi đi tham quan _ nó ngại quá kìm đại 1 lí do. Khuôn mặt đáng yêu của nó khiến hấn bật cười. Nó đờ người trước nụ cười thiên thần của hấn. Nhận thấy vậy hấn thu lại nụ cười rồi kéo nó đi

---

* Qua bên nhỏ tí:

Nhỏ thì sợ ma y nó luôn nhưng vì cái điện thoại kỉ niệm và quan trọng phải liễu vậy. Nhỏ vừa đi vừa soi đèn để kìm. Vì không chú ý nhỏ đụng vào 1 người và ngã sòng ra nền gạch.

" không đúng, giờ này ai vào trường chứ, không lẽ ma xô mình ta, hổng lẽ con ma hồi chiều Bảo Lâm bắt cho mình với Vy xem. Cũng đúng trường học ma cả đúng " nhỏ miễn man suy nghĩ thì có 1 bàn tay xoa đầu nhỏ. Nhỏ hét toáng lên:

- Á Aaaaaaaaaaaaa MA MA MA. CÓ AI KHÔNG CỨU TÔI VỚI BỐ NGƯỜI TA AAAA...UM.. UMMM... _ nhỏ hét lên bỗng có bàn tay bịt miệng nhỏ lại
- Cô có im ngay không, hét gì kinh thế?? _ cậu nản
- Sao lại là tên dịt dật nhà anh, anh làm gì ở đây, anh còn đứng thù lù như oan hồn vất vưởng vậy?? _ nhỏ cãi nhưng cũng vui vic đỡ sợ ma
- Không cãi với cô. Cô làm gì ở đây giờ này?? Có biết vô trường giờ này nguy hiểm lắm không?? _ cậu lo lắng hỏi
- Tôi vào tìm điện thoại tôi để quên trên lớp với Cát Vy. Tui tui nghĩ cả 2 không rành đường nên chia nhau đi tìm lớp. Nhưng tìm này giờ không thấy lớp ở nơi nào _ nhỏ bắt lực
- Xem ra 2 cô gan to bằng trời. Con gái ai dám vô trường giờ này mà còn đi lên cầu thang nữa chứ mà lại đi 1 mình. Ôi các cô phải là con gái không vậy?? _ cậu trêu
- Kệ tôi. Anh nhiều chuyện kinh. Anh đi đâu vô đây giờ này rình mò ai ở đây _ nhỏ không vừa
- Tôi thích. Tôi mà đi rình mò ai á. Cô nghĩ sao vậy?? _ cậu đáp
- Thì tôi.... _ đang định nói gì thì chuông điện thoại cậu reo là Khánh Anh
- Tao nghe _ cậu bắt máy.
- Ờ tao biết rồi!

Tắt máy xong cậu xoay qua thì thấy nhỏ soi đèn pin đi thẳng. Cậu chạy lại kéo tay nhỏ và nói:

- Điện thoại cô Cát Vy lấy rồi, họ đang đợi cô quài cổng ra lẹ đi _ rồi cậu kéo nhỏ đi ra cổng.

---

* Ở cổng trường:

Nó và hấn đang đứng đợi nhỏ và cậu ra thì nó huyền thuyên than vãn

- Trời ơi trời, mệt quá đi. Không ngờ lại gan vậy ta dám vô trường giờ này, còn đi 1 mình nữa, thật không ngờ. Công nhận sợ thiệt, nghĩ lại sao mình gan và dũng cảm quá _ nó vừa nói vừa lấy tay quạt mồ hôi trên trán. Nó xoay qua hấn hỏi :
- Anh thấy tôi giỏi hông gan dạ hông?? _ nó vừa cười vừa hỏi. Nhìn nó vậy hấn chỉ cười nhẹ rồi đưa nó miếng khăn giấy lau mồ hôi
- CÁT VY _ nhỏ la lên khi thấy nó
- Mày kìm được rồi hả cảm ơn mày nha. Ủa chào anh Khánh Anh, anh cũng ở đây hả?? _ nhỏ nhận đt từ tay nó rồi quay qua hỏi hấn

- Ồ. Thôi vậy về nha. Mai gặp ở trường. Bye

- Cảm ơn 2 anh nha. Bye bye _ nhỏ nói

Thế là cả 4 ra về đánh một giấc tới sáng. Vì cũng 23h30 rồi.

Các bạn đọc cho Quin nhận xét đi nha...!!

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thuyết Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Rắc Rối Với Cát Vy

Sáng như mọi khi tụi nó vẫn đến trường như hàng ngày và lớp tụi nó vẫn náo nhiệt vui vẻ như thường. Tụi nó vừa bước vào lớp thì cả lớp thay nhau buôn chuyện với tụi nó. Lớp rất mến tụi nó vì tính cách tụi nó rất trẻ con và đến yêu.

- Cát Vy hôm nay mắt ngủ hả. Nhìn uể oải vậy?? _ hs1

- Bảo Ngọc nữa, nhìn yếu xìu vậy?? _ hs2

- Khả Yển 2 người họ sao vậy?? _ hs3 xoay sang hỏi cô

- Hình như là vậy?? Chắc mắt ngủ tí vô tiết toán mà, môn chán chết để tụi nó ngủ bù _ cô đáp

- Tiết toán là tiết của gv khó lắm, ngủ là bị đuổi đó _ Thùy Chi lớp trưởng nhắc nhở

Tùng.. Tùng.. Tùng

Tiếng trống báo tiết bà gv già môn Toán bước vào. Bà cô mắt xanh mờ đỏ liếc mắt về hướng tụi nó với ánh nhìn không ưa

- Ngồi đi _ bà cô nói

Giảng bài 1 lúc bà cô dừng và đi về hướng nó với nhỏ. Khả Yển kêu nó và lay nhỏ nhưng không nhúc nhích gì. Bà cô già đi xuống trước bàn 2 đứa cất giọng chua chát:

- Lâm Phương Cát Vy, Lục Trang Bảo Ngọc 2 em dám ngủ trong lớp hả. Hs mới mà đã vậy rồi

- Ồ. Cô đang nói tụi em đây à _ nó nhìn bà cô với ánh mắt vô tội

- Các em.. Hừ. Mới chuyển đến mà muốn tạo sự chú ý hả, học không học nằm ngủ. Thường xuyên không chú ý trong tiết tôi, đừng tưởng là hs mới sẽ được ưu ái nhé _ bà cô lớn tiếng

- Kì thiệt. Nói cái gì chả ra cái gì, Diễn đạt không rõ ràng.. _ nhỏ nói giọng chán nản

- Cô ơi.. Cô có tuổi rồi nóng quá mau già, à quên cô giờ có trẻ đâu mà già, hung dữ quá sẽ ế chồng muôn đời đó ă!! Còn nữa nha, có tuổi phải ăn mặc kín chút chứ, còn tiếp nè cho da mặt ăn phấn kem son nhiều quá không hay đâu. Nhìn cô y như con vẹt biết đi vậy á _ nó tưởng 1 tràn làm bà cô quê tuột độ, cả lớp cười rầm rầm. Xoay qua thấy anh, cậu, nhỏ, cô, Nhã Vy vag hân đưa ngón tay kí hiệu like cho nó. Bà cô tức giận quá xách cặp đi ra khỏi lớp. Lớp 12A vip nghĩ luôn tiết toán.

*Giờ Lý:

Cả lớp đang nhốn nháo thì ông thầy bước vào. Tụi nó đang 8 chuyện cũng quay lên. Nó lúi chai nước suối ra uống thì thầy vào tới lớp đứng trên bục giảng, thầy vừa cho ngồi thì lập tức nó phun hết nước trong miệng đang uống ra cười lớn chảy cả nước mắt và sô nước đáp hết vào người nhỏ. Cả lớp và ông thầy nhìn nó

- Cái con này, ăn uống sao vậy phun hết lên người tao rồi _ nhỏ gay

- Tao xin lỗi. Ồi hahah nhìn thầy y chang mấy chú gấu cầm giỏ xách đi chợ vậy! Hahaha trời ơi chết mất hahah... Haha.. Hahhahh _ nó cười đỏ cả mặt và cả lớp cười lớn hơn.

Ông thầy này hơi lùn bụng to đầu hói tưởng đi thi lệch xệch cầm cặp sách của gv đi khiến nó tưởng đến mấy vhus gấu mập lùn xách giỏ đi chợ.

Thế là ông thầy ngậm ngùi đi ra vì quá nhiều gv phản ánh nó ai đại mới cãi tay đôi với nó kết quả nhận về chỉ thảm bại có khi ai cãi với nó thì lên tăng sông và thờ oxi gấp mấy ngày vì tức.

Thế là ngày học kết thúc vì gv tàn gặp rắc rối với nó. Hết 1 ngày tụi nó lại về căn nhà thân yêu

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thuyết Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Sự Cố Trong Bar

Nó đang trên căn phòng yêu quý đang nằm dài trên chiếc giường thân thương vừa ngậm kẹo vừa đọc truyện. Thi thoảng có tiếng cười ha hả của nó khi đọc vào chỗ vui. Đang tận hưởng thì điện thoại nó đổ chuông nhìn vào màn hình nó bất máy :

- Em nghe đây 2

- Bây giờ hả??

- Ok e biết rồi, nhắn địa chỉ qua đi bọn em sẽ ghé. Chào anh

Tất máy nó bước ra khỏi phòng nhìn xuống, nơi 2 cô gái đang xem phim Hàn Quốc. Nó đứng trên cầu thang nói vọng xuống :

- Đi bar không??

- ĐI CHỨ _ nhỏ và cô đồng thanh từ ngày về VN tới giờ có đi đâu đâu

- Ok 30' chuẩn bị đi _ nó nói rồi bước vào phòng

*1 tiếng sau đó tụi nó đã có mặt trước quán bar Night rồi cả 3 bước vào

- Vy, Ngọc, Yến ở đây nè _ Nhã Vy thấy 3 cô em gái liền vẫy tay gọi

- Chào mọi người _ cả 3 đồng thanh

- Mấy em uống gì? _ Bảo Lâm hỏi

- Em soda đi anh _ nó trả lời

- Em cũng vậy _ nhỏ và cô nói

- Cho tụi anh như cũ với 3 soda nha _ Bảo Lâm quay qua nói với phục vụ. Phục vụ cúi đầu rồi lui ra.

Nhật Phong ra tín hiệu thế là Thiên Minh, Bảo Lâm và Khánh Anh ra sàn nhảy.

- Cát Vy hay tụi em dọn qua nhà Khánh Anh ở luôn đi cho vui _ Nhã Vy ra ý kiến

- Thôi, em thích ở nhà hơn _ nó bảo

- Đúng rồi chị tụi em ở vậy mà vui tự do muốn làm gì làm _ nhỏ hí hửng trả lời

- Ồ, đúng rồi. Tụi bây sướng tao cực, tao phải nấu cho 2 bữa ăn riết như osin không công vậy _ cô liếc xéo

- Hi. Yến tập từ từ đi em. Mốt cưới anh 2 rồi chị cũng phải gọi em là chị dâu đó phải biết nữ công gia chánh nữa _ Nhã Vy trêu làm cô đỏ mặt

- Mọi người ngồi đây nha, em đi vệ sinh chút _ nhỏ lên tiếng rồi bước vào nhà vệ sinh.

Nhỏ đi xong quay trở ra thì đi ngang phòng vip4 nơi có vài tên háo sắc bước ra thấy nhỏ họ chặn đường vuốt má :

- Xinh tươi nhì, đi đâu đây cô em, ở đây với anh đi _ tên1

- Biến _ nhỏ lạnh lùng

- Má, lão hà. Để coi làm gì được bọn tao _ nói rồi tên đó dí nhỏ sát vào tường bắt đầu giờ trò.

Sau khi làm loạn sàn nhảy xong 4 người quay lại bàn. Cậu lên tiếng hỏi:

- Bảo Ngọc đâu rồi?

- Đi vệ sinh rồi, mày làm gì căng vậy? _ Nhã Vy ghẹo

- Anh Phong đề ý Ngọc hả _ nó trêu làm cậu đỏ cả mặt

Nhã Vy thì lấy khăn giấy lau cho Bảo Lâm, cô thì lau cho anh, nó thì thấy vậy đưa cho hấn và cậu 2 tờ khăn giấy.

- Sao Ngọc đi lâu vậy ta, em vào coi sao nha? _ nó nói

- Tao đi với mày _ cô cũng đang lo

- Anh đi nữa _ cậu lên tiếng

- Nhà vệ sinh nữ anh đi làm gì? _ nó nói 1 câu khiến cậu im bặt. Xong nó và cô đi tìm nhỏ

- Bỏ ra, cút đi _ nhỏ hét lớn vì 2 tay đã bị 2 tên em gã nắm chặt không thể động đậy nhỏ bắt lực nước mắt thi nhau rơi. Gã đang định giờ trò bậy thì nó và cô tiến đến cho 2 tên đàn em gã 2 bạt tay đặng người. Thừa thế nó chạy lại đánh gã túi bụi khiến gã không kịp trở tay. Nằm la liệt phía dưới cùng 2 tên đàn em

- Pháng _ nó lạnh lùng đáng sợ khiến 3 tên lồn cồm bò dậy kìm đường chạy.

- Không sao rồi, nín đi _ nó ôm nhỏ lau đi giọt nước mắt

- Tên đó có làm gì mày không _ cô hỏi và nhận được cái lắc đầu khiến nó và cô an tâm hơn. Xong cả 3 bước ra ngoài.

- Lâu vậy, có chuyện gì hả? _ anh hỏi

- Dạ không 2 Ngọc không nhớ đường ra nên mới lâu _ nó kìm lí do

- Dỡ, đi vậy cũng không nhớ, đầu óc gì thế? _ cậu lại gây chuyện

- Kệ tôi đi, anh thích xen vào chuyện người khác vậy, đồ tính đàn bà _ nhỏ cãi lại quên đi nỗi sợ khi nãy.

- Thôi về sáng mai còn đi học _ hấn lên tiếng

- OK _ cả đám đồng thanh

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thử Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Tâm Sự

Hôm nay tụi nó vẫn đến trường và học hành bình thường. Dĩ nhiên sẽ bình yên biết bao nếu cặp đôi oan gia không cãi nhau.

- Cô vừa phải thôi nha, lần chiếm qua bàn tôi hơi nhiều rồi đấy _ cậu bực

- Bàn nào của anh, trên bàn có ghi tên và dán tem độc quyền của anh hả _ nhỏ đôi co

- Đừng có vô lí, cho cô ngồi đây là may mắn rồi đấy _ cậu nói

- Anh tưởng tôi thích ngồi với tên cà chớn như anh hả _ nhỏ bực

- Cô.. Cô..

- Cô đây cháu, ơ mà không đúng cô làm gì có cháu lớn như này _ nhỏ vụn vụn

- Cô.. Cô.. Cô..

- Nè tôi không phải là cô anh càng không thể nào là em của ba anh được, đừng nhận người nhà tùy tiện nha, mà tôi mà có đứa cháu cả chón như anh tôi bóp mũi cho nó chết rồi tôi đem phi tang xác _ nhỏ nói tỉnh bơ

...~~YY~~.....~~YYY&&&&...&&~~

Và rồi họ cứ gây mãi đến giờ ra chơi:

- HAI NGƯỜI IM ĐƯỢC CHƯA HẢ, CẢI GÌ NGÀY NÀO CŨNG CẢI VẬY, CHUYỆN ĐÂU MƠI RA MÀ CẢI LẤM THẾ _ nó bực mình quát lớn cứ cãi nhau người lãnh hậu quả là tụi nó chứ ai ngồi ngay trên nhau mà

- TẠI ANH/CÔ TA TRƯỚC BỘ _ đồng thanh

- Thôi kím gì lót bụng đi đói quá _ Bảo Lâm lên tiếng

- Mọi người đi đi em đi tham quan trường cái tí em xuống _ nó nói rồi chạy đi. Đám còn lại xuống canteen lót bụng.

Đi lòng vòng nó lại lạc lên sân thượng. Sân thượng rất mát và thoải mái khiến nó dễ chịu đứng đây hết to cỡ nào cũng không phiền tới ai. Nghĩ rồi nó dang 2 tay ra và hét lớn:

- Aaaaaaaaaaaaa...!!

-Ồn ào quá _ hấn ở đâu xuất hiện sau lưng nó làm nó đứng tim

- Này anh làm gì vậy? Mém nữa là em cầm đầu xuống dưới rồi _ nó vừa nói vừa chỉ tay xuống dưới.

- Anh làm gì đây vậy _ nó hỏi

- Chơi _ hấn thờ ơ trả lời

- Anh không thể nói dài hơn được hả _ nó nhìn hấn nhưng không nhận được câu trả lời.

Ngồi một lúc nó đứng dậy định đi về lớp thì một lực kéo nó ngồi xuống :

- Em sẽ làm gì nếu người yêu cũ quay về và xin lỗi em? _ hấn hỏi. Nó hơi bất ngờ trước câu hỏi của hấn suy nghĩ một lát nó trả lời ánh mắt kiên định nhìn xa xăm :

- Không làm gì cả _ nó nói

- Nói rõ hơn đi _ hấn không hiểu sao lại muốn nghe nó tâm sự

- Từng có một tình yêu rất đẹp và hạnh phúc tưởng chừng sẽ bên nhau mãi mãi nhưng vào ngày tai nạn. Em bị tai nạn xe khi đưa vào cấp cứu gia đình em đều có mặt chỉ duy nhất anh ấy không có. Đến hôm em tỉnh thì bác sĩ bảo em sẽ không thể đi lại được vì va đập vào phần hông rất mạnh dẫn đến chấn thương cột sống phần hông. Và điều em hận nhất là em sẽ sống đời thực vật. Tưởng đâu anh ấy là động lực giúp em vượt qua nhưng không ngờ hôm sau anh ấy thẳng thắn bảo Chia Tay em vì anh ấy không thể ở bên một đứa con gái không thể đi lại như người bình thường. Dù em níu kéo anh ấy vẫn không thay đổi quyết định vẫn mạnh mẽ tuyên bố cả 2 không còn quan hệ. Vài ngày sau em xuất viện em gặp được anh ấy đi cùng 1 cô gái khác rất tình tứ..... Hức.. hức .. _ nói đến đây nó không ngăn được nước mắt trào ra. Nó khóc cho quá khứ bởi vì quá khứ nay lại nổi dậy..

- Đừng kể nữa, tôi không muốn nghe nữa _ hấn thấy nó vậy hấn xót và đau lòng lắm. Hấn chỉ muốn tìm hiểu nó tại sao lại chạm đến nỗi đau của nó. Tại sao người con gái vui vẻ cá tính mạnh mẽ như nó lại có quá khứ đau buồn như vậy.

Hấn ôm nó vào lòng và nói nhỏ giọng đầy ân cần :

- Hãy khóc thật đã, nếu em chắc chắn sau này sẽ không khóc nữa khi nghĩ tới chuyện này

Thế là nó cứ trong lòng hấn mà khóc như mưa. Hy vọng sẽ không khóc khi ai hỏi đến chuyện này như lời hấn nói.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Ngày Chủ Nhật Đáng Nhớ

Hôm nay là ngày nó được nghỉ nên nó ngủ nướng đến 8h mới chịu bò ra khỏi giường. Nó VSCN xong khoác lên người 1 bộ đồ quần yếm jean dài, áo thun tay lỡ màu trắng kết hợp với chiếc túi chéo đen cộng thêm đôi giày bost cao cổ đen và tóc tết đuôi tôm trông nó đáng yêu và rất năng động. Ngắm mình trong gương cảm thấy đã ổn nó bước xuống nhà.

Vừa bước xuống tới cầu thang đập vào mắt nó là 2 cô bạn thân yêu quái của nó đang dẫn co nhau. Cô thì ra sức kéo nhỏ ra khỏi ghế salon miệng la oai oái :

- Trời ơi, Ngọc ơi Ngọc. Mày làm ơn xuống bếp xử lí đồng chén tối qua đi giùm tao đi
- Thì cứ để đó đi, hết phim tao làm _ nhỏ đang coi phim vừa nói
- Hôm nay phim chiếu hết nguyên bộ mày coi khi nào mới xong _ cô gắt
- Thì không xong sớm thì xong muộn, cỡ nào cũng xong _ nhỏ lí sự
- Mày.... _ cô định nói thì nó lên tiếng :
- Hai bây im đi, mới sáng làm não loạn um sùm à _ nó gắt
- Tại nó chứ bộ _ cô không thua nói lại
- Thôi đi. Hôm nay đi chơi 2 bây đi không? _ nó hỏi
- Không, tao đang bận mình _ cô la lên xong quay vào bếp. Nó quay qua nhỏ thì nhỏ lắc tay rồi nó cũng lắc đầu. Đi ra cổng.

" biết đi đâu chơi ta, khổ nỗi không biết đường mới không lái xe, chờ taxi khi nào mới có, mà có mình biết đi đâu ta, biết vậy lúc này gọi anh 2 hay chị 3 hỏi rồi " nó vừa đi vừa suy nghĩ miên man

- Nè _ 1 giọng lạnh ngắt vang lên

Nó quay qua nhìn dáo dạt, nhìn trái nhìn phải, nhìn trên nhìn dưới, xoay vòng vòng nhìn khiến người con trai phát bực

- Em kiếm gì đó? _ người đó hỏi
- Em kiếm xem ai tên Nè, mà anh, tên lạ hen, kì quá ai đặt tên kì vậy ta nhiều tên hay không đặt, đặt cái tên khó nghe quá? _ nó hí hửng
- Em đi đâu? _ người đó lại hỏi
- Chơi _ trả lời gọn, bắt chước hần đây mà. Đứng nhìn hần hồi lâu một ý tưởng trung ra trong đầu nó nó nói:
- Anh Khánh Anh! Hay anh dẫn em đi chơi đi, em không biết đường mà cũng không biết đi đâu nữa

- Được thôi dù gì tôi cũng rảnh _ hần nói xen chút vui

Thế là hần chở nó đi ăn rồi đi mua sắm rất nhiều, trên đường về nó luyên thuyên mãi khiến hần cáu:

- Em im lặng một chút được không? Nói nãy giờ không mệt hả?
- Có gì đâu mà mệt? Vui mà. Hihi _ nó vui vẻ nói
- Phải nói là em thuộc týp người sao nhĩ? Ồ, vừa nhoi vừa lì, nói nhiều và ương bướng _ hần nói xong xoay qua nó cười 1 cái rõ tươi, nụ cười hiếm hoi. Nó đơ toàn tập khi thấy hần vậy. Nó tiếp:
- Anh cười rất đẹp, tại sao không cười nhiều vào mà lại để bộ mặt lạnh tanh thế?
- Thích _ hần thờ ơ. Định nói gì với nó thì nó đã la oái:
- Dừng xe đi. Dừng nhanh đi anh

Hần nghe nó dừng xe. Nó bước xuống theo sau là hần. Nó quay lại cười tươi lộ má lúm đồng tiền và nói:

- Em muốn vào đây _ nó chỉ vào khu vui chơi cho trẻ em và chạy vèo vào đó không để hấn nói gì. Hấn chỉ biết lắc đầu và rồi cũng đi theo nó.

Vậy là suốt cả buổi nó và hấn chơi hết trò này đến trò kia. Nó xoay hấn như chong chóng khiến hấn vô cùng mệt và mồ hôi ướt đầm cả trán lan ra cả áo somi màu tím. Vui chơi xong cũng đã 5h chiều. Giờ nó đã thấm mệt, hiện tại cả 2 đang ngồi ở ghế đá trước công khu vui chơi.

- Anh mệt không? _ nó hỏi vì thấy hấn đầm mồ hôi

- Em nghĩ sao? Mệt hay không? _ hấn hỏi lại

- Dạ? Em hả. Mệt chứ _ nó nói rồi lôi trong túi ra 1 tờ khăn giấy đưa cho hấn. Hấn nhận lấy nhưng lại xoay qua lau mồ hôi trên trán nó. Nó bất ngờ trước hành động của hấn, nhìn gần hấn đẹp cực đẹp, nét đẹp lạnh lùng mũi cao mắt to, lông mi dài cong vút, làn da trắng không tì vết. Khoảng cách giữa hấn và nó rất gần, tim nó lúc này loạn cả lên, gò má ửng hồng trông đáng yêu vô cùng. Thấy nó trần trần nhìn mình hấn nhéo mạnh vào má phính của nó khiến nó giật mình la thét :

- Aaaa.. Đau quá, anh ác vậy? _ nó méu máo nhìn hấn rồi ôm cái má mới bị hấn nhéo

- Ở đây. Tôi đi mua nước _ hấn nói rồi đứng dậy đi thẳng.

Nó lúc này suy nghĩ nhiều " sao kì vậy ta, không lẽ mình thích anh ấy, không không được " nó tự trấn an mình rồi giật mình vì có 2 chai nước lạnh đang áp sát vào mặt nó khiến nó lạnh vô cùng. Nó lập tức nắm lấy bàn tay đó gạt mạnh ra. Nhận thấy hấn đang mỉm cười nó cáu:

- Anh làm gì vậy? Lạnh chết đi được! Có ai như anh không?

Hấn không nói gì chỉ mở nắp chai nước rồi đưa cho nó. Nó tu 1 hơi hết sạch chai nước. Nhìn qua thấy hấn đang tận hưởng chai nước nhàn nhả nó phát bực. Nó càng điên hơn khi thấy mấy cô gái ông ẹo đi qua lại trước mặt hấn ăn mặc sexy hở bạo. Nó đứng dậy và nói:

- Chị nhìn gì dữ vậy, đó giờ chưa thấy hả, ăn mặc gì không còn chỗ nào để hở, đây là khu vui chơi của trẻ em đấy, không phải show diễn thời trang, ăn mặc để ai ngắm vậy? _ nó tuông 1 tràng khiến họ cứng họng và hấn thì bất ngờ không tin được nó phản ứng vậy. Nó vẫn bực tức nói tiếp:

- Đừng có nhìn chằm chằm vào bạn trai của tôi. _ câu nói của nó khiến họ đau xót phải bỏ đi. Hấn thì ngạc nhiên vô cùng nhưng vẫn cảm thấy vui vui.

Hấn thấy nó nói xong bỏ đi hấn cũng đứng dậy chạy theo nó. Hấn chờ nó về nhà mà trên xe suốt buổi mặt nó cứ hầm hầm khiến hấn cười suốt. Về đến nhà nó mở cửa xe bước xuống và đóng cửa ce 1 cái RẦM khiến hấn đơ người. Nó bước vào không liếc hấn một cái bỏ đi 1 mạch vào nhà luôn. Hấn cười khổ rồi quay xe ra về trong đầu suy nghĩ về nó " đúng như lời thằng Minh và Nhã Vy nói mà. Tính tình lúc nắng lúc mưa chả hiểu sao lại vậy ".

Nó về đến nhà thì thấy cô và nhỏ đang ăn trái cây buồn chuyện với nhau thấy nó về nhỏ nói:

- Vy về rồi hả, lại ăn trái cây nè

- KHÔNG!! _ nó quát lên. Rồi đứng đứng đi lên phòng

- Sao vậy mậy? _ cô hỏi, nhỏ chỉ nhún vai về không biết. Hai người đang ăn thì nghe 1 tiếng RẦM!! Giật cả mình và ngược lên phòng của nó. Văng tiếng nó đóng cửa phòng đấy.. Hai nàng không hiểu sao lúc sáng thấy tươi tỉnh bây giờ lại vậy nhưng cũng không phiền làm gì. Vốn dĩ tính cách nó thất thường nên bị vậy cũng không gì là lạ lắm!

Và thế là hết 1 ngày

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Kết Thân _ Em Gái Hấn

Chiều hôm sau, nó ung dung diện một bộ váy màu tím sữa ren mỏng ở 2 cánh tay, tóc búi cao để mái thưa làm lộ ra chiếc cổ trắng hồng của nó, chân mang đôi giày búp bê màu trắng đeo túi xách. Nhỏ thì chiếc váy trắng cam, tóc cột lệch trông cute cực kết cùng đôi giày đế thấp trắng. Cô nữ tính hơn với váy hồng xoè bánh bèo, tóc xoả dài với đôi giày màu hồng nốt. 3 cô công chúa xinh đẹp bước ra khỏi phòng (vì trường nó chỉ học buổi sáng, buổi chiều nghỉ nhà)

- Đi đâu? _ cô hỏi

- Đi đâu Vy? _ nhỏ hỏi
- Đi đâu giờ? _ nó nhìn 2 cô bạn chớp chớp mắt
- MÀY GIỖN VỚI TAO HẢ CON KIA? _ nhỏ và cô đồng thanh
- Hìhì. Bớt nóng đi. Nhưng mà.. Tao cũng không biết đi đâu nữa!! _ nó làm bộ mặt cún con khiến 2 con tức điên
- Vậy mày rù làm gì? _ nhỏ câu
- Không biết vậy để này tao ngủ cho sướng _ cô quạo
- Ờ thì.. Hay là đi vô nhà sách đi tao cần tìm mua thêm vài cuốn doremon và truyện tranh khác _ nó lên ý kiến
- Ờ tao cũng mua thêm vài cuốn ngôn tình tiểu thuyết, vài đĩa phim Hàn nữa _ nhỏ cũng gật gù
- Tao cũng muốn mua thêm vài cuốn sách nấu ăn và làm bánh _ cô vui vẻ
- Vậy.. LET GO _ cả 3 la lên rồi chạy sang nhà xe. Nó đã yên vị kế bên nhỏ thì nóu vọng vào :
- Bác Hùng ơi, ra khoá cổng giùm tụi cháu đi ạ!!

Rồi tụi nó vui vẻ cùng nhau tiến vào nhà sách. Bước vào với cả nghìn cặp mắt nhìn tụi nó, những lời bàn tán, lời khen dành cho tụi nó, lời chê lời đá đều tụi nó cũng có, nhưng mấy nàng nhà ta nào để ý, vẫn vui vẻ tươi cười như thường. Bởi vì để bụng đâm ra bực tức đâu phải cá tính của tụi nó.

Đang đi nó cười vui vẻ thì nó đâm sầm vào một cô gái, cả 2 ngã mạnh ra sàn, nhỏ vội lại đỡ nó, cô thì đỡ bạn gái kia đứng dậy. Miệng nó la oai oái lên vừa la vừa xoa cái mông ê ẩm

- Ui da, đau quá đi à
- Ay da, đi đứng gì mà dữ vậy. Tổng tôi 1 cái đau quá đi! _ cô gái cất giọng ngọt ngào
- A.. Xin lỗi nhé, tôi không cố ý, cô có sao không? _ nó nhăn nhó hỏi thăm
- Không sao, hơi ê thôi à _ cô gái mỉm cười đau khổ.
- Thôi. Bạn cho tụi này xin lỗi nha!! Tại Cát Vy không để ý _ cô lên tiếng
- Hay là giờ, mình ra ngoài quán kem trước cổng đi, coi như tụi mình làm quà xin lỗi _ nhỏ nói
- Thôi, không..... _ cô gái chưa nói hết câu nó đã chen vào:
- Ờ, được á, đi đi nhanh đi _ nó nói rồi lôi cô gái đi luôn 1 lèo, để lại 2 cô bạn cảm phần " hừ, Cát Vy đáng ghét " rồi 2 nàng bước theo nó ra ngoài.

Ra cổng tụi nó gọi nào là kem dâu, kiwi, socola, bạc hà, cam, táo,....khiến cô phục vụ ghi mỗi cả tay chóng cả mặt cộng lên sự ngạc nhiên của cô bạn khi này.

- Tạm thời nhiều đó đi chị, à thêm 3 ly pepsi nữa nha _ nó kết thúc phần tụi nó, sau đó quay qua cô bạn:
- Bạn dùng gì?
- Hà,.. _ cô gái giờ mới hoàn hồn lại và nói - Ờ, mình, cho mình 1 cam vắt được rồi!!
- Thêm 1 cam vắt nữa nha chị _ nó cười. Chị phục vụ gạt đầu rồi lui vô chuẩn bị.
- Hi ngại quá, khi này không chú ý đâm vào bạn, xin lỗi nhiều nha _ nó riu rít
- Không có gì đâu! _ cô bạn trả lời.
- Bạn ở đâu, định đi mua gì hả, sao mang cái vali to đùng vậy? _ nhỏ hỏi
- Bạn tên gì? _ cô dòn
- Thế các bạn muốn mình trả lời câu nào đây? _ cô gái trêu. Thấy tụi nó gượng, cô gái bật cười và đáp dịu dàng - Mình tên Hoàng Minh Khánh My, mình ở Anh mới về VN hôm nay, định vào nhà sách mua vài cuốn về đọc. Còn đồng vali này mình vừa đáp máy bay xuống kéo nó vào đây luôn sẵn chờ anh trai đến đón.
- Ờ. _ cả 3 gật gù hiểu ý

- Các bạn tên gì? _ Khánh My hỏi

- Mình là Khả Yến, đây là Bảo Ngọc (chỉ tay vào nhỏ) và đây là con nhỏ sún xác va vào bạn khi nãy Cát Vy (chỉ vào nó)

- Hi. Mình mới về cũng không bạn bè ở đây, nay gặp các bạn chắc là có duyên.. Hay...mình làm bạn nha _ Khánh My hân hoan nói. Không biết sao cô rất có cảm tình với tụi nó, đặc biệt là nó, rất đáng yêu và dễ mến

- OK _ cả 3 la lên khiến cả quán nhìn trăn vào họ, tụi nó chỉ ra dấu xin lỗi rồi mỉm cười. Vậy là 1 tình bạn mới bắt đầu, tụi nó lại có thêm 1 người bạn xinh xắn, đáng yêu.

Ăn uống no bụng, cười đùa hà hê xong tụi nó cũng đi về vì cũng gần tối, nó quay về My hỏi:

- Khánh My về hông, Vy đưa My về?

- Vy, Yến với Ngọc về trước đi, My có gọi anh trai rồi, nãy giờ ăn uống ở đây, không biết ảnh biết không? Đi lung tung lát My như đờn _ My chán nản

- Vậy hả, vậy tụi này về trước nha, hẹn gặp lại. Bye bye _ tụi nó vẫy tay chào My xong cho xe lăn bánh.

Chiếc xe tụi nó vừa lăn bánh thì 1 chiếc xe khác chạy vào. Bước xuống là 1 chàng trai đẹp tuyệt mỹ, hoàn hảo với gương mặt lạnh lùng, không cảm xúc. Nhìn thấy bóng dáng quen thuộc cô nàng vẫy tay chạy ù lại :

- 2 ối, em nè!

- Kêu em đứng ở sân bay chờ anh, em lưu lạc đến đây chi vậy? _ hấn hỏi

- Em định đi mua đồ, nhưng nãy gặo và quen được 3 cô bạn gái xinh lắm _ cô cười hiếp mắt

- Được rồi, về thôi _ hấn nói rồi kéo vali của My ra xe rồi cho xe lăn bánh về biệt thự.

- Hoàng Minh Khánh My : em gái ruột hấn, xinh đẹp, dễ thương, dễ mến, cái gì cũng dễ nhưng cũng rất dễ điên, vô mồm mạnh y như nó và nhỏ,, rất yêu thương nó, luôn muốn nó với anh 2 là 1 đôi. Luôn đứng về phe tụi nó. Cũng quậy không thua gì mấy bà kia đâu à. Bình thường rất hiền nhưng ghẹo điên thì như cái loa phát thanh.

Ai đọc chi Quin xin ý kiến các bạn đi đề làm động lực viết tiếp. Thân ái!!

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Khi Tiểu Thư Nổi Giận

Hôm nay tụi nó đến lớp với một bộ mặt không thể nào bi thảm hơn. Trên mặt mỗi đứa đều để lại vết bầm trên mặt, trông đáng thương vô cùng. Lớp nó và bọn hấn thấy vậy liền bơi vào hỏi thăm tới tấp :

- Sao vậy nè, đánh nhau hả? _ cậu hỏi

- Mấy em sao vậy, em làm gì ra nông nổi này? _ anh hỏi khi thấy trên mặt vợ yêu anh và 2 cô em bé bóng có vết thương

- Mấy đứa quậy phá gì hả? _ Nhã Vy điem đạh hỏi

- Ôi em vợ baby của anh, sao vậy bé, để bầm to trên mặt hết xinh rồi sao??? _ Bảo Lâm trêu

- 3 bạn sao vậy? _ Thùy Chi lớp trưởng hỏi thăm

Thế là cả lớp hỏi liên miên không có lỗ thờ khiến 3 nàng nhà ta phát cáu. Nhỏ và cô là bực nhất, nó thì cũng bực đấy nhưng suy ra thì nó cũng có lỗi. Không chịu nổi cảnh ngọt ngọt như vậy cả 3 hét lên:

- ĐỦ RỒI!! IM LẶNG ĐI

Cả lớp im phăng phắc chỉ có đám tụi hần là vẫn lo lắng hồi hăm:

- Được rồi, lí do sao như vậy _ Bảo Lâm hỏi

- 3 đứa trả lời đi? _ anh gắt

Rồi nhỏ và cô thay phiên nhau kể tất cả mọi chuyện. Riêng nó vẫn cúi đầu như hồi lỗi.

**Là vậy nè:

_____ hồi tưởng :

Bởi vì cái lí do hết sức nhẹ nhàng mà sát thương vô vàng lớn đó chính là tối qua khi cả 3 về nhà xong thì nhỏ và cô lên phòng thay đồ. Nó ở phòng khách ăn bánh thấy buồn nên lôi mấy cuốn sách nấu ăn và làm bánh của cô ra xem. Thấy có cách chỉ nấu ăn rồi làm bánh trông đã vô cùng, nhìn sơ qua thì thấy nguyên liệu cũng có sẵn trong tủ lạnh và vật liệu cũng ít nữa nên mới anh hùng bèn xắn xuống bếp (nơi mà cô và nhỏ cấm tuyệt đối nó vác xác xuống).

Nó lục đục trong bếp 1h đồng hồ. Khi đó nhỏ và cô đi xuống định làm bữa tối thì ôi nó 1 bãi chiến trường : chén đĩa bể tan nát, xoong nồi lác đác dưới đất, nước đổ khắp sàn, rau củ quả vung vãi đầy trên bàn ăn, đĩa muỗng thì đây 1 cái, kia 1 cái,... v.. v và ..v... v.

- CÁT VY MÀY LÀM GÌ VẬY? _ cô hét lên khi thấy nó đeo tạp dề, đầu tóc rối bù, mồ hôi đầy trán

- KHÔNG PHẢI TỤI TAO CẤM TUYỆT ĐỐI MÀY VÁC XÁC XUỐNG ĐÂY SAO?? _ nhỏ la lên

- Tao... tao..tao _ nó lắp bắp

- Hừ, đã nói rồi à, sao bây giờ lại tái diễn lại vậy? Có biết nấu hay làm gì đâu mà cứ.... _ cô muốn nói gì đó nhưng ngửi thấy mùi khét khé, nhìn sang trái thì thấy cái lò nướng đang ngùn ngụt khói không tắt có mà cháy nhà. Rồi cô chạy ngay lại tắt nhưng không, đầu ăn lúc nãy nó làm đổ lênh láng dưới gạch cô vội quá té nhào xuống vô thức kéo luôn nhỏ và thế là 2 đứa té dài ra sàn đầu đập xuống sàn rất mạnh nên la oái lên:

- Aaaaaaaaa _ nhỏ và cô đồng thanh

- Aaa, đứng dậy mau nặng quá _ cô nói vì giờ nhỏ đang đè lên người cô

- Ui da, con này té kéo theo tao chi mặt tao u 1 cục rồi nè, trời ơi! _ nhỏ vừa la vừa xoa cục u trên gò má

- Chắc tao không u _ cô cũng đau điếng người xoa cục u trên trán

- Haha, hahhaha tụi bây chụp éch sớm vậy, trời có mưa đâu! _ nó cười như điên nhìn 2 con bạn

- CUỒI CÁI GÌ, MẮC CUỒI LẮM HẢ _ nhỏ và cô la lên

- Thôi thì không cười, nhìn 2 bây như... như gì ta...hahhh _ nó vừa nói vừa cười làm 2 người kia tức ghẹn họng đầu toả khói ngùn ngụt.

- LÂM PHƯƠNG CÁT VY _ nhỏ gặng

- NAY TAO KHÔNG CHO MÀY 1 TRẬN TAO KHÔNG LÀ MAI ANH KHẢ YẾN _ cô mất kiên nhẫn

Nó co giò định chạy thì quên mất cái vô chuối khi nãy còn mằn ngửa ra sàn do không chú ý nó trượt ngay em vô chuối và đập nửa mặt vào cạnh bàn. Chiếc cảm thân yêu Vline của nó chuyển màu đỏ. Nó ôm la um lên. 2 von bạn đứng đó cười ngất. Bãi chiến trường do bác quân gia thu dọn.

_____

**kết thúc hồi tưởng:

- Hahahhahahhaa... _ cả đám và nguyên lớp ôm bụng cười như trại điên

- Cát Vy có tài ghê ha, giờ anh mới biết _ Bảo Lâm trêu đầu đề ý mặt nó hằm hằm

- Haha.. 3 người chơi mèo bắt chuột há? _ cậu cười chảy nước mắt, nhỏ nhìn cậu bằng ánh mắt không thể triu mến hơn

- Khả Yến hay ha, cảm sao lại để nó vào bếp, mấy đứa làm anh cười chết đi được _ anh cười đỏ cả mặt

- Em giỏi đến vậy luôn? _ hần chăm chọc nhìn nó nén cười đến đỏ cả mặt

- Thôi đi, tụi bây cười kiểu này để nữ sinh lớp khác biết được là lên trang bìa đây, hotboy gì mà?? _ Nhã Vy lên tiếng giải vây cho 3 cô em gái

- Haahhaha.... Hahhaha... Hahhahaha.... _ cả đám vẫn cười rầm rộ không có dấu hiệu sẽ ngừng. Tức nước vỡ bờ nó quát um lên:

- MÃY NGƯỜI CÓ IM NGAY KHÔNG, CƯỜI NỮA ĐỪNG TRÁCH TÔI ĐÓ??
- CÓ GÌ MÀ ĐÁNG CƯỜI CHỨ, CÓ TIN TÔI CẮT LƯỠI HẾT KHÔNG? _ nhỏ quát
- VỪA PHẢI THÔI, ĐÁU PHẢI TRÒ HỀ MÀ CƯỜI MIẾT VẬY? _ cô hét lớn
- QUÁ ĐÁNG _ cả 3 quát um sùm lên rồi về chỗ. Có lẽ giận thật rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Bạn Mới _ Người Yêu Cũ Trở Về

Cả 3 đưa hăm hăm bước về chỗ ngồi không nói năn gì. 3 anh bạn cùng bàn của 3 nàng chắc phải năn nỉ rồi đây. Ai biểu ghẹo người ta, đã trên mặt ai cũng bầm hết tron không xót thì thôi còn ghẹo chọc..

Tùng... Tùng... Tùng

- HS _ lớp trưởng hô
- Các em ngồi đi. Nay lớp chúng ta có 3 bạn mới đến, các em giúp đỡ họ nha! Các em vào đây _ cô giáo ra hiệu cả 3 bước vào. - Các em giới thiệu đi
- Xin chào cả lớp. Mình tên Hoàng Minh Khánh My rất vui được làm quen với lớp _ My cười và giơ tay chào khiến cả lớp có cảm tình với cô bạn mới đến y như ngày tụi nó vào vậy
- Mình là Đinh Dương Chính An mới đến, rất vui làm quen. _ Chính An cười rõ tươi khiến lớp khen ngợi và rất thích
- Còn mình là Trịnh Kiều Trang, rất vui được làm quen, à còn nữa, mình là NGƯỜI YÊU của Hoàng Minh Khánh Anh nên các bạn... tự hiểu nha _ ả giới thiệu với giọng chanh chua, đánh đả, mà với kiểu người như ả thì rắc rối với lớp nó rồi. Lớp nó có ưa ai như ả ta đâu. Vậy là lớp nó đã gạt ả ra khỏi lớp tuy còn hiện diện trong lớp nhưng chỉ xem như không khí.

Màn giới thiệu của ả đã lọt vào tai nó, hấn và My. Nó cảm thấy không vui rất khó chịu nhưng đành vậy. Bọn hấn thì lo cho nó, bọn nó thì nhìn nó trân trân. Hấn không hài lòng khi nghe ả nói vậy, lửa sôi trong người hấn nhưng vẫn cố giữ mặt lạnh không nhìn ả 1 lần. Còn My thì liếc ả ta tét mắt " đồ không biết điều, lăng lơ, trơ trẽn " đó là suy nghĩ của My.

Thấy lớp không vui về sự giới thiệu của ả cô giáo nói tiếp:

- À lớp còn duy nhất 2 bàn bác bảo về mới khiêng lên hôm qua. Khánh My và Chính An 2 em ngồi chung nha. Còn Kiều Trang em ngồi...
- Em ngồi với Khánh Anh _ cô giáo chưa nói xong ả đã chạy về bàn hấn lôi nó ra và ngồi xuống
- Trời ơi, làm quá
- Lộ liễu ghê
- Bày đặt. Chỗ đã có người ngồi còn vô duyên
- Đã không xinh mà còn vô duyên ai chịu nổi
- ...&&&&...YYY. Hàng loạt lời nói mỉa mai cho ả ta. ả ta tức lắm nhưng phải giữ hình tượng. Cô giáo đang bận việc nên cũng nhanh chóng kết thúc để hôm sau sẽ xếp lại vì cô giáo là người hiểu chuyện mà. Cô nói:
- Giờ cô phải đi họp gấp, tạm thời cô để yên. Cát Vy chịu khó ngồi 1 mình ở bàn cuối nha em, mai cô xếp lại _ rồi cô giáo đi ra.

My và Chính An đã yên vị ở chỗ của mình. Còn nó đứng đó tức lắm nhưng vẫn bỏ ngoài tai tiến về bàn cũ lấy balo và vở viết trên bàn ôm xuống bàn mới. Bọn nó và bọn hấn nhìn nó như người ngoài hành tinh. Thường vậy nó sẽ la um lên và cãi tay đôi với hạng người không biết điều nhưng sao lần này nó hiền vậy. (Vì chị ấy đang bị thương bầm đen ở gần cằm và môi mà nói gì được, đau đó)

Suốt tiết trống nó ngồi miên man suy nghĩ mông lung cho đến khi :

- ANH LÀM ĐƯỢC THÌ LÀM, KHÔNG LÀM ĐƯỢC THÌ THÔI, MẮT CÁI GIỐNG GÌ MÀ LÃI NHÃI LÃI NHÃI NHƯ MA NHẬP DẠ?? _

nhỏ quát um lên

- TÔI NÓI VẬY THÔI, LÀM GÌ MÀ HUNG DỪ VẬY, CON GÁI GÌ ĐAU NÓI TÔI LÀ LA HẾT UM SỪM TẠI TÔI TỐT MỚI MUA TRỨNG GÀ NÓNG LẦN CHO CÔ KHÔNG LÀ MẶC KỆ CÔ _ cậu cũng hét

- TÔI CẦN ANH TỐT HẢ, TÔI KÊU ANH LÀM VẬY HẢ MÀ GIỜ KỂ CÔNG VỚI TÔI? _ càng lúc nhỏ càng tức

- CÔ BƯỚNG VỪA THÔI, TÔI GIÚP CÔ KHÔNG CẢM ƠN CÒN NÓI KIỂU ĐÓ HẢ?? _ cậu tức giận đứng dậy.

RẦM!!

- HAI NGƯỜI IM ĐI, CẢI NHAU TỪ SÁNG TỚI CHIỀU KHÔNG MỆT HẢ, BỐT NÓI CHÚT CÓ AI BẢO CÂM ĐAU _ nó đập mạnh xuống bàn đứng phắc dậy..

Tùng.. Tùng.. Tùng

- Thôi đi. 2 đứa đang bị thương mà la hét tốt thật _ Nhã Vy nói

- Mày đừng ghẹo Bảo Ngọc nữa Nhật Phong, cũng bớt gây nhau đi _ anh bước tới

- Cát Vy, Bảo Ngọc, Khả Yến đi canteen đi trông đánh rồi _ My bước đến 3 cô bạn đáng yêu

- Ủa sao lại ở đây _ cả 3 đồng thanh

- Haizz em hiện diện cả buổi rồi lo cãi nhau rùm beng không để ý còn hỏi hả mấy chỉ? _ My đáp

- Ồ. Xuống canteen đi _ hấn đứng dậy bước ra khỏi lớp. Cả đám cũng đi theo luôn cả ả ta. Khi ả đi lớp nó đều có chung suy nghĩ " đồ không biết điều, chảnh khoe, khó ưa "

- Đinh Dương Chính An : bạn thân bọn hấn, đẹp trai, ấm áp, thân thiện, có cá tính, đôi khi trẻ con. Hoạt động TGN chung bọn hấn

- Trịnh Kiều Trang : người yêu cũ của hấn, bỏ hấn đi vì ham danh lợi và nổi tiếng. Xinh đẹp nhưng mưu mô xảo quyệt, gây rắc rối và luôn tìm cách hại nó nhằm giành lại hấn. Trước mặt tỏ ra hiền thùy mị, nhưng phía sau là con cáo độc ác

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Vết Thương Cũ Tái Phát

**Canteen:

- Ăn gì anh lấy cho?? _ anh hỏi

- Gì CŨNG ĐƯỢC _ nó nhỏ cô và My đồng thanh

- Tụi tao như cũ _ bọn hấn và Chính An nói

Rồi anh vào một lúc sau trở ra với tất cả các món kêu khi nãy. Cả đám vừa ăn vừa nói chuyện:

- Mày về khi nào? _ hấn hỏi Chính An

- Lúc tối _ Chính An đáp

- À mà Khánh My em biết tụi này hả? _ Nhã Vy hỏi và chỉ vào 3 cô em gái

- Dạ, là các bạn ấy, hôm qua em có kể với mọi người đó _ My cười làm Chính An đỏ cả mặt

- Ra là vậy, tụi em gặp nhau trong tình huống vui nhộn thiệt _ cậu cười nói

- Anh mà cười ghẹo tui tui nữa là tui tát cho vỡ mồm đấy! _ nhỏ liếc cậu
- Khánh My về khi nào vậy em? _ Chính An hỏi
- Dạ, hôm qua anh _ My cười
- Hay mày dọn về nhà thằng Khánh Anh ở luôn đi cho tiện _ anh nói
- Đúng rồi anh dọn về đi cho vui. À mà 2 nè em dọn sang ở với Cát Vy nha anh 2 _ My nó và nhìn vào hấn
- 2. My là em gái anh ấy hả? _ nó bắt ngờ
- Đúng rồi. Vy không thấy tên anh ấy và My giống nhau à _ My trả lời
- Trùng hợp gê, My. Cát Vy là em gái út của anh với Nhã Vy đó _ anh nói
- Vậy hả, vui quá vậy? _ My chớp chớp mắt trông cực yêu
- Cho em ngồi với! _ ả ta đi tới tay cầm ly nước cam. Nói xong ả ngồi sát bên hấn
- Haizz, sao giờ vẫn tồn tại hạng người không biết điều anh nh? _ My xoay qua hỏi Chính An làm cậu bạn đồ mắt
- Hả, ờ, anh cũng chẳng biết! _ Chính An cười
- Không biết điều thì không biết điều thôi chứ sao? _ Nhã Vy khinh khinh
- Không biết điều thì vẫn không biết điều nói làm chi cho mệt _ Bảo Lâm với theo
- Khi đi tuyên bố hùng hồn sao nay lại trở về đây làm dậy sóng dậy cồn _ cậu mĩa mai
- Vậy mà vẫn còn mặt mũi đối diện với tui này _ anh tiếp

Cả 3 đứa nó im phắc nãy giờ ngồi nghe họ nói chuyện. Cả 3 đều không biết sao họ ghét ả ta đến vậy. Nhưng thấy không khí căng thẳng tui nó không ai hỏi gì vì vốn dĩ tui nó không quan tâm

- Sao mấy anh chị lại vậy? _ ả ta giả vờ
- Anh, em xin lỗi là em sai, em không đúng, nhưng em vẫn còn rất yêu anh _ ả vờ khóc nhìn hấn
- Đóng kịch giỏi thế sao không làm diễn viên? _ My liếc
- Sao em nói chị vậy? _ ả ta
- Hừm, nói gì, nghe không rõ, ai là em cô, bằng tuổi tôi mà xưng chị với tôi hả? _ My vừa nói vừa ngoáy tai

Ả ta tức lắm mà làm sao giờ. Liên xoay qua đã kích nó. Nghe qua lớp hay nhắc đến nó ả nghĩ nó thích hấn nên ả nhếch môi nhìn nó :

- Cát Vy sao nãy giờ không nói gì hết vậy?
- Cô nhìn thấy hả _ nó hươ tay trước mắt ả và nói tiếp: - tôi tưởng bạn chỉ nhìn thấy bọn họ thôi không thấy bọn tôi, tưởng bạn bị mù 1 phần mắt rồi chó! _ nó nói ngây thơ làm ả tối sầm mặt và bọn hấn cười sáng khoái đến cả hấn cũng bật cười.

Nhưng hình như nó cảm giác không ổn rồi. Vết thương xương sống bên hông trái của nó đang dấy đau lên từng cơn. Nó cắn môi chịu đựng, tay nắm chặt lại, người đầy mồ hôi mặt xanh ngắt như đang rất đau. Thấy vậy nhỏ la lên:

- CÁT VY SAO VẬY, VẾT THƯƠNG CŨ TÁI PHÁT RỒI HẢ?
- VY OI, SAO RỒI _ cô rướm nước mắt
- EM SAO VẬY?? _ hấn, anh và Nhã Vy hốt hoảng

Cả đám còn lại mặt mày lo lắng nhìn nó (trừ ả). Nó cười nhẹ :

- Dạ. Không sao đâu, vết thương cũ thôi mà, đừng lo quá
- Em bị vậy mà còn cười nữa, em hay bị tái phát nhiều không? Lúc trước chị có nghe bác sĩ nói em phải uống thuốc thường xuyên _ Nhã Vy nhìn cô em mà đau lòng

- Má nó, cũng tại... _ anh tức giận khi nhìn em gái mình đau

- Thôi. Lên đi. Tôi cõng em lên phòng y tế _ hấn nói xong ngồi xuống chỉ nó leo lên. Nó vì đau lắm rồi nên phải đành vậy để hấn cõng, mọi người cùng đi theo hấn và nó . Trên lưng hấn nó cảm thấy rất ấm áp xen hạnh phúc rất yên bình, nhưng hình như con đau đang ngày càng lớn nó không còn thấy gì nữa, đôi tay đang vòng qua cổ hấn từ từ buông thõng, mắt khép lại, ngất đi trên vai hấn.

- CÁT VY!! _ tất cả hét hoảng gọi tên nó muốn nổ cả cái trường.

Hấn nhìn ra sau thấy gương mặt thiên thần trắng bệch mà đau xót lập tức chạy thật nhanh đưa nó lên phòng y tế.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Mở Đầu Cuộc Chiến

Sau khi đưa nó lên phòng y tế, bọn hấn và bọn nó đều tập trung ở trong phòng, nó thì ngất nên nằm trên giường bệnh mắt nhắm im lìm. Cả lớp nó khi biết tin ai cũng đổi lên coi tình hình của nó. Nhỏ và cô nói mãi lớp mới chịu ở yên tại lớp.

* Phòng y tế :

- Bác sĩ em cháu sao rồi? _ Nhã Vy lo lắng nhìn cô đầm mồ hôi

- Cô bé bị động lại vết thương cũ. Lúc trước có phải cô bé đã bị tai nạn ảnh hưởng rất nặng đến cột sống đúng không? _ bác sĩ hỏi

- Đúng rồi! _ anh đáp

- Do bị chấn thương nặng nên ảnh hưởng và tái phát lại. Vết thương bên hông trái không thể khỏi được. Vẫn sẽ bị đau thắt lại nếu vận động mạnh. Nhưng không chỉ vận động mới bị, có khi bình thường vết thương vẫn tái phát lại. Cho nên bây giờ không có gì chắc chắn cả. Tình hình cô bé bây giờ có thể nói rất nguy hiểm. _ bác sĩ ôn tồn nói rõ

Tất cả như rơi vào trạng thái nghiền ngẫm, nhỏ và cô chơi với nó bao lâu nay tình trạng của nó nhỏ và cô hiểu hơn ai hết, bên Mỹ nó vẫn thường bị đau lên như vậy và tái phát rất nhiều lần. Anh và Nhã Vy cảm thấy thương cho cô em gái bé bỏng, bao nhiêu năm qua vết thương không vui đi. Nếu lúc đầu cả 2 ngăn cản nó đừng nên yêu người bội bạc đó thì sẽ không như hôm nay. Mỹ thì đã khóc rồi cô nàng thương nó nhiều lắm. Bọn hấn thì chỉ biết im lặng không ngờ nó lại bị vậy. Hấn thì đau lòng, khó chịu khi nhìn bóng dáng nhỏ nhắn của nó nằm lì trên chiếc giường.

---

*Hôm sau:

Lại 1 ngày mới bắt đầu, trên giường có 1 cô gái nằm gọn quần chăn ngủ say giấc không biết trời trăng mây gió gì. Căn biệt thự mới sáng sớm đã dậy lên tiếng la om sòm :

- CÁT VY. MÀY CÓ DẬY NGAY KHÔNG HẢ. BIẾT MẤY GIỜ RỒI KHÔNG? _ nhỏ la hét

- Đề tao ngủ tí nữa đi! _ nó gáy ngủ

- 6H45' RỒI ĐÓ MÀY KHÔNG DẬY LÀ TRỄ HỌC RÁNG CHỊU, NÀM ĐÓ MÀ NƯỚNG ĐI. TAO CHO MÀY 15' CHUẨN BỊ ĐÓ _ nhỏ vận volume to hết mức rồi đi ra.

- Oái, sao mày không kêu tao sớm hơn. Trời ơi _ nó than vãn tức tốc bay vào nhà vệ sinh

Sau 15' VSCN với tốc độ bàn thờ nó phi xuống nhà thì thấy nhỏ đang ung dung uống nước, cô thì lục đục nấu ăn trong bếp. Nó nhìn lại đồng hồ đeo tay chỉ mới 6h. Lúc này máu lên tới não nó lấy hơi lấy sức bay xuống mặt đằng đằng sát khí tiến về ghế salon và cầm cái gối ném thẳng vào mặt nhỏ không thương tiếc. Nhỏ đang uống nước thì bị 1 vật thể bay vào mặt nước sặc lên tới mũi, nhỏ cáu quất :

- MÀY ĐIÊN HẢ?

- MÀY MỚI ĐIÊN ĐÓ. MỚI 6H KÊU TAO DẬY KHIẾN TAO TƯỞNG BỊ TRỄ HỌC. Ở ĐÓ MÀ HẾT UM SÙM _ nó điên tiết

- Thôi được rồi. Mới sáng sớm à, 2 bây luyện giọng hả? _ cô từ bếp bước ra

- Thôi lờ rồi, lên trường luôn đi. Bực bội! _ nó đứng lên đeo balo đi ra phía nhà xe. Nhỏ và cô cũng đi theo

---

- Trường hôm nay vắng quá ta, mới lác đác vài học sinh vô à! _ cô nói

- Mới giờ này học sinh nào vô chi _ nó nói rồi liếc xéo nhỏ

- Xin lỗi mà, tao làm vậy mày mới chịu đây. Thôi xuống canteen mua nước đi tí ra chơi đông lắm, giờ vắng nè _ nhỏ nói rồi lôi 2 con bạn đi te te.

Tụi nó xuống canteen không ngờ lại gặp lớp nó dưới này thế là nguyên lớp xúm lại buồn chuyện trên trời dưới đất rôm rả.

Tùng... Tùng.. Tùng

Trống vô đã điểm trường cũng rất đông.

- Trống vô rồi, tụi mình lên lớp đi _ Thùy Chi lớp trưởng

- Nhanh quá, chưa nói hết chuyện _ bạn1

- Đang vui ghê mà trống báo rồi _ bạn2

- Ta hận ông đánh trống _ bạn3

- Hihi.. Thôi các bạn lên lớp trước đi Vy mua chai nước xong lên sau

- Vậy tụi này lên trước nha _ lớp nó

- Ồ lên đi. Tụi mình đợi Cát Vy tí lên chung.. Hihi _ nhỏ và cô thay nhau nói

Rồi lớp nó kéo lên lớp canteen chỉ còn 3 đứa nó. Nó mua 1 chai nước suối xong cũng cùng 2 cô bạn đi lên. Đang đi thì nhỏ lên tiếng hỏi nó :

- Vy, mày thấy con Trang gì đó mới vô lớp mình không? Sao đám anh Minh ghét nó quá vậy?

- Cả My nữa, luôn cả Chính An mới vào cũng không ưa cô ta. Mà cô ta lại nói là bạn gái anh Khánh Anh nữa _ cô tiếp lời

- Không quan tâm! _ nói rồi nó vẫn bước đi vì nó đâu quan tâm gì tới ả ta nếu lo chuyện bao đồng thì thật không phải cá tính của nó

Đang đi thì ả ta xuất hiện trước mặt bọn nó, mặt vênh vào khoanh tay lên giọng :

- Hừ, thấy có gì đặc biệt đâu mà lại được cả lớp xem trọng, lại lấy được lòng bọn anh Minh, chỉ giờ thôi lẳng lơ, đồ bọn hám trai

- Cô đang nói cô đó hả? _ nó nói

- Tao đang nói mày đó con khốn, biết điều tránh xa Khánh Anh ra đi đừng có ở đó mà lên giọng _ ả ta

- Cô lấy tư cách gì mà ra lệnh cho tôi _ nó

- Tư cách là người yêu _ ả ta hất mặt

- Sao không thêm vô từ cũ _ cô lên tiếng vì đã nghe Thiên Minh nói qua

- Người yêu cũ thôi chứ đâu phải người yêu hiện tại mà làm quá _ nhỏ nói

- Người yêu mà bỏ đi vì tham vọng nổi tiếng bây giờ quay trở về, không biết mặt mũi cô để đâu mà còn tỏ vẻ thân thiết gần gũi _ nó mỉa mai

..chát... Một cái tát giáng xuống mặt nó ửng đỏ bên má. Nó đứng như trời trồng vì đó giờ có ai dám tát nó. Cô và nhỏ đơ toàn tập, không thể tin được ả ta dám cả gan tát nó.

- CÔ MỚI LÀM GÌ VẬY HẢ? _ Nhã Vy và anh vừa bước tới cũng là lúc thấy được ả ta tát nó. Theo sau là bọn hấn và Khánh My

- Cát Vy có sao không, mặt Vy đỏ sừng lên rồi _ My nhẹ nhàng chạm nhẹ vào bên má nó

- Cô lấy tư cách gì mà tát Cát Vy? _ Nhật Phong hỏi

- Xem ra gan cô cũng to nhỉ? _ Chính An lên tiếng

Nhã Vy nhìn gương mặt cô em gái mà xót lòng, cô cung tay chặn đi lại phía ả định giờ tay tát ả thì Bảo Lâm kéo lại :

- Bình tỉnh đi em, hạng người này chạm vào chỉ bản tay em thôi

- Bỏ đi chị 3. Em không sao đâu. Lên lớp đi _ nó nói rồi đi 1 mạch lên lớp. Rồi mọi người cũng lên lớp. Hấn đi qua ả nói với giọng không thể nào lạnh hơn :

- Đứng bao giờ đứng đến Cát Vy. Nếu không đừng trách tôi không nói trước. Người như cô không có tư cách chạm vào cô ấy _ nói xong hấn lướt qua ả để ả đứng với ánh mắt và nụ cười thâm hiểm " ngay từ đầu em không nên bỏ anh, giờ em phải kéo anh cho bằng được. Lâm Phương Cát Vy, cô đợi đó, tôi không bỏ qua và tha cho cô dễ dàng như vậy đâu "

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Rắc Rối Đến Rồi!!

Tụi nó và tụi hấn bước vào lớp với sự tươi cười chào đón của cả lớp. Tới khi ả ta bước vào thì những nụ cười tất ngấm thay vào đó là ánh mắt không quan tâm của lớp với ả ta. ả ta tức tối lắm nhưng biết sao giờ. Hôm nay từ ngày ả ta vào lớp nó đã đòi xuống ngồi 1 mình ở bàn cuối lớp. Thấy ả vào, hấn xách balo lên và đi xuống chỗ của nó ngồi kể bên nó trong ánh mắt thích thú của cả lớp và những câu nói trêu ghẹo của đám bạn trời đánh.

- Eo ôi, ghê nha _ nhỏ cười

- Sướng ta, lằng mạp nhĩ _ cô vui vẻ

- Đến luôn đi, sau này kêu tao bằng chị vợ và anh Minh bằng anh vợ _ Nhã Vy đùa

- Ê cũng sẽ kêu luôn tao là anh vợ nha _ Bảo Lâm tiếp

- Vy làm chị dâu My luôn đi, My thích Vy rồi _ My hí hửng

- Được đó, biết đâu em có thể tặng bằng ngàn năm này _ Nhật Phong góp vui

- Cát Vy làm bạn gái Khánh Anh đi, 2 người đẹp đôi thế cơ mà _ Chính Anh cũng nói

- ĐÚNG RỒI _ cả lớp

- Cát Vy với Khánh Anh mà là 1 đôi thì Chi và lớp sẽ làm tiệc ăn mừng. Đúng không lớp _ Thùy Chi hớn hờ nói với lớp

- ĐÚNG, ĐÚNG RỒI. ỪNG HỘ!! _ cả lớp đồng thanh

Ai cũng thay phiên chọc ghẹo làm mặt nó đỏ cả lên, nó cúi gầm xuống chẳng dám ngược lên. Hấn biết nó đang ngại thì ho 1 tiếng rồi nói giải vây :

- Chi là bạn thôi _ câu nói của hấn làm nó hơi buồn nhưng rồi cũng ngóc dậy nói to:

- Đúng rồi, không có gì cả. Mọi người đừng ghẹo nữa. _ nó nói rồi quay sang hấn - anh lên chỗ anh ngồi đi

- Tôi sẽ ngồi đây, em có ý kiến gì sao? _ hấn hỏi

- Em... Em.. À dạ.. Em _ nó rồi không biết nói gì nữa

- Vậy thì ngồi xuống đi _ hấn kéo tay nó ngồi xuống. Hành động của hấn rơi vào mắt ả ta, ả ta tức lắm nhưng chưa phải là lúc gây chuyện " tôi xem cô vui vẻ bao lâu " suy nghĩ của ả.

Nói miên man 1 hồi thì cô vào lớp. Cả lớp lòi vở sách ra học. Vì đây là tiết của gvcn mà gvcn của lớp rất thương lớp nên lớp rất tôn trọng cô, giờ của ai thì quậy phá được nhưng giờ của cô thì học hành rất đàng hoàng và tập trung.

Reng... Reng... Chuông báo hết tiết cũng kết thúc lớp đứng dậy chào cô rồi lại xúng xính tám tiếp chuyện đang dở. Đang nói xôm tụ thì điện thoại nó đổ chuông. Mặt nó xanh lè khi màn hình điện thoại hiện lên dòng chữ nó đặt tên danh bạ là " Bà Chăn Lửa ". Nó đỏ mồm hôi lấm tấm trên trán vừa nuốt nước bọt vừa đánh mắt sang 2 cô bạn thân. Nhỏ và cô cũng hiểu ra vấn đề, chỉ có chị Anna mới khiến nó như vậy. Cả 2 cô cũng lo sợ không kém mặt 3 đứa nó xanh lè. Nó bắt máy cố bình tĩnh lên tiếng :

- Alo, em nghe đây. Chị gọi gì em vậy chị?

" Cát Vy hả em, em khoẻ không cả 2 đứa kia nữa "

- Tụi em vẫn khoẻ, chị vẫn khoẻ hả?

" Ok baby, chị khoẻ, mấy đứa về VN không báo chị biết, làm hôm trước chị qua Mỹ không gặp "

- Dạ, vậy nay chị gọi em có gì không vậy?

" À. Chị với anh rể em có cuộc họp quan trọng phải đi công tác 1 tuần ở Hàn Quốc mà cháu trai em bảo lâu quá không gặp nó nhớ em nên đòi sang ở với em. Vì công việc không thể dẫn theo nên tụi em giữ Chấn Kiệt giúp anh chị 1 tuần nha. Sau khi công việc xong xuôi chị sẽ sang rước thằng bé về."

- CÁI GÌ. OMG _ nó hét lên làm nhỏ và cô đâm dĩa mồ hôi. Bọn hấn và cả lớp giật mình nhìn chăm chăm vào nó

" Hi. Em giữ giúp anh chị nha Vy "

- KHÔNG ĐƯỢC. CHỊ GỬI NÓ QUA ANH CHO OONV NỘI ĐI. BỌN EM BẬN LẮM. KHÔNG KHÔNG KHÔNG ĐƯỢC ĐÂU _ nó hét lên

" Cát Vy yêu dấu à. Đây là ý kiến của ông nội đó baby "

- Hà... Thôi thì.. Được rồi khi nào chị sang VN

" Khoảng 30' nữa chị sẽ tới nhà em đó, tụi em đợi chị nha. Bye bye. Cho chị gửi lời thăm đến Thiên Minh và Nhã Vy luôn nha "

Nó cúp máy xong thì bộ mặt không thể thể thâm hơn nó chỉ biết ngậm đắng nuốt cay vì lệnh ông nội sao dám cãi. Lạn quạn bị ông bắt về Anh là cuộc đời chấm hết. Nhìn nó vậy nhỏ và cô cũng hiểu là có chuyện không mấy tốt lành. Nhỏ cố lạc quan hỏi:

- Sao mà, chị Anna hả? Nó gật đầu 1 cái yếu xìu

- Rồi sao nữa, có chuyện gì hả? _ cô hỏi

- Chị ấy và anh rể có cuộc họp bên Hàn Quốc quan trọng lắm phải đi vắng. Nên sẽ đưa Chấn Kiệt sang VN cho tụi mình giữ _ nó nói mà mặt cún con trông đáng yêu vô cùng

- WHAT? CÁI GÌ _ nhỏ và cô hét um lên khiến bọn hấn phải bịt tai lại

- Trời ơi trời! Vậy khi nào chị ấy và nhóc sang VN _ cô hỏi

- 30' nữa sẽ tới nhà _ nó trả lời

- Hà, nhanh vậy, vậy tụi mình giữ mấy ngày _ nhỏ hỏi vì nghĩ chắc khoảng 2 hay 3 ngày thôi

- 1 tuần! _ nó mếu máo đưa số 1 lên

- ÔI THẦN LINH ƠI, KHÔNG PHẢI CHÚ _ nhỏ và cô hét hết volume

- HUUH TAO KHÔNG MUỐN ĐÂU, SAO LẠI VẬY CHÚ? _ nhỏ khóc không được cười không xong

- Tao không làm gì được vì đây là lệnh của nội _ nó nói xong thì nhỏ và cô im phắc. Ai đại mới chống ông.

- Huhu. Anh 2, chị 3 ời em không muốn đâu, 2 người cứu em với _ nó ôm 2 anh chị nó mà khóc rống. Thấy cũng tội cho 3 đứa em nhưng sao giờ anh lên tiếng :

- Thôi ráng đi, biết sao giờ

- Tội 3 đứa quá, thằng nhóc lì và quậy số 1 _ Nhã Vy dỗ dành

- Sao nhóc lại chọn tụi em mà không phải là 2 người? _ nó nhìn vào 2 anh chị của mình và hỏi

- Thằng nhóc mến tụi em nhất mà _ Nhã Vy nựng má nó nói ngọt

- Giữ trẻ em cũng vui mà, có con nít cũng đỡ buồn mà _ My nói

- Tại My không biết, thằng nhóc đó quậy lắm _ cô giải thích

- Ráng đi mấy đứa. Anh chỉ biết cầu mong cho qua nhanh 1 tuần _ anh nhìn cô trù mến và thương cho 2 cô em

- Ngày tháng cực khổ của mấy đứa đến rồi haizz _ Nhã Vy cười khổ

- Aaaaaaaaaa,, TIÊU TÀN _ tội nó đồng thanh

Tội nó về nhà thì thấy 1 chiếc xe vừa dừng lại. Bước xuống xe là 1 cô gái xinh xắn, sắc sảo nắm tay 1 cậu nhóc bụ bẫm, trắng trẻo với đôi mắt to và 2 cái má phúng phính tròn tròn khiến người ta muốn cắn muốn nhéo cho đã. Vừa thấy nó thằng nhóc chạy vào lại ôm chân nó và gọi to:

- DÌ ÚT! CHẤN KIỆT NHỚ DÌ QUÁ!

- Ồ. Chào Chấn Kiệt _ nó mếu máo

- Tội em coi nhóc giúp chị nha, cuối tuần sau chị bay sang nước về _ chị nó cười với tội nó rồi quay sang cậu quý - Con ngoan nghe lời dì út và mấy dì nha, mẹ đi nha!!.. Nói xong chị nó ra xe chạy đi

- Con chào dì Ngọc, dì Yến _ Chấn Kiệt chu môi

- Ồ chào con _ nhỏ và cô cười nhẹ

- Thôi vào nhà đi _ nó nắm tay kéo Chấn Kiệt vào nhà. Nhỏ thì kéo vali của thằng bé vào và cô thì lái xe vào trong.

Thế là ngày tháng tự do của tội nó còn đâu. Tội nó phải chiến đấu với thằng nhóc siêu quậy tí hon rồi. Những ngày mệt mỏi đã thật sự đến với tội nó

- Hạo Chấn Kiệt : cháu trai nó, 5 tuổi. Kháu khinh, đáng yêu, bụ bẫm, rất đẹp trai, đôi mắt tròn xoe, da trắng ngần, đôi má phúng phính khiến ai cũng thích muốn nhéo cho đã. Cực lì và lóc chóc, siêu quậy tí hon, tuy nhỏ nhưng võ mồm rất khéo, thông minh. Rất yêu thương và mến tội nó. Lúc nào cũng chọc ghẹo và quậy phá khiến tội nó tức điên lên (cái này chắc di truyền từ nó đây mà).

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Giữ Trẻ (1)

Bầu trời đang yên ắng, mọi vật đang im lìm, không động tĩnh, không gian vắng lặng vì hiện tại chỉ mới 4h sáng. Tại căn phòng màu xanh nhạt, một cô gái đang ngủ ngon giấc nồng, thì bên ngoài có 1 cậu bé trai lon ton nắm tay vặn cửa mở phòng bước vào nhảy phốc lên giường và riu rít:

- Dì út _ thằng bé đưa 2 tay lên mặt nó lắc qua lắc lại

- Ừm...im lặng chút coi _ nó trở mình mà nói bằng giọng ngái ngủ

- Dì út ơi! Ông nội kêu út kìa _ thằng nhóc tỉnh ranh dọa nó. Y như nhóc nghĩ nó mở mắt to ra bật dậy nhìn tới nhìn lui. Rồi nhìn chăm chăm vào Chấn Kiệt chớp chớp đôi mắt to tròn và hỏi:

- Con làm gì trong phòng út giờ này. Về phòng ngủ đi chứ

- Con ngủ rồi _ nhóc nói

- Mới giờ này con qua đây phiền út, con về phòng lẹ đi _ nó nhìn đồng hồ chỉ hơn 4h sáng 1 tẹo quay qua nói với nhóc rồi ngã người xuống giường. Thằng nhóc gọi quài nó không nhúc nhích liền đi ra. Nghe tiếng đóng cửa nó lật chăn ra rồi lăm nhăm "thằng nhóc trời đánh, đang ngủ qua đây, giờ sao ngủ được nữa, aaa bức quá " và rồi nó thức luôn (nó nhỏ và cô đều có chung thói quen là hễ ngủ ai mà làm phiền thì không bao giờ ngủ lại được).

---

*Phòng cô :

Chấn Kiệt bước vào thì thấy cô ngủ im trên giường. Cậu bé leo lên kêu mãi cô không dậy. Nhìn ở bàn có đĩa kẹo nên tiến lại định lấy nhưng sợ quơ tay làm rơi cái đồng hồ xuống tạo tiếng động mạnh khiến cô bật dậy nhìn đảo dác phát hiện ra nhân vật nguy hiểm cô bảo:

- Con làm gì ở đây vậy?

- Con ngủ rồi qua kêu đi dậy

- Cái gì, mới có giờ này con đã phá rồi, con xem roi bẻ đổ rồi nè _ cô ngán ngẩm với nhóc siêu quậy

- Con về phòng đi nhanh đi mà, đi ngủ đây. _ cô trùm chăn kín mít vào ngủ. Bị đuổi lần 2 nhóc con quay ra và khép cửa phòng lại. Cô tung chăn ra rồi nhảm " mới hôm đầu đã vậy rồi, 1 tuần sao chịu nổi đây trời " rồi cô thao thức luôn ngủ có được đâu

---

*Phòng nhỏ:

Nhóc siêu quậy ghé vào phòng nhỏ thic thấy tướng nhỏ ngủ trông rất buồn cười nên cậu nhóc leo lên giường bắt đầu tìm cách đánh thức. Suy nghĩ mãi 1 bóng đèn loé lên. Cậu nhóc bỏ lại gần nhỏ dùng 1 tay bịt mũi và 1 tay bóp miệng nhỏ lại. Sau một vài giây thấy không thở được nhỏ mở mắt ra và hình ảnh nhóc siêu quậy cười toe toét trước mặt nhỏ. Nhỏ phát cáu hất tay ra và gắt :

- Con làm gì vậy hả, lỡ đi chết rồi sao? _ nhỏ vừa hít vội không khí vừa nhìn vào thằng bé

- Con ngủ đây không ai chơi hết nên con đi dòng dòng _ cậu bé ngây thơ

- Con không ngủ nữa thì nằm yên trong phòng đi, đi phá người khác làm gì? _ nhỏ nói rồi nằm xuống che chăn toàn thân ló đầu ra nói :

- Con về phòng đi, đi ngủ _ xong nhỏ kéo chăn trùm luôn đầu..

Cậu nhóc leo xuống giường rồi tiến ra cửa vặn tay cầm đóng cửa lại. Bên trong nhỏ lẩn qua lẩn lại rồi ngồi bật dậy điên tiết " như thế này làm sao sống đây. Chị Anna ơi chín Anna chị để con gì mà phá quá vậy chứ. Haizzz "

Cậu nhóc lót tót chạy xuống phòng khách bật đèn hết lên rồi tiến về nhà bếp mở tủ lạnh tu hết chai nước 1 hơi rồi đi tới đi lui gãi đầu :

- Sao không có kẹo hay bim bim ta, bánh kẹo mấy đi để đâu hết rồi?

Thằng nhóc nhìn cận kề quanh căn bếp hồi lâu rồi cũng phát hiện ra trên dây tủ bên trên có gói bim bim ló ra thằng nhóc cười tươi rồi nghĩ cách lấy nó xuống. Vì dây tủ khá cao còn nhóc thì nhỏ xíu nên nó kéo cái ghế cạnh bàn ăn leo lên rồi bước lên thanh bồn rửa chén đứng lên thò tay lên mở tủ và lôi gói bim bim ra. Vừa xoay qua nhóc sơ ý đưa chân làm rơi nguyên 1 rổ chén to dùng nhỏ mới rửa hồi tối vì để cho chén khô nên nhỏ úp tạm vào rổ và thế là chuyện gì tới cũng tới..

XOẢNG..XOẢNG.. LENG KENG.. XOẢNG XOẢNG...RẦM RẦM

Hàng loạt tiếng động dội lên trong đêm khuya thanh vắng khiến cả 3 không ngủ được mà nằm tí cũng không yên. Cả 3 chạy ào ra cửa nhận được âm thanh phát ra từ bếp 3 nàng nhìn nhau rồi phi nhanh xuống. Cảnh tượng đập vào mắt tụi nó là chén bể nằm lênh láng ở bếp, ghế bị ngã ra nền và phía trên bồn rửa chén, cậu bé đáng yêu đang ngồi trên đó trong tay cầm bịch bim bim làm gương mặt ngây thơ vô tội. Tụi nó chỉ biết mất chữ A mồm chữ O đứng bất động không nói nên lời.

Vài phút hoàn hồn nó tiến đến cậu nhóc, bế cậu nhóc xuống và đi thẳng ra phòng khách. Cô thì ở lại xử lí bãi chiến trường. Nhỏ thì dựng ghế quét dọn phụ cô

* Bên ngoài phòng khách:

- Sao con quậy quá vậy hả? Mới 4h sáng đã không để ai ngủ, đuổi con ra tưởng đâu con về phòng ai ngờ lại mò xuống dưới đây mà phá? Con xem chưa được 5h sáng mà cả nhà ai cũng thức vì con hết rồi _ nó quát lớn

- Tại con không quen giờ, không quen thời tiết nên con không ngủ được _ nhóc xụ mặt

- Con không ngủ được phải để người khác ngủ chứ, trên phòng con có tivi có truyện tranh sao không ở trông mà xem lại đi phá người này người kia? _ nó tức tị sao thằng nhóc này quậy ghê vậy chứ

- Con muốn tham quan mà út. Hihi _ nhóc cười làm máu điên nó sôi sục

- Con.. Con.. _ nó đuối lý, thường có ai cãi võ mồm lại nó đâu, nay phải bó miệng trước nhóc nhỏ này

Đôi co với thằng bé khiến nó mệt lả, nhìn lên đồng hồ thì điểm 6h, trời cũng đã sáng. Cô và nhỏ cũng vừa xử xong đám bừa bộn ở bếp cũng lững thững bước ra đáp an toàn trên bộ salon ngay kế nó nhìn đắm đuối vào nhóc siêu quậy. Nhỏ nói:

- Con quậy đủ chưa, ơ mà con giống ai mà lì lợm thế?

- Con không biết nhưng mẹ bảo con giống y như dì út _ cậu bé đáp và miệng nhóp nhép nhai bim bim khi nãy

Câu trả lời của nhóc làm nó điên lên lửa sôi ùng ục dâng trào trong người nó. Cô và nhỏ hết nhìn thằng bé rồi nhìn nó và cùng chung suy nghĩ " hình như

vậy, nhóc quậy phá và lì như vậy chắc di truyền từ Cát Vy rồi".

- Con im đi. Đi lên phòng tắm rửa thay đồ rồi xuống ăn sáng. Nhanh lên. Con mà nói nữa thì liệu hồn đấy _ nó cau có nhìn chăm thẳng bé khiến thẳng bé phải co giò lên phòng.

Nó, nhỏ và cô cũng lên phòng VSCN rồi thay quần áo. Nãy giờ 3 nàng mặt quần áo ngủ tóc tai bù xù. Ai nhìn vô mà nó 3 đứa là tiểu thư tướng đâu osin mới tuyển đấy chứ. Và hôm nay trong đời 3 đứa nó đạt kỉ lục lần đầu ngủ dậy ở ngưỡng 4h sáng.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Giữ Trẻ (2)

Sáng nay bọn hấn đến lớp nhưng cảm giác vắng lặng đến khó tả. Anh thì nhớ vợ. Cậu thì cảm thấy trống trải vì hôm nay không có ai cãi nhau với mình. Hấn thì cảm thấy có 1 cảm giác lạ, 1 cảm giác nhớ nó, nhớ nụ cười má lúm của nó, nhớ cái tính loi nhoi lóc chóc của nó, không biết từ bao giờ dường như nó đã chiếm 1 phần trong tim hấn rồi. Mọi người còn lại đều cũng thấy vắng lặng hấn ra..

- Sao hôm nay 3 đứa kia không đến lớp ta?? _ Bảo Lâm hỏi

- Ồ. Sao kì vậy?? _ Chính An nhìn anh hỏi

- Đúng á, hôm nay Cát Vy không đến lớp, cũng không thấy Bảo Ngọc và Khả Yến luôn, buồn quá! _ My hỏi mặt ỉu xù

- Bà chằn lửa kia khi không lại vắng nữa. Mày biết lí do hông Vy? _ cậu hỏi Nhã Vy

- Thôi! Chắc là bận bịu giữ thẳng nhóc bảo bối của bà Anna nên đâm ra mệt không đi học chứ gì _ anh nói

- Mà anh Minh, bộ cậu bé quậy lắm hả, sao hôm qua em thấy Cát Vy mặt tái mét khi nghe phải giữ nhóc? _ My thắc mắc

- Em không biết đâu, thẳng bé là siêu của siêu quậy luôn đó, lì lợm, nghịch ngợm phá phách hàng đầu luôn. Cũng còn may cho chị và anh Minh không dính tới cậu bé _ Nhã Vy mừng hơn hờ

- Mà sao nhóc lại không muốn ở với 2 bây mà ở với Cát Vy? _ cậu tiếp

- Thì tụi tao đa số sống ở VN. Chỉ có Cát Vy với 2 đứa bạn nó là sống từ nhỏ bên Mỹ. Lúc ở bên tụi nó hay chơi với Chấn Kiệt lắm, thẳng bé cũng yêu mến tụi nó nên giờ cũng vậy! _ anh kể

Tùng... Tùng... Tùng

Luyên thuyên 1 hồi trống đánh vào lớp. Tiết đầu lớp nó trống nên cả lớp muốn làm gì làm. Khoảng 10' sau gvcn bước vào thông báo:

- Thùy Chi em điểm danh Cát Vy, Bảo Ngọc với Khả Yến nghỉ có phép nha em! Sáng nay thầy HT mới báo cô là 3 bạn ấy xin nghỉ 1 tuần vì gia đình có việc!!

- Sao vậy cô, các bạn có sao không? _ Thùy Chi lo lắng

- 3 bạn ấy nghỉ hẳn 1 tuần á, lâu vậy cô, lí do sao ạ? _ bạn1

- Ôi buồn hui luôn _ bạn2

Thế là lớp nó hết người này tới người kia hỏi han tụi nó. Cô giáo thấy vậy liền cất tiếng:

- Cô chỉ nghe thầy HT báo lại vậy thôi! Còn lí do cô không rõ nữa. Thôi có gì cuối giờ các em gọi hỏi thăm các bạn xem sao? _ cô giáo nói xong quay ra cửa lớp bước đi để lớp nó về mặt ai cũng như đưa đám vì tụi nó nghỉ hẳn 1 tuần lận mà.

*Phía dưới lớp:

- Á, nghỉ hẳn 1 tuần á? _ cậu nhăn nhó than thở

- Hả, nghỉ lâu vậy? _ My không tốt là mấy về mặt cũng u sầu

- 1 tuần cũng là lúc bà Anna nhờ Vy giữ thằng nhóc mà! _ Nhã Vy nói

- Thì ra là vậy, nghi học để ở nhà chiến đấu với siêu quậy tí hon đó. Haizz tại nó khổ dài dài rồi! _ anh than thở lắc đầu xót cho cô em út

- Ê, hay là tại mình cũng nghĩ đi rồi qua nhà Cát Vy coi sao, tiện thể trông thằng bé phụ mấy đứa, chứ lên đây cũng có làm gì đâu. Thôi thì qua phụ giúp em vợ tao _ Bảo Lâm khoát vai Nhã Vy và nói

- Đúng đó, đi đi. Em cũng qua phụ chị dâu tương lai của em nữa! _ Khánh My lên tiếng vừa nói vừa liếc nhìn hần tinh ranh : - anh 2 đi không? _ My hỏi hần

- Ok đi thì đi _ hần cũng muốn xem coi nó ra sao vì hôm nay không thấy nó hần cũng nhớ

Xong xuôi, cả đám mang balo lên bước ra khỏi lớp, tiến về nhà xe trường phóng đi đến nhà nó.

---

* Nhà nó:

- CHẶN ....KIỆT... CON... CON.. CÓ... ĐỨNG LẠI.. LẠI KHÔNG HẢ?? _ nó vừa thở hổn hển vừa hét

- CHẶN KIỆT CON ĐỪNG CHẠY NỮA MÀ. ĐỨNG LẠI ĐI! _ nhỏ vừa chạy vừa la om sòm

- CON ĐỨNG IM LẠI ĐI, CON ĐANG LÀM ĐỒ ĐẶC TRONG NHÀ BAY TỬ TUNG ĐÂY NÈ. ĐỨNG LẠI! _ cô cũng hét to không kém

Tình hình là thằng bé đang chạy lòng vòng trong nhà, chân vừa chạy, tay vừa quệt thứ này rơi xuống, kéo cái kia ngã xuống, chân đá cái này sút cái kia, miệng cười toe toét chạy lên chạy xuống khiến đồ đạc trong phòng khách nằm túa ra ngoài, từ cầu thang toàn vỏ bánh kẹo của cậu nhóc, lon nước ngọt nằm đầy ra nhà vườn vài mẩu bánh vụn, đồ chơi robot, siêu nhân, người máy,..gi nằm tràn lan ra nhà. Trông cái nhà không khác gì đồng rác ngoài đường. Căn biệt thự lộng lẫy trở thành bãi rác chỉ trong vòng 30' quậy phá của cậu nhóc. Và thế là tại nó cùng nhau túm cho được nhóc quậy nhưng gần 1 tiếng đồng hồ mãi chẳng bắt được đang ngậm ngùi ngồi bệt xuống sàn, người đứa nào cũng mồ hôi trán trề, đầu tóc te tua, bù xù..

Ngồi thở gấp gấp tại nó tức điên lên khi thấy cậu nhóc lôi vali quần áo xuống mở ra đem quần áo ra máng đầy trên bộ salon, sau đó lôi thêm giấy viết vẽ xong quăng đầy ra nhà, nghịch luôn mấy chai nước hoa của nhỏ để ở cạnh tivi vì quên đem cất mà xị rồi đổ hết ra nhà mùi hương bay nồng nặc, những món đồ chơi cho con nít cậu nhóc cũng phi vèo vèo trên không trung. Tại nó bốc khói nghi ngút nhìn thằng bé như muốn bóp chết ngay tại chỗ. Và rồi tại nó hét lên đến nỗi chim đầu phải cất cánh bay đi, ngôi biệt thự như rung chuyển :

- AAAAAAaaa... AaaAaaaa... Aaaaaaaaaa

Tại hần vừa đến nhà nó thì nghe được 1 âm thanh chói tai vang dội, anh và Nhã Vy không nghĩ cũng biết ngay là thằng nhóc đã ra tay tàn phá mới khiến e đứa nó thất thanh vậy. Cậu nghe được thì miệng hoạt động:

- Vui nhộn nh?!

- Sao bọn họ hét kinh thế? _ My thắc mắc.

Và rồi bọn họ cho xe vào trong biệt thự..

Bên trong tại nó lại chạy rượt đuổi lần 2 với thằng bé. Nó và nhỏ chạy xung quanh chặn đầu này chặn đầu kia để bắt nhóc phá lại. Cô thì ôm quần áo của cậu nhóc trên tay mang lên phòng. Nó và nhỏ la với volume đạt cực đại:

- HẠO CHẶN KIỆT, CON ĐỨNG LẠI COI _ nó quát

- DÌ MÀ BẮT ĐƯỢC CON NHƯ ĐÒN NHÉ _ nhỏ dọa

Nó bay lại mém nữa là túm được cậu bé nhưng không, nó trượt trái banh lúc nãy thằng nhỏ quăng trên sàn và nó ngã 1 cú trời giáng, phía sau cô nắm áo được thằng bé thì vì nó ngã đưa chân ra khiến nhỏ ngã đè lên nó. Thằng bé vội co giò chạy thì tông ngay cô khiến cô ngã dài ra sàn, quần áo trên tay văng tứ tung trên người. Tình hình lúc đó, bọn hần bước vào, kinh ngạc, đứng yên như tượng mất chữ A mồm chữ O nhìn trân trân vào 3 người con gái đang nằm ngã trên sàn, mặt đứa nào cũng đờ đờ sát khí, mặt hần hần tức tối, nhà cửa thì ời thôi khỏi phải nói, không biết phải cái nhà không nữa.

- AAAA. TỨC CHẾT ĐI ĐƯỢC MÀ... HUHUUU.. _ nhỏ gất hét toáng lên

- THẰNG RANH CON.. AA HUUUUUU TRỜI ƠI. TỨC QUÁ _ nó vừa than vừa đập tay xuống nền gạch

- THẰNG NHÓC ĐÁNG GHÉT, UI DA ĐAU QUÁ.. HUHUUU _ cô gào thét

- AAAA. Mày đứng dậy coi, nặng quá, đứng dậy mau _ nó nhích người đẩy nhỏ xuống

- Từ từ, đau chết đi được _ nhỏ nói rồi lồm cồm bò dậy

Bọn hần thấy vậy chia nhau ra đỡ tội nó.

- Có sao không vợ? _ anh lại đỡ cô đứng lên hỏi thăm

- Cô có sao không? _ cậu đỡ nhỏ đứng dậy mà không nén cười được vì nhìn tội nó bây giờ người không ra người, ma không ra ma

- ANH CƯỜI CÁI GÌ? TIN TUI TẤT CHO VỒ MỒM KHÔNG? _ nhỏ điên tiết cung tay hình nắm đấm

- Không.. Không.. Có gì? _ cậu nén cười đỏ cả mặt

- Vy có sao không? _ My lại đỡ nó, Nhã Vy cũng lại đỡ em gái. Nó không thèm đứng lên mà ngồi bịch xuống đất, chân gãy giữa, tay đập ình ịch xuống đất y như đứa trẻ bị lấy đồ chơi, mặt mếu máo phát tội

- HUUH TỨC CHẾT MẮT, HUUUU, TỨC QUÁ, TỨC CHẾT ĐI ĐƯỢC, HUU. HUUUH.... HUUUH.. HUUH _ nó la om sòm khiến My nhăn mặt vì giọng nó tốt thật

- Thôi đứng lên đi _ Nhã Vy ân cần kéo nó đứng lên đưa nó lại ghế salon rót nước cho 3 đứa:

- 3 đứa uống đi, nhìn 3 đứa không biết giống gì nữa? _ chị cười khở

- Mới có 1 ngày mà thành vậy rồi, 6 ngày tới thì làm sao? _ anh ngán ngẩm nhìn 3 cô gái

- Sức công phá của thằng nhóc mãnh liệt thiệt _ cậu tán nê

- Nó có phải trẻ con bình thường không vậy, quậy tàn sát _ Chính An lắc đầu

- Nhìn cái nhà như cái bãi chiến trường ấy _ Bảo Lâm nhìn dáo dác nói

- Lúc này vào nhìn 3 người, anh tưởng mình vô nhầm nhà không ấy _ hần trên nhìn nó bây giờ khiến hần bật cười

- Anh cười gì chứ? Thằng nhóc đó nó không phải con người đâu. Mới 4h sáng sớm nó đã vào phòng em, lôi đầu em dậy rồi. Hừ _ nó tức tối

- Nó còn vào phòng em quơ tay múa chân rót bẻ cái đồng hồ tan xác _ cô mếu máo

- Còn nữa nha. Nó qua tới phòng em bịt mồm bịt mũi em lại làm em không thở được, sau đó mò xuống dưới bếp làm đồ đạc, chén đĩa rơi bẻ đầy bếp, bàn ghế, nước uống nằm lổn nhổn.. _ nhỏ mặt bình tĩnh mặt hầm hầm

- Nó làm tội em phải thức dậy lúc 4h sáng sớm dọn dẹp bãi chiến trường nó bài ra tới giờ này _ cô phản ứng

- Mới dọn xong chưa bao lâu thì lại tới cảnh này, ôi trời ơi! _ nhỏ ôm đầu gào thét

Ngồi than thở chưa bao lâu thì nghe tiếng nước chảy ngoài sân. Tất cả bước ra đập vào mắt họ là 1 thằng bé đáng yêu mũm mĩm đang mở to vòi nước đưa lên tưới cây, xịt phun ước cả xe đang đậu gần đấy, mình mẩy ướt nhẹp, nước văng tung toé vào nhà và cửa sổ. Nó phất điên lên chạy ra định lôi thằng bé vô, vừa tiến lại vừa càu:

- CON LẠI PHÁ NỮA, ƯỚT MÌNH HẾT RỒI, CÓ BỎ VÒI NƯỚC XUỐNG RỒI VÀO ĐÂY KHÔNG THÌ BẢO?

- Con chơi tí đi đi út _ thằng bé cười. Nhưng nhóc có biết nụ cười đó làm nó điên đến tột độ. Tiến nhanh lại nhằm giết vòi nước từ tay nhóc nhưng thằng nhóc vốn thông minh, thấy nó đang tiến lại liền đưa vòi nước lên phun thẳng vào người nó khiến nó la oai oái lên. Nhỏ và cô tức tối chạy đến tóm thằng bé không ngờ thằng bé vòi tình kéo dây dẫn nước thế là 2 chị rơi tõm xuống hồ bơi. Cả 3 đều ướt như chuột lột. Mọi người còn lại không tin vào mắt mình nữa, mở to muốn lột con mắt ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Giữ Trẻ (3)

Mọi người thấy tội nó vậy nhăn mặt khổ sở. Anh và cậu chạy về phía hồ bơi kéo cô và nhỏ lên. Hần bước về phía nó kéo nó vào nhà. Nhìn 3 cô nàng thê thảm ai thấy cũng xót. Nhã Vy lên tiếng:

- 3 đứa lên phòng thay đồ đi kéo lâu bị thấm nước sẽ bị cảm đó! _ rồi quay sang cậu nhóc đã được Chính An lôi vào : - Còn con, lên phòng đi 3 thay

đồ cho!.. _ rồi chị lôi nhóc phá lên phòng

3 cô tiểu thư cũng lên phòng thay quần áo. Phía nhà, các chàng trai nhà ta đang cố gấp dọn dẹp ngăn nắp lại bãi chiến trường. Phải mất 30' sau tất cả mới ổn. My lau mồ hôi than chán nản :

- Ôi Chấn Kiệt phá quá

- Phải nói như Cát Vy thẳng nhóc không phải con người _ cậu giận

- Không ngờ 1 đứa trẻ 5 tuổi lại quậy đến nỗi này _ Chính An thờ dài

- Tao phải nể 3 đứa nó, chịu đựng được nguyên ngày nay, gấp tao chắc tao tổng nó về cho chủ rồi _ anh lắc đầu khổ sở

- Thằng bé hiểu động, ranh mãnh thật. 1 mình chiến được 3 mình _ hấn thán phục

- Con chào mấy chú!! _ thằng bé lon ton từ cầu thang bước xuống chạy ù lại ghế salon nơi các chàng hotboy đang ngự trị

- A, cậu 2, Chấn Kiệt nhớ cậu quá _ thằng bé thấy anh liền sà vào ôm anh

- Ồ. Con không nhớ cậu sẽ cảm ơn con nhiều hơn _ anh xoa đầu nhóc

- Chấn Kiệt, sao con phá vậy, con có biết vì giữ con đi út con và Bảo Ngọc, Khả Yến phải nghỉ học ở nhà không? _ My nói đưa tay véo má cậu bé

- Con hư quá Chấn Kiệt, con quậy phá vậy sẽ làm mấy dì mệt đó _ cậu nhìn

- Mấy dì ai cũng thương con, bộ con không thương mấy dì hả? _ Chính An hỏi

- Dạ có, Kiệt thương mấy dì lắm, thương út lắm _ nhóc đáp

- Nè Chấn Kiệt _ hấn kêu rồi kéo cậu bé sang tay hấn, thằng bé cũng đi qua và ngồi trên người hấn, hấn xoa đầu rồi tiếp lời:

- Con có biết đi út Cát Vy của con vẫn đang đau và hay bị tái phát lại vì vết thương cũ không? _ hấn hỏi thằng bé gật đầu cúi gầm mặt xuống. Hấn mỉm cười nói tiếp:

- Đi út Cát Vy của con bị thương như vậy, con quậy phá vậy sẽ làm đi ấy động lại vết thương đau lắm đấy, con không lo cho Cát Vy sao?

- Dạ có. Kiệt biết út bị đau mà, Kiệt xin lỗi, Kiệt không biết làm vậy sẽ làm út động đến vết thương, làm út đau. Huhuu _ thằng bé ăn năn meo meo khóc thật rồi

- Thôi, nín đi mà, từ nay con không được quậy phá nữa, ở đây phải ngoan ngoãn, nghe lời, đừng làm mấy dì phải bực tức nữa, nhất là Cát Vy đó _ Nhã Vy đưa 2 tay vừa nói vừa ngắt má cậu bé làm 2 má ửng đỏ lên

Sau 1 hồi thay đồ rồi sấy tóc 3 đứa bước xuống nhà với vẻ mặt bơ phờ mệt mỏi, lê từng bước nặng xuống ghế salon nó quăng mình lên ghế ngửa mặt ra sau mắt khép lại. Nhỏ và cô cũng y nhau. Chấn Kiệt rời vòng tay hấn chạy sang ôm nó cứng ngắt vừa khóc vừa nói nhỏ trông đáng yêu :

- Đi út ơi, Chấn Kiệt xin lỗi, tại con không tốt, con quậy phá nên làm út đau, vết thương út bị phát lại hả, con hứa sẽ không phá nữa đâu, út tha lỗi, đừng giận Kiệt nha!!

- Ừm, sao giận con được chứ, từ nay không được phá nha chưa? _ nó cười tươi rồi véo chóp mũi cậu bé

- Ôi phải hối lỗi sớm là tốt rồi _ nhỏ meo

- Ồ, thôi cũng mừng _ cô hí hửng

Sở dĩ ai cũng không giận cậu nhóc là vì cậu nhóc rất đáng yêu ai nỡ giận cho được, hơn nữa nhóc mới 5 tuổi nhưng rất hiểu chuyện rất yêu thương mọi người thương tội nó và rất quan tâm nó, sợ nó đau vì vết thương cũ. Hôm qua giờ cậu nhóc quên mất nó còn đang bị thương nên mới bày trò vậy. Nay nhớ lại nhóc buồn bã khóc miết.

- Được rồi, con mà phá nữa là cậu sẽ tổng con sang cho ông nội đó _ anh dọa. Nhưng đâu biết câu nói của anh trúng ngay 2 con người 1 nữ 1 nhóc. Nó nghe đến 2 từ ông nội mà xanh mặt, thẳng nhóc thì chảy luôn mồ hôi. Cả đám bật cười với đi cháu nhà này.

- Đúng là giống nhau thật _ My cười

- Biểu cảm cũng y nhau _ Chính An góp vui

- Đến giờ chắc rõ nhóc phá này di truyền quậy phá, nghịch ngợm là từ ai rồi ha _ Bảo Lâm trêu

- Từ Cát Vy chứ ai _ cậu tiếp lời

- Di nào cháu nấy mà _ hấn cũng lên tiếng
- KỆ EM/CON _ nó và nhóc đồng thanh
- Mà sao mọi người qua đây vậy? _ như nhớ lại nhỏ hỏi
- Bộ không học sao? _ cô cũng hỏi
- Máy em nghỉ rồi nên tụi anh nghỉ luôn cho vui _ cậu trả lời
- Ai là em của anh vậy? _ nhỏ bắt bẻ
- Tôi không nói cô _ cậu liếc
- Chứ bộ tôi nói anh hả, hoang tưởng vừa thôi _ nhỏ cãi
- Hay là mọi người qua đây ở 1 tuần đi phụ tụi em chơi với Chấn Kiệt cho vui _ cô cắt ngang 2 con người đang gây nhau
- Được á, vậy đi _ nó đưa mắt nhìn mọi người cười tươi như hoa
- OK. VẬY ĐI _ tất cả đồng thanh trừ hấn. Thấy hấn im nó lay người hấn hỏi nhẹ :
- Còn anh sao?

- Sao cũng được! _ hấn nhìn nó cười âu yếm làm nó đỏ mặt xoay qua chỗ khác
- Aa haahaha, lãng mạn ghê _ nhỏ trêu
- Bày đặt ngưng, đỏ mặt rồi kìa _ cô cười
- 11h rồi, để chị xuống nấu cơm cho, Yến phụ chị nha _ chị giải vây cho nó
- Vậy mấy anh về dọn đồ sang đây đi trong lúc chờ nấu cơm _ nhỏ nói
- Ờ. Vậy để anh với thằng Lâm và Phong sang dọn cho _ anh kéo 2 thằng bạn ra cổng

Nó xoay xuống thì thấy cậu cháu trai yêu quý đã ngủ yên trên đùi nó, nó mỉm cười vuốt nhẹ đôi má phính tròn.

Nhỏ thấy vậy bảo:

- Haizz, chắc khuya dậy sớm nên mệt rồi, ngủ say thế này
- Mà bé Chấn Kiệt lên phòng thằng bé đi cho nó ngủ _ cô nói
- Ờ, em bé cháu lên phòng cho nó ngủ đi Vy _ chị nhìn nó, nó gật đầu rồi nhỏ cô và chị trở vào bếp.

Nó định đỡ đầu thằng bé để đứng dậy thì hấn lên tiếng :

- Em giữ yên đi để tụi bé thằng bé lên cho
- Dạ, vậy anh giúp em đi _ nó cười.

Rồi hấn bế cậu bé bước lên cầu thang theo sau là nó, đến nơi nó chạy lên trước mở cửa phòng. Hấn bế nhóc đặt lên giường rồi nó kéo chăn đắp lại, tay lấy máy bấm vận điều hoà vừa lại rồi bước ra đóng cửa phòng lại.

Nó và hấn đi song song nhau vừa bước xuống nhà tiếng nhỏ vọng trong bếp ra thất thanh :

- CÁT VY! CHỊ ANNA MỚI GỌI HỎI SAO KHÔNG GỌI MÀY ĐƯỢC KÌA?
- ĐIỆN THOẠI TAO HẾT PIN RỒI _ nó hét lại
- Chị ấy kêu mày mua sữa cho Chấn Kiệt, hôm đi vội quá không bỏ sữa vào. Nên kêu mày mua rồi cho nhóc uống, chị ấy bảo Chấn Kiệt uống loại sữa như cũ _ cô bước ra
- Em đi siêu thị mua đi rồi về ăn cơm, tí nhóc dậy có mà uống _ chị nói
- Vậy em đi mua, mày nhớ trông chừng thằng bé nha, nó ngủ ở phòng nó á, nhớ đó _ nó nói rồi quay qua nhỏ xong đi thẳng ra nhà xe.

Vừa nắm cửa định mở ra thì bị 1 bàn tay khác nắm tay nó. Nó giật mình nhìn qua thì thấy hấn. Nó hỏi:

- Anh làm gì vậy?

- Tôi đi với em _ hấn nói xong leo lên xe thấy nó đứng đờ hấn thúc :

- Em có lên ngay không?

Nó giật mình rồi cũng chuôi vó xe để hấn lái. Chiếc xe từ từ lăn bánh ra khỏi biệt thự và tiến đến siêu thị.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thu Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Bí Mật Được Bật Mí

Hấn đưa nó đến siêu thị, nó đảo 1 vòng quanh hết siêu thị nhìn cái này cái kia với thái độ vô tư làm hấn đôi lúc bật cười. Hấn cảm thấy sao dạo gần đây hấn hay cười thê, và lại còn nói chuyện cười đùa với 1 người không quen biết như nó. Đứng! Kể từ lúc nó bước vào cuộc sống của hấn làm cuộc sống hấn thay đổi đảo lộn hoàn toàn. Hấn cảm giác được có lẽ hấn đã yêu nó rồi, 1 cô gái ngây thơ, vô tư nghịch ngợm nhưng hấn là 1 bang chủ của TGN, hấn hoạt động TGN xung quanh hấn rất nhiều kẻ thù bao vây, hấn không sợ vì những kẻ đó chỉ là cát bụi điều hấn sợ là nếu hấn nói yêu nó sẽ khiến nó gặp nguy hiểm, hấn sợ kẻ thù của hấn sẽ gây hại cho nó, làm liên lụy đến nó, gây trở ngại cho người quan trọng nhất của hấn. Đang mãi mê suy nghĩ thì tiếng động của nó làm hấn giật mình, cắt ngang dòng suy nghĩ. Nhìn xuống thì thấy nó té bẹp dưới đất trên tay ôm 1 túi sữa to đựng của Chấn Kiệt.

- Ui da, ai đi gì mà tông 1 cái dữ vậy trời? _ nó đứng lên xoa cái mông và trên tay vẫn cầm túi sữa

- Cô tông trúng tôi mà còn đồ thừa hả?? _ người kia lên tiếng

- Hà, tôi á? _ nó chỉ tay vào mặt mình

- Chứ ai vào đây _ người kia bực tức tiến lại gần nó

- Tôi.. _ đang tính cãi lại thì hấn chen vô ngắt ngang :

- Trần Minh Duy! _ hấn gằng bằng giọng lạnh như băng. Rồi xoay qua nó cất giọng : - Ra tính tiền rồi về.!! _ rồi hấn kéo tay nó ra phía thu ngân, khi bước ngang qua người kia, hấn cất giọng lạnh tanh :

- Đứng giờ trò, đừng tưởng tao không biết mày đang nghĩ gì?

- Rồi mày sẽ phải quỳ dưới chân tao thôi! _ người kia cười đều. Hấn nhếch môi rồi bước qua. Để lại người kia với nụ cười nham hiểm " người mới sao, cũng hay đấy, nếu quan trọng với mày thì để tao chơi 1 tí, rồi những ai quan trọng với mày sẽ ra đi từ từ, mày cứ chờ xem. Trần Minh Duy tao sẽ để mày phải thất bại ". Rồi anh ta cũng bước ra khỏi siêu thị.

Hấn kéo mạnh tay nó khiến tay nó đỏ tấy lên, ra xe hấn mở xe ném nó vào trong đóng cửa lại rồi về vị trí lái, lái xe về. Nó không hiểu sao hấn lại vậy, hấn và người đó có quan hệ gì sao hấn lại bực tức khi gặp người đó. Nó muốn hỏi hấn nhưng nhìn sắc mặt hấn giờ khó coi cực kì, tốt nhất nên im lặng là vàng.

---

* Nó và hấn bước vào nhà trên tay hấn cầm 1 túi đồ to đựng đi song song nó bước vào trong :

- Hello em về rồi _ nó chào mọi người

- Về rồi hả, Cát Vy đồ đạc anh đem qua hết rồi giờ tui anh ở phòng nào đây em _ Bảo Lâm hỏi chỉ vào đồng vali

- Bộ mấy anh định ở đây luôn hay sao mà đem vali nhiều vậy? _ nó nhìn đồng vali chất đồng mà ngán ngẩm

- Biết đâu có thể vậy! _ cậu lên tiếng

- Ai chưa chấp anh mà cũng vậy? _ nhỏ vừa bấm đt vừa xiên xéo

- Nè, sao cô thích xen vô chuyện tui quá vậy hả? _ cậu nhìn nhỏ

- Vì đây là nhà tui! Tui có quyền. Anh nên nhớ hiện giờ anh là khách đó, tui mới là chủ! _ nhỏ bỏ đt xuống nhìn lại cậu

- Cô.. _ cậu định nói thì nó ngắt ngang :
- Thôi, 2 người có thể 1 ngày không gây nhau được không? _ nó nhăn mặt
- Vì chỉ ở 1 tuần nên ngủ chung đi, ở đây phòng không nhiều _ cô nói
- Vậy anh ở với vợ anh _ anh ôm cô cười nói
- Anh cũng ở với vợ anh luôn _ Bảo Lâm khoác vai Nhã Vy
- My ngủ với Vy nha _ My cười
- Ồ. Giờ vậy đi. Anh rẽ với chị 3 chung phòng. Anh 2 với Khả Yến 1 phòng. My chung phòng với Ngọc nha. Còn anh Chính An, anh Nhật Phong và Khánh Anh chung nha, 3 anh ở phòng của Chấn Kiệt đang ở, vì phòng đó rất rộng nên đủ cho 3 người. Còn Chấn Kiệt sẽ qua phòng ngủ với em _ nó làm duyên 1 tràn
- Vậy đi, ổn đó, thôi xuống ăn cơm đi 19h rồi kìa _ cô vừa nói vừa chỉ lên đồng hồ treo tường
- Mọi người vào trước đi tôi đem vali lên phòng _ hấn nói
- Ăn xong rồi đem luôn _ anh nói
- Dạ, vậy anh đem lên đi rồi xuống ăn, Chấn Kiệt còn ngủ, để tí nó dậy em sang kêu nó qua phòng em sau _ nó cười nói. Hấn gật đầu rồi kéo vali lên phòng

Sau khi hấn đi thì ở đây mọi người có mặt ở bàn ăn phía trong bếp thức ăn được dọn ra đầy đủ chỉ đợi hấn xuống. Ngồi thấy lâu thì cậu nói:

- Thằng đó làm gì lâu vậy trời! Đói quá hay mình ăn trước đi _ cậu xoa xoa cái bụng
- Anh ham ăn vừa thôi chờ anh ấy xuống rồi ăn _ nhỏ liếc
- Cô tốt bụng từ bao giờ vậy? _ cậu trêu
- Tui tốt bụng từ xưa đến nay anh không biết hả mà thắc mắc _ nhỏ tự sướng
- Oẹ, tốt bụng quá ha, cô mà tốt bụng, tui có nghe làm không? Đồ bà chằn hung dữ _ cậu biểu cảm khiến cả đám bật cười
- Anh.. Anh.. _ nhỏ lấp bắp
- Anh sao em, kết anh rồi hả mà kêu anh nghe ngọt vậy? _ cậu cười sặc sụa vì nhỏ lép vế
- Anh.. Anh mà cười nữa tui xáng bạt tay bây giờ _ nhỏ vùng tay lên thì chị lên tiếng :
- Thôi, cãi nhau miết vậy?
- Ai thèm cãi với anh/cô ta chứ? _ cậu và nhỏ đồng thanh xong xoay qua liếc nhau rồi 2 người xoay về 2 hướng khác nhìn cực yêu. Cả bàn cười rôm rả. Như nhớ ra chuyện gì nó cất tiếng hỏi :
- À mọi người, Trần Minh Duy là ai vậy? _ câu hỏi của nó làm tất cả đứng hình nhìn chằm chằm nó không nói nên lời (trừ nhỏ và cô). Bọn hấn (trừ hấn) há hốc mồm mở to mắt nhìn nó vừa lo vừa sợ cho nó. Tại sao nó lại biết tên đó chứ. Thấy mọi người đơ nó huơ tay trước mặt mọi người hỏi :
- Mọi người sao vậy?
- Hả, à ờ không..không sao...không sao!! _ My rồi
- Sao em lại biết Minh Duy? _ anh hỏi
- Em gặp anh ta hả? _ chị lo lắng
- Cát Vy này, em đừng lại gần anh ta nha! _ cậu khuyên
- Tránh xa luôn càng tốt! _ Chính An nhìn chăm chú
- Nhưng tại sao vậy ạ, cậu ta là ai, sao lại tránh xa? _ nó thắc mắc
- Ồ..ừm...a Khánh Anh xuống rồi ăn cơm thôi mọi người _ Nhã Vy đánh trống lảng

- Có chuyện gì hả? Nhìn mặt tui bây khổ vậy? _ hấn ngồi xuống và hỏi

- Không có gì đang nói vu vơ thôi! _ cậu trả lời

- Ồ đúng đó, ăn cơm đi! _ anh nói

Rồi cả đám ngồi ăn mà trong đầu ai cũng thắc mắc riêng là tại sao nó biết Minh Duy, ai cũng có 1 nỗi lo riêng đặc biệt là lo cho tui nó. Riêng nó được chiêm phần lo lắng của mọi người nhiều hơn vì cả đám ai chẳng biết nó có tình cảm với hấn và hấn cũng vậy mà nếu nó với hấn đến với nhau như vậy sẽ nguy cho nó. Vì Minh Duy luôn muốn giết hấn để lên ngôi bang chủ TGN mà điều Minh Duy có lẽ sẽ tiếp cận chính là nó. Sẽ lấy nó để đả kích mọi người. Hơn nữa anh và Nhã Vy bây giờ còn sợ hơn nữa là nó không hề biết anh và Nhã Vy nằm trong TGN nếu biết chắc nó sẽ rất giận.

Vậy là tất cả đều ăn cơm trong pháp phòng lo sợ, mỗi người theo đuổi suy nghĩ của mình. Riêng nó, nó cảm thấy trong chuyện này có gì không ổn mà mọi người hình như lại muốn giấu nó, không cho nó biết " nhất định mình sẽ tìm ra sự thật và câu trả lời " đó là suy nghĩ của nó.

- Trần Minh Duy: độc ác, mưu mô, tính toán, kẻ thù chung của hấn và tất cả bọn hấn. Tiếp cận nó để công kích hấn. Tìm cách hãm hại nó để buộc hấn chào thua. Nói chung là kẻ ác nhân, ác nghiệt

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Nỗi Lo Chung

Ăn tối xong, nó trả nhà bếp lại cho cô, nhỏ, chị và Khánh Mỹ dọn dẹp, nó đứng dậy đi lên phòng vì nó biết có ở đó cũng có ai cho nó đựng vào thứ gì đâu không khéo bày bữa lửa ra còn khổ. Vậy là nó lên phòng, vừa mở cửa vào thì thấy nhóc Kiệt đang ngồi trên giường nó miệng ngậm cây kẹo mút, mắt thì dán lên tivi xem hoạt hình. Nó ngạc nhiên nhưng vẫn tiến lại nhéo má cậu bé mỉm cười hỏi:

- Sao con ở đây, chẳng phải con đang ngủ bên phòng kia sao?

- Con dậy lâu rồi từ lúc chú Khánh Anh đi vào nhưng con lười quá nên nằm đó nướng, khi chú ấy đi ra con thấy có cái vali, con nhớ hỏi chịu mấy chú nói ở lại đây con nghĩ chắc mấy chú ngủ ở đây nên con mới qua phòng đi để phòng đó cho mấy chú! _ thằng bé trả lời chớp chớp mắt

- Thông minh quá ta, rồi dậy rồi sao không xuống nhà? _ nó hỏi tiếp

- Thôi con qua đây coi hoạt hình luôn, dù gì tí út cũng lên _ cậu nhóc vừa nói vừa mút kẹo

- Vậy hả, con đói bụng không? Di út dẫn con xuống dưới ăn cơm nha? _ nó nói nhỏ

- Dạ không, di út có mua sữa cho con không, con uống sữa à! _ nhóc nói

- Ồ. Vậy con uống sữa đi, khi nào đói nói đi! _ nó tiến lại bàn lấy 1 hộp sữa chọc ống hút vô rồi đem lại cho Chấn Kiệt

Thằng bé bỏ cây kẹo sang một bên nhận lấy hộp sữa đưa lên miệng. Chợt nhớ ra thằng bé kéo tay nó nói:

- Út oi, út dẫn con đi chơi đi, con về mà út không dẫn con đi chơi!

Nó nhìn lên đồng hồ đeo tay thấy mới 20h nên cũng gật đầu rồi nói:

- Ủa, con uống hết hộp sữa rồi vô toilet thay đồ ra đi rồi út dẫn đi! _ nó nói xong tiến lại tủ đồ lấy cho nhóc 1 bộ đồ để lên giường

- Dạ, yêu út nhất! _ cậu bé cười rồi ôm hôn lên mặt nó

- Con đó! Uống xong rồi thay đồ đi, út qua rủ thêm Ngọc với Yến. Nó hôn má thằng bé xong đi ra khỏi phòng. Ở đây nhóc con uống xong hộp sữa liền ôm quần áo chạy vào nhà tắm

Nó qua phòng nhỏ đẩy cửa bước vào khiến cô và nhỏ la toáng lên rồi ôm chầm lấy nhau:

- Aaaaaaa, MA MA MA

- Cái gì vậy 2 chị, tao mà! _ nó lên tiếng

- Sao vô không gõ cửa, làm hết hồn! _ cô thờ

- Dụ gì? _ nhỏ hỏi
- Ốn. Đã sợ ma còn coi phim ma! _ nó nhìn tivi cũng hiểu sao nãy 2 nàng la um lên
- Kệ tụi tao mà _ nhỏ nói
- Đi chơi đi. Chấn Kiệt muốn đi. Tao nghĩ nó nhỏ ở nhà cũng chán nên đưa nó ra ngoài chơi tí về! _ nó khoanh tay nói
- Ờ đi. Đang chán. Tao về phòng thay đồ cái _ cô đứng dậy
- Rủ luôn anh 2 nha _ nó
- Đám anh Minh và My nữa đi đâu hết rồi có ai đâu mà rủ _ nhỏ tiến lại tắt tivi
- Đi đâu, kì vậy? _ nó hỏi
- Ăn cơm xong, dọn dẹp xong họ đi đâu rồi, tao không biết _ cô nói
- Vậy thôi, 3 mình đi. Chuẩn bị đi tao cũng về phòng đây! _ nó bước ra

---

*Tại quán bar Night phòng Vip:

- Khánh Anh, sao Cát Vy lại biết Minh Duy vậy mà? _ anh hỏi
- Gặp nhau ở siêu thị _ hấn đáp
- Cái gì? Vậy là tên đó biết Cát Vy có quan hệ với chúng ta sao? _ Nhã Vy hỏi tiếp
- Tao không biết. Nhưng cũng có thể là vậy! _ hấn nói
- Vậy phải làm sao giờ? Tên đó thấy anh đi chung với Cát Vy nữa! _ My lo lắng
- Cái quan trọng là Cát Vy và cả 2 cô bạn Cát Vy đều không biết chúng ta hoạt động ở TGN! _ cậu nhấn trán
- Hai cô ấy có lẽ sẽ không sao nhưng tên Minh Duy đó đã thấy mày đi cùng Cát Vy mà đối thủ của hấn lại là mày suy ra có thể Cát Vy sẽ là mục tiêu tiếp cận của tên đó! _ Chính An phân tích
- Tên đó không phải dạng vừa huống chi hấn luôn muốn đạp đổ mày để ngồi lên ngôi vị đứng đầu TGN! _ Bảo Lâm nói
- Có lẽ hiện giờ người nguy hiểm nhất là Cát Vy! _ cậu nhìn hấn
- Đúng, nhưng tụi bây yên tâm, kẻ thù của tên đó là tao, hấn sẽ tiếp cận những người bên cạnh tao trước đặc biệt là người quan trọng nhất đối với tao! _ hấn nói trong đầu hiện ra hình ảnh của nó
- Vậy giờ anh 2 tính sao? _ My hỏi
- Anh sẽ không để lộ ra điểm yếu của mình _ hấn nhìn xa xăm
- Điểm yếu của mày chắc chắn là Cát Vy rồi! _ Bảo Lâm nhìn hấn
- Vậy nên tao mới nói. Tao sẽ không để tên đó biết điểm yếu của tao _ hấn cười nhạt
- Mày định làm sao? _ cậu hỏi
- Có lẽ như chưa từng quen biết nhau, vậy thôi! _ hấn buồn tu hết ly rượu
- Mày điên hả, mày biết Cát Vy có tình cảm với mày mà _ Chính Anh
- Anh 2 không làm vậy được đâu _ My nhăn mặt nhìn hấn
- Mọi người còn ý nào hay hơn? _ hấn hỏi ngược lại
- Nhưng em ấy sẽ rất đau lòng! _ Bảo Lâm xót cho cô em vợ
- Mày cũng có tình cảm với em ấy mà đúng không? _ anh hỏi

- Có lẽ! _ hần đáp nhạt
- Vậy tại sao....? _ câu hỏi
- Vì tốt cho em ấy, nếu muốn em ấy không gặp nguy hiểm chỉ còn cách này, không thể khác _ hần nhắm hờ mắt
- Có thể em ấy sẽ đau hơn khi biết sự thật chúng ta ở TGN _ Nhã Vy buồn bã
- Cát Vy không biết anh chị.... _ My chưa nói hết câu thì nhận được cái gạt đầu từ anh và Nhã Vy
- Vậy luôn cả Bảo Ngọc và Khả Yến cũng không biết _ Bảo Lâm hỏi
- Ừm.. _ anh đáp nhẹ còn Nhã Vy thì gạt đầu

Không khí ảm đạm bao trùm trong căn phòng ai cũng mang 1 nét buồn hiện rõ trên những gương mặt thanh tú. Mỗi người theo đuổi suy nghĩ riêng " khi biết sự thật chúng tôi là xã hội đen chém giết không thương tiếc, rồi anh chị em của em là người của TGN em sẽ chấp nhận sự thật ra sao đây?? ". Đó là dòng suy nghĩ của hần. Cả đám ngồi bàn bạc 1 lúc lâu cũng ra về (về nhà nó nha vì đang ở hết bên nhà nó mà).

Sau khi đến khu vui chơi cho trẻ em mà lần trước hần và nó đến. Nó mua vé cho Chấn Kiệt chơi nào là nhà banh, nhà hơi, bắn súng, gấp thú,.... Rồi tới trò xe điện đụng nó đỡ nhóc lên xe chơi xong nó ngồi lại với 2 cô bạn thân :

- Vy nè, mày..mày có thích anh Khánh Anh không? _ nhỏ hỏi
- Sao lại hỏi vậy? _ nó bất ngờ
- Thì...tao hỏi vậy thôi... Mày có thích không? _ nhỏ tiếp
- Cũng có thể! _ nó đáp
- Vậy sao mày không nói với anh ấy biết đi? _ cô nhìn nó
- Chỉ là tao cảm giác được tao thích anh ấy rất nhiều, nhưng giờ chưa phải lúc để nói! _ nó nhìn lại cô
- Ờ ha. Làm vậy mất giá tiểu thư nhà ta sao mày! _ nhỏ trêu
- Ờ ờ quên _ cô chọc
- Thôi im đi. Ờ tao qua kia mua nước cho Chấn Kiệt tụi bây coi xe dừng rồi đỡ thằng bé xuống nha _ nó nói xong chạy đi liền, đứng đây lát bị ghẹo nữa. Nó vừa đi xong 2 cô gái nhìn nhau cười tươi. Cả 2 mong nó có thể tìm được hạnh phúc.
- *Bên đường nó mua 4 chai nước suối, đưa tiền cho bà chủ xong nó quay ra về phía tụi bạn, bỗng 1 bàn tay ai đó kéo nó lại, nó xoay qua định cho tên đó 1 trận no đòn thì nhớ lại gương mặt quen quen hình như gặp ở đâu rồi thì phải nhưng tên này vừa mới gặp cô nó lòi đi nó tiến lại gần và...
- *..CHÁT.. Cái tát nó giáng thẳng tay xuống gương mặt điển trai và lên giọng:
- Biến thái hả?
- Cô..cô...dám tát tôi? _ tên kia hỏi
- Anh là ai mà tôi không dám? _ nó hỏi lại
- Cô có biết tôi là ai không? _ tên đó tiếp tục hỏi
- Anh là ai thì về hỏi mẹ anh á, hỏi tôi sao tôi biết được! _ nó ngậy thơ trả lời
- Giới. Tôi có chuyện muốn cho cô biết! _ tên đó nói
- Mặc cười thiệt, tôi biết anh hả? _ nó chỉ vào mặt mình
- Cô không biết tôi nhưng tôi biết cô Lâm Phương Cát Vy, đúng chứ? _ tên đó nhìn nó
- Tôi nổi tiếng vậy sao? Trần Minh Duy, đúng không? _ nó nhìn lại
- Xem ra trí nhớ cô tốt nhỉ? Vậy thì tôi muốn nói chuyện với cô _ Minh Duy nói

- Nhưng tôi không có chuyện gì để nói với anh _ nó quay đi
- Nếu tôi nói liên quan đến Hoàng Minh Khánh Anh thì sao? _ Duy cười đều, quả thật nó khựng lại nhìn cậu ta với đôi mắt to tròn
- Xem ra cái tên này có tác động mạnh đến cô nhĩ? _ Duy nhìn xoáy nó
- Nói đi, chuyện gì? _ nó lạnh tanh
- Tôi nghĩ chắc cô không muốn thấy Khánh Anh phải xa lìa trần gian đâu hả? _ Minh Duy nhìn nó chăm chăm
- Anh nói vậy là sao? _ nó lo sợ
- Không những Khánh Anh mà tất cả mọi người xung quanh cô, cô cũng không muốn nhìn họ ngã gục đâu! _ lại cười đều
- Anh nói những chuyện này với tôi làm gì? _ nó bất ổn nhưng vẫn cố bình tĩnh
- Hả? Xem ra cô vẫn chưa hề biết chuyện gì cả _ hần ta khoanh tay nói

Thấy nó không nói gì hần ta tiếp tục đã kích nó:

- Nhưng tôi muốn thấy gương mặt xinh đẹp của cô khi mất đi người quan trọng nhất của mình _ hần ta tiến đến gần sát mặt nó. Và rồi.

*..CHÁT.. Một cái tát nữa in trên má hần ta. Nó hất mặt nói:

- Đừng tưởng tôi sẽ tin anh, tuy tôi không biết anh đang lái nhãi cái quái gì nhưng tôi chắc chắn 1 điều anh sẽ thất bại _ tuy nó đang lo lắng cho hần vô cùng nhưng lúc này không thể lộ ra vẻ lo được, nó cố giữ bình tĩnh đối diện với hần ta. Hần ta bất ngờ với thái độ của nó nhưng rồi vẫn lên giọng nói tiếp :

- Tôi sẽ cho cô thấy và mãi mãi sẽ không tha cho HOÀNG MINH KHÁNH ANH, hãy nhớ kĩ! _ rồi hần ta bước đi

Nó đứng như trời trồng suy nghĩ lại lời tên đó vừa nói, vừa lo cho hần biết bao nhiêu.

- Vy, làm gì đứng đây vậy, tụi tao đợi nãy giờ? _ nhỏ và cô nắm tay Chấn Kiệt bước lại nó
- Ồ, không gì. Nước nè. Thôi đi về đi trễ rồi _ rồi 3 người ra về.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Đau

Về đến nhà, tụi nó thấy bọn hần tập trung đông đủ ở phòng khách, ăn bánh uống nước trông rất thoải mái (vậy thôi chứ mọi người đang lo sốt vó đi được) thấy tụi nó về anh hỏi:

- Máy đưa đi đâu về vậy?
- Cậu ơi, tụi con đi chơi đó, vui lắm luôn á cậu! _ Chấn Kiệt nói
- Vậy hả? Thấy hớn hở vậy là biết vui rồi. Nhóc con _ chị xoa đầu cậu nhóc mỉm cười
- Một lần, mỗi cả chân _ cô than
- Chóng cả mặt _ nhỏ thở dài
- Chấn Kiệt! Trễ rồi con lên phòng ngủ trước đi nha, tí nữa dì lên _ nó ngồi xuống cho bằng cậu nhóc. Cậu nhóc gật đầu rồi chạy vào lên phòng

Nó tiến lại ghế ngồi chung với mọi người. Nhìn từng người 1 loạt nó đưa tay rót nước miệng hỏi :

- Bọn anh có chuyện gì đang giấu em đúng không? _ nó hỏi làm ai cũng giật mình (trừ cô và nhỏ) mọi người nhìn nó, nó cũng nhìn lại rồi tiếp:
- Sao hả?

- Đầu có, làm gì có chứ _ cậu gái đầu
- Ờ... Ờ.. Làm gì có _ anh ấp úng
- Sao em hỏi vậy? _ hấn bắt ngờ nhìn nó
- Không. Em chỉ hỏi vậy thôi! Thôi em lên ngủ trước. Ngủ ngon _ nói xong nó đứng dậy lên phòng mà trong đầu đang rối bời
- Cát Vy sao vậy? Bộ nãy đi chơi xảy ra gì hả vợ! _ anh hỏi cô
- Đầu có, bình thường mà _ cô trả lời
- Sao nay em ấy lạ vậy? _ cậu hỏi
- A.. Nhớ rồi. Hình như trước lúc đi về Cát Vy có nói chuyện với ai đó là 1 người con trai thì phải, rồi tụi em đi lại người đó cũng vừa đi, còn Cát Vy thì đứng như tượng vậy, em có hỏi nhưng nó không nói rồi sau đó đi về! _ nhỏ kể
- Ủ' đúng rồi _ cô cũng chợt nhớ
- Thôi tụi em lên ngủ, buồn ngủ dữ lắm rồi! _ nói xong nhỏ và cô cũng đi lên phòng vừa đi vừa che miệng ngáp ngắn ngáp dài. Sau khi 2 người khuất bóng, bọn hấn phía dưới này đứng ngồi không yên
- Không lẽ _ My hốt hoảng
- Ra tay nhanh vậy sao? _ anh hoang mang
- Vậy là hấn ta đã ra tay _ cậu nói
- Chắc chắn hấn ta đã biết được gì rồi! _ Chính An trầm ngâm
- Không ngờ hấn ta lại ra tay sớm như vậy _ Bảo Lâm suy tư
- Có lẽ nên quyết định. Kết thúc sớm hơn thôi! _ hấn lạnh lùng
- Khánh Anh, mày muốn làm vậy thật hả, không còn cách khác sao? _ cậu gắt
- Anh 2 nghĩ lại đi, như vậy sẽ làm tổn thương Cát Vy đó _ My khóc
- Hay là tìm cách khác đi. Chứ như vậy con bé sẽ đau lắm! _ Bảo Lâm khuyên
- Có nhiều cách mà, đầu nhất thiết phải làm cách này! _ anh nói
- Cả 2 đang có tình cảm, đang tiến triển tốt đẹp sao lại.. _ Nhã Vy nói không nên lời
- Giờ chúng ta tìm cách khác đi, tao nghĩ hấn ta chưa thể làm gì đâu _ Chính An cố sức khuyên hấn
- KHÔNG CÒN CÁCH NÀO KHÁC ĐÂU.CHỈ CÍ CÁCH NÀY MỚI BẢO VỆ CHO EM ẤY KHÔNG GẶP NGUY HIỂM _ hấn quát lên. Hấn cũng đau lòng chứ, hấn yêu nó nhiều chứ. Nhưng biết làm sao khi quanh hấn quá nhiều kẻ thù mà chỉ toàn nhắm vào người quan trọng của hấn. Việc bây giờ là phải để nó cách xa hấn, xa như người không quen biết. Hấn nhất định không để lộ ra điểm yếu.

Tính đến nay cũng đã 1 tuần nhóc Chấn Kiệt ở chung tụi nó rồi. Hôm nay bà chị Anna sẽ qua rước nhóc bảo bối về Anh. Tụi nó, anh và Nhã Vy và Chấn Kiệt đang ở sân bay để chờ bà chị lộ mặt ra để giao hàng cho chủ.

- Cát Vy!! _ chị Anna
- Mẹ ơi!! _ nhóc con vui mừng vẫy tay
- Cảm ơn mọi người nhiều nhiều nhen. Giúp chị coi nhóc con
- Không cần cảm ơn em, chị cảm ơn 3 đứa này đi khổ sở với bảo bối của chị lắm đó! _ anh nói chỉ vào tụi nó
- Hi. Không sao, Chấn Kiệt nè, giờ về một út rãnh út qua thăm con nha! _ nó đưa 2 tay nhéo má cậu bé
- Tụi đi cũng vậy, ngoan nha con! _ nhỏ nói cô thì xoa đầu thằng bé
- Dạ, con sẽ gọi cho mấy đi hàng ngày luôn _ cậu bé cười khi

- Ok con trai. Nhớ đó nha _ nó ôm hôn cậu bé
- Thôi chị đi nha, bye bye mấy đứa, giữ sức khoẻ nha _ chị Anna cười
- Về tới báo tội em nha chị _ Nhã Vy nhìn chị Anna
- Ok. Thôi chị đi _ chị Anna kéo vali của Chấn Kiệt
- Bye bye mấy đi nha, bye cậu, bye đi út, Chấn Kiệt yêu út nhiều _ cậu bé ôm cổ nó sau đó chào tạm biệt

Bóng dáng 2 mẹ con khuất xa thì 5 người mới chịu quay bước ra khỏi sân bay đi về nhà

Vì trên xe nhỏ kể toàn chuyện trên trời dưới đất khiến nó cười chảy nước mắt, cô thì cười đến đau cả bụng. Nhã Vy và anh thì cười khô cả cổ. Về đến nhà vẫn không thể ngưng được mặt ai cũng đỏ rần vì cười. Cả 5 người bước vô nhà đi đầu là nó. Bước vào đến phòng khách nó chôn chân tại chỗ, không thốt nên lời, hình ảnh hấn và 1 cô gái khác đang ôm hôn nhau tại nhà nó, trên bộ ghế nhà nó khiến nó không tin vào mắt mình, sóng mũi nó cay xè, từ đâu những giọt nước mắt nó đã tuông xuống ướt cả khuôn mặt xinh đẹp. Mọi người nhìn nó mà xót xa biết bao nhiêu, My đã bật khóc trong vòng tay Chính An, Nhã Vy và anh thì thương xót cho cô em bé bỏng. Bảo Lâm và cậu đầu đón nhìn nó nhưng không giúp được gì. 2 cô bạn nó y như nó, kinh ngạc nhìn chằm chằm vào cặp đôi trên ghế với 1 cảm xúc không diễn tả được. Nó đưa tay lên quệt ngang giọt nước mắt trong hốc mắt đang chảy ra cất giọng lạnh lùng đáng sợ :

- Hai người đang làm gì ở trong nhà tôi vậy?
  - Xin chào, nhà cô hà, ôi ngại quá. Tôi là Vân Nhi, BẠN GÁI của Khánh Anh,! _ cô ta nũng nịu khoác tay hấn
  - Thật? _ nó nhìn hấn mong câu trả lời, tim nó giờ đau lắm
  - Đúng! _ hấn trả lời nó xong ôm eo cô ta khiến nó đau như ngàn mũi dao đâm thẳng vào tim. Nó chỉ nhếch môi cười đều đi ngang qua hấn và cất giọng :
  - Thế thì đưa cô ta ra khỏi nhà của tôi ngay và lập tức _ nói xong nó bỏ lên phòng. Chờ cửa phòng nó đóng lại xong hấn lập tức bỏ và gỡ tay cô ta ra 1 cách lạnh lùng dứt khoát. Sau đó bỏ đi ra ngoài, lên xe đi mất hút, cô ta thấy hấn đi cũng vội đi luôn. Trong nhà giờ còn lại vài người về mặt u sầu. Nhỏ nổi điên lên chỉ thẳng vào mặt từng người mà quát:
  - CHUYỆN NÀY LÀ SAO ĐÂY? CÁC NGƯỜI ĐỪNG ĐÂY NHÌN THÔI HẢ? TẠI SAO CÁC NGƯỜI LẠI LÀM VẬY?
  - CÁC NGƯỜI CHỈ GIỜNG MẮT NHÌN THÔI SAO, SAO CÁC NGƯỜI LẠI TÀN NHÃN VỚI CÁT VY VẬY CHỨ? _ cô khóc thét lên
  - NÓ ĐỤNG CHẠM HAY PHẠM LỖI VỚI CÁC NGƯỜI SAO? SAO CÁC NGƯỜI ĐỂ 2 NGƯỜI KIA LÀM CHUYỆN BỈ OI ĐÓ TRƯỚC MẶT NÓ MÀ KHÔNG HỀ LÊN TIẾNG _ nhỏ cũng bật khóc
  - Hai đứa bình tĩnh đi, nghe bọn anh giải thích _ anh tiến lại cô
  - BỌN ANH GIẢI THÍCH GÌ KHI SỰ VIỆC RÀNH RÀNH RA TRƯỚC MẮT. ANH LÀ ANH TRAI CỦA CÁT VY MÀ. ANH THẤY NÓ VẬY ANH KHÔNG LÀM GÌ SAO? _ cô kích động nắm cổ áo anh
  - Khả Yển, Bảo Ngọc bình tĩnh đi, chuyện không như vậy đâu, 2 bạn nghe mọi người giải thích đi _ Khánh My lên tiếng
  - Thôi được, nói đi, giải thích đi, giải thích rõ đi _ nhỏ ngồi xuống
  - Nói đi _ cô ngồi kế nhỏ
- Nhã Vy, Bảo Lâm, Khánh My, Chính An, Nhật Phong và Thiên Minh khó xử nhìn nhau rồi cùng gật đầu. Tất cả ngồi xuống thay phiên kể tất cả mọi chuyện cho nhỏ và cô biết. Từ chuyện bọn hấn là xã hội đen hoạt động TGN và chuyện hấn với cô gái kia ôm hôn nhau. Sau khi nghe xong, 2 cô nàng nhìn sâu ngóay vào anh và Nhã Vy
- Anh và chị Vy.. Hai người.. _ nhỏ không nói được vì quá sốc
  - Sao hai người.. _ cô sốc không kém
  - 2 đứa giữ bí mật giùm tội chị đừng nói cho Cát Vy, con bé đang sốc lắm đừng làm nó tệ hơn _ chị nhìn nhỏ và cô
  - Giấu thì được nhưng không thể giấu mãi được đâu _ nhỏ nói
  - Tội anh sẽ cho Cát Vy biết nhưng không phải bây giờ _ anh buồn
  - Điều quan trọng là phải bảo vệ Cát Vy _ My nói

- Để Cát Vy không gặp nguy hiểm thì chỉ còn biết làm theo cách của thằng Khánh Anh thôi _ cậu nói
- Không để cho kẻ thù biết được điểm yếu của Khánh Anh thì chỉ còn cách làm Cát Vy cách xa Khánh Anh thôi _ Bảo Lâm trầm ngâm
- Muốn vậy thì đành phải nhắm mắt làm ngơ cho dù không muốn _ Chính An đi lại vỗ vai nhỏ và cô
- Vậy các anh lo mà giải thích với nó cho sớm đi _ cô
- Với người tính cách trẻ con như Cát Vy em nghĩ nó sẽ không lại gần hay nói chuyện với anh Khánh Anh đâu nên tạm thời nó sẽ ổn chứ _ nhỏ lo lắng
- Rồi sẽ ổn mà!! _ cậu nhìn nhỏ yêu thương. Cô và nhỏ chỉ gạt nhẹ đầu. Và rồi ai cũng lo cho nó và Khánh Anh, không biết đến bao giờ 2 người mới ở bên nhau vui vẻ.

- Hạ Vân Nhi: bằng tuổi tụi hấn và Nhã Vy, mặt xinh, đáng yêu, tính hiền lành. Bạn gái cũ của hấn. Tức là hấn quen Vân Nhi trước, sau mới đến Kiều Trang. Bỏ hấn đi vì gia đình hai bên ngăn cản. Nay trở về muốn gắn lại với hấn tình cờ bị hấn kêu giả làm những việc đó để gạt nó. Là 1 cô gái trong sáng, sẽ là chị em tốt của nó sau khi nói chuyện với nó

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Cảm Giác Xa Lạ

Đã qua 1 tuần tụi nó xin nghỉ học. Hôm nay tụi nó đã chính thức "tái xuất" sau 1 tuần "ở ẩn". Vừa vào đến lớp đã biết bao lời hỏi han cho tụi nó. Tụi nó cảm động lắm. Cảm ơn đã cho tụi nó có 1 lớp bạn tốt thế.

- Sao nghĩ lâu quá vậy? Tụi tui nhớ e người muốn chết _ lớp trưởng
- Nghĩ chi lắm thế làm lớp buồn hơn chữ buồn _ bạn1
- 1 tuần qua chán lắm luôn _ bạn2
- Vắng mấy bà tụi tui buồn lắm kìa, không diễn tả được _ bạn3
- Không nghĩ nữa nha _ bạn4
- Mấy bà mà nghĩ nữa là nguyên lớp kéo qua nhà lòi mấy bà lên lớp luôn đó _ bạn5
- ĐƯỢC RỒI. KHÔNG NGHĨ NỮA _ 3 đứa đồng thanh giơ tay lên hứa khiến cả lớp bật cười.
- Vậy cũng làm quá _ Kiều Trang bước vào
- Đỡ hơn có người không được vậy nên ghen tị _ nhỏ mĩa mai
- Hạng này nghĩ luôn lớp còn cảm ơn, mở tiệc ăn 3 ngày 3 đêm _ cô nói xéo
- Phải nói là ngày nào cũng mở tiệc mới đúng _ lớp trưởng châm chọc
- Tụi mày... tụi mày... _ à ta chẳng biết nói sao
- Trời ơi, nói lấp nữa, tội... _ nhỏ kéo dài chữ tội

Nó chỉ biết lắc đầu cười khổ với lớp và 2 con bạn, không có hứng gây nhau nên nó bỏ về chỗ, khi đi qua à ta cố tình gạt chân nó vì nó không chú ý nên ngã mạnh ra sàn. Vì ngã rất mạnh nên động lại vết thương khiến nó không thể tự đứng lên được. Nhỏ và cô định chạy lại đỡ thì bọn hấn bước vào thấy nó nằm tay ôm hông trái nhăn mặt khó chịu anh đi đến à ta...

...CHÁT.. Cái tát nằm in trên mặt à ta.. Anh gắng :

- Đừng bao giờ đụng đến em gái tôi nếu tôi thấy thêm lần nào nữa thì không chỉ là cái tát đâu
- Có thể sẽ là cái mạng cô đấy _ Nhã Vy xen vô

- Em có sao không? _ hấn đỡ nó đứng dậy xong nó gạt phăng tay hấn ra mắt nhìn hấn thờ ơ vô hồn :

- Tôi quen anh hả? _ nó nhìn hấn như người xa lạ

- Vy sao Vy lại nói vậy? _ My hỏi

- Vy có quen anh ta sao? Vy đâu có biết anh ta!! _ nó hỏi lại My và chỉ vào hấn

Lớp nó đứng như tượng vì sao nó lại vậy, bọn hấn không ngờ nó lại giải quyết bằng cách này. Nhỏ và cô thương nó vì biết nó đang cốt tỏ ra mạnh mẽ trước mặt hấn. Kiều Trang thì cười thích thú nghĩ sẽ có cơ hội kéo hấn về lại bên mình. Nó quay đi lững thững bước về chỗ.

..reng... Reng.. Reng..

Chuông báo giờ học đến. Cô giáo bước vào với hs mới

- Các em đây là bạn Hạ Vân Nhi du hs Anh các em giúp đỡ bạn nha. Em ngồi với Cát Vy bàn cuối nha (vì hôm nay hấn muốn làm tốt vở kịch nên không ngồi chung nó nữa). Các em lấy vở ra chúng ta học.

Suốt tiết học nó suy nghĩ đầu đầu không tập trung được vào bài giảng dù đang là tiết cô chủ nhiệm. Vân Nhi kể bên thấy vậy cũng không phiền đến..

Kết thúc tiết học nó mới bừng tỉnh thì nhận ra không còn ai trong lớp chắc xuống canteen hết rồi. Vì thấy nó nằm gục trên bàn ai cũng nghĩ nó ngủ nên không kêu nó. 1 mình buồn nó đi vòng vòng thì nhận được tin nhắn từ số lạ với nội dung ngắn " ra sân sau trường ". Nó nhếch môi và đi. Vân Nhi vừa đi vệ sinh ra thấy nó đi ra hướng sau trường cũng bước đi theo.

---

* phía sau trường:

- Tưởng ai, ra là cô _ nó nhìn Kiều Trang bằng ánh mắt lạnh

- Sợ sao? _ ả ta đắc chí

- Trong từ điển của tôi không hề có chữ sợ _ nó găng

- Ô, mạnh mẽ thật. Tụi bây đánh cho nó lết về _ ả ta búng tay, khoảng 20 người con gái bu vây lại nó định đánh hội đồng đây mà. Nó mỉm cười vì lâu rồi sợ anh 2 và chị 3 biết nó học võ nên nó giấu nhẹm chuyện nó có võ nay được vận động lại còn gì bằng. Thế là 20 đứa con gái xông lên bị nó dùng võ lật bại hết, khoảng 15' sau đám con gái nằm la liệt dưới đất đầy vết thương. ả ta ngạc nhiên tuy sợ nhưng vẫn kiêu hãnh :

- Giỏi lắm nhưng tao coi mày chống bao lâu _ ả ta vừa nói vừa tiến gần nó thấy nó không đề phòng định giơ tay tát nó thì nó trượt chân té xuống con sông gần đó. Tay chới với hươ lên dùng sức la:

- Cứu.. Cứu với.. Cứu..

- Haha, thì ra không biết bơi, vậy thì từ từ ở đây mà chờ chết đi _ ả ta đứng dậy bỏ đi. Nó thì với tay đập mạnh xuống nước nhưng hình như hết sức rồi. Trong đầu nó lại nghĩ về hấn, nó muốn hấn tới cứu nó nhưng nó đã đuối rồi nó dần chìm dưới nước. Phía trên bờ có 1 cô gái lao mình xuống nhảy vọt xuống nước. Trong cơn mơ nó nghe tiếng 1 người con gái kêu tên nó và nó có cảm giác được người đó kéo và đưa lên bờ. Cô gái cố dùng sức ở tay ép mạnh xuống người nó để nó ọc nước ra. Sau 1 hồi nó ho sặc sụa, ọc hết nước ra từ từ mở mắt. Thấy nó tỉnh, cô gái vui mừng :

- Cát Vy em tỉnh rồi hả?

- Sao lại là chị? _ nó ngạc nhiên khi thấy Vân Nhi

- Em thấy sao rồi _ cô gái bỏ qua câu hỏi của nó

- Em ồ. Sao chị lại cứu em? _ nó thắc mắc. Chẳng phải cô ấy là người yêu của hấn sao. Nếu nó chết cô ấy sẽ ở bên hấn không ai cản trở. Nhưng sao cô ấy lại cứu nó.

- Em không cần biết. Đồ ướt hết rồi không thể về lớp với bộ dạng này được đâu _ Vân Nhi nói

- Vâng _ nó đáp nhẹ

- Em nên cẩn thận với Kiều Trang, cô ta không phải vừa đây, có thể gây hại cho em bất cứ lúc nào _ Vân Nhi bảo

- Em biết rồi. Cảm ơn chị! _ nó cười rõ tươi để lộ cái đồng tiền duyên chết người khiến Vân Nhi như mất hồn "em đáng yêu vậy Khánh Anh yêu em là lựa chọn rất đúng mà". Vân Nhi hỏi lại :

- Vì chuyện gì?

- Chị đã cứu em _ lại cười. Nụ cười thánh thiện của nó khiến Vân Nhi say mê, cảm thấy mến và thương nó nhiều lắm.
- Chị chưa trả lời em tại sao chị lại cứu em? _ nó vẫn hỏi
- Vì đơn giản em rất đáng yêu _ Vân Nhi cười nói. Câu nói làm nó ngu càng ngu hơn. Nói vậy là ý gì.
- Em chưa hiểu??
- Rồi từ từ em sẽ hiểu thôi! _ Vân Nhi xoa đầu nó cười tươi

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Bí Mật Bị Hé Lộ

Với bộ đồng phục ướt mem không chỗ nào khô như thế thì nó không thể nào lên lớp được. Nó lúi đé yêu ra và gửi 1 tin nhắn đi " tao mệt nên về trước, tí lái xe về, đêm luôn balo tao về giùm" to Bảo Ngọc. Xong nó đứng dậy nhìn Vân Nhi thánh thiện rồi lướt qua cát giọng buồn:

- Em về trước, dù sao cũng cảm ơn chị đã cứu em...ừm...chúc chị và anh ta...hạnh phúc! _ rồi nó bước đi ngăn dòng nước mắt đang chảy. Chỉ còn Vân Nhi đứng đó nhìn nó với dòng suy nghĩ trong đầu " Khánh Anh, đây là điều mà anh muốn sao? " rồi cũng bước đi luôn....

Nó đi lang thang trên đường với con người ướt sũng, ánh mắt vô hồn và từng giọt nước mắt nhẹ tuôn rơi trên gương mặt thiên thần của nó. Nó không thể ngờ hẳn lại làm vậy, nó buồn, nó đau lắm nhưng ai hiểu cho nó lúc này. 1 tình cảm lâu rồi nó mới tìm lại được nhưng ông trời lại trêu nó. Tình cảm ấy nó chưa nó với hẳn thì lại để nó chứng kiến người mình yêu trong tay với người khác. Cười nhạt rồi suy nghĩ cho sự ngu xuẩn của mình nó tự an ủi bản thân " đúng rồi, cuộc tình này có ai lên tiếng đâu, anh ấy chưa từng nói yêu mình. Thì ra bao lâu nay mình tự hoang tưởng rồi hy vọng. Mấy tình chưa hả Cát Vy " rồi nó bật khóc, ông trời như cũng xót cho nó. Ông đổ 1 cơn mưa lớn thật lớn. Nó ngồi đó ngâm mình trong trận mưa to vì trong mưa không ai thấy được nó đang khóc.

- Cầm dù đi này! _ người kia đứng che cây dù về phía nó
- Lại là anh sao? _ nó ngược lên nhưng rồi quay đi
- Chứ cô tưởng ai? Khánh Anh à? _ người đó hỏi đều
- Trần Minh Duy. Tôi nói cho anh biết. Anh đừng nhắc hay nói tới tên đó trước mặt tôi _ nó đứng phắt dậy nói lớn
- Sao hả? Giận nhau à? _ Minh Duy cười đều
- Vốn dĩ có là gì đâu mà giận với hờn. Tôi không là gì cả! _ nó nhếch môi
- Vậy sao? _ Duy hỏi
- Tôi cảnh cáo anh, đừng lại gần tôi nữa. Và cũng đừng bao giờ nhắc tới 2 từ Khánh Anh trước mặt tôi _ nó nói xong đâm đầu chạy đi để Minh Duy đứng với nụ cười chỉ đều giả. Rồi hẳn ta cũng quay đi.

---

*Về phía bọn hắn:

Sau khi nghe nhỏ báo nó về trước tất cả cũng muốn về chung nó nhưng nghĩ lại giờ nó cần yên tĩnh nên thôi. Phiên nó bây giờ chỉ làm nó cáu hơn chứ chẳng giúp được gì vì vốn dĩ tính cách nó từ xưa đến nay là vậy. Nói xong bọn hắn nhỏ và cô cùng nhau đến bar xá street

*Tại bar:

Nhóm hắn chọn 1 cái bàn lớn trong góc vắng ngồi bàn chuyện

- Mà định tiếp theo sẽ làm gì? _ cậu hỏi hắn
- Thì cứ vậy _ hắn nhâm nhi ly rượu

- Tao không hiểu sao rất nhiều cách bảo vệ Cát Vy sao mày lại chọn cách làm đau con bé _ anh nói
- Nhìn Vy bây giờ buồn suốt ngày, như người mất hồn vậy em thấy mà xót _ My lặng lẽ nói nhỏ
- Em..em..em có điều này... muốn nói với mọi người _ nhỏ ấp úng
- Em nói đi _ Bảo Lâm nhìn nhỏ
- Thật ra thì...các anh đâu cần phải làm vậy để Vy hiểu lầm anh Khánh Anh rồi cách xa anh ấy _ nhỏ nhìn
- Em nói rõ hơn đi _ Nhã Vy

Nhỏ nhìn qua cô thấy cô cũng gật đầu nhìn nhỏ. Rồi nhỏ nói:

- Thì...thật ra .. _ nhỏ ngập ngừng nhìn anh và Nhã Vy
- Trời ơi! Cô nói gì thì nói nhanh đi làm gì ấp a ấp úng vậy? _ cậu khó chịu
- Dạ.. Thật ra Cát Vy biết võ mà, với lại rất giỏi nữa.. Em nghĩ nó có thể dư sức bảo vệ mình mà _ nhỏ bậm môi cố nói ra
- CÁI GÌ? _ anh và Nhã Vy đứng dậy hét lớn, mặt tức giận. Hắn ngồi đó cũng kinh ngạc không kém mắt dán chăm chăm vào nhỏ và cô
- Nè Ngọc, đừng nói với chị cả 2 đứa cũng giống con Vy nha? _ chị hỏi
- Dạ.. Tụi em.. _ nhỏ mếu
- Đáng lẽ ra tụi em không nói đâu, vì Vy kêu giấu đừng để ai biết nên tụi em giấu đến giờ _ cô ỉu xiu
- Mấy ngày nay nhìn nó vậy tụi em cũng buồn lắm. Nên nói ra cho bọn anh biết là Cát Vy nó thừa sức tự bảo vệ nó _ nhỏ nói xong xoay sang ngồi đối diện hẳn nhìn 1 lát nhỏ nói tiếp :
- Anh Khánh Anh đừng làm Cát Vy buồn nữa, được không anh?
- Anh làm vậy em biết anh không vui gì nên anh hãy như trước với Cát Vy đi! _ cô bước đến gần hẳn
- Tưởng em ấy liễu yếu đào tơ, không ngờ lại biết và giỏi võ _ Chính An cười
- Ở gần bạn ấy cũng lâu em không hề biết luôn đó _ My bất ngờ
- Thôi được rồi! Vậy chuyện này chúng ta dừng tại đây _ hẳn nói
- Vậy mày.. với ..Cát Vy sẽ như trước hả? _ cậu cười
- Tính sau đi. Về thôi _ hẳn đứng lên bước đi

Cả đám còn lại nhìn nhau cười thật tươi, thế là chắc chắn nó sẽ vui vẻ lại rồi. Nhưng cũng có 2 gương mặt hằm hằm là anh và Nhã Vy đó

- Cứ về nhà rồi 3 đứa biết tay anh/chị _ 2 người đồng thanh
- D....ạ.... _ 2 đứa mếu máo

Rồi cả đám bước ra đi về (về nhà nó)

Phía bàn bên kia, có 1 người con trai đã nghe hết được câu chuyện của bọn hẳn mỉm cười đầy nham hiểm, suy tính 1 kế hoạch hoàn hảo " haha, mày nghĩ mày làm vậy tao sẽ tha cho con bé đó hả, mày sai lầm rồi. Từ đầu tao đã biết tất cả chỉ là dàn dựng, rồi tao sẽ làm mày mất người người quan trọng nhất để mày phải trao ngôi TGN cho tao. Tao đã biết chắc điểm yếu của mày là con bé đó rồi.. Khánh Anh ". Rồi tên đó cầm chai rượu tu 1 hơi

Mưa vẫn ngày 1 lớn không có dấu hiệu sẽ tạnh. Nó vẫn đi thang lang mặc trời mưa. Đi mãi thì tự nhiên nó nhìn lên đây là nhà nó. Nó tự cốc đầu mình rồi lững thững bước vào nhà. Trong nhà tất cả đã đủ mặt chỉ chờ nó. Thấy nó về nhỏ lao ra khiến cậu giật mình nhìn nhỏ cay đắng

- Mày đi đâu giờ mới về? Đừng nói mày dầm mưa từ trưa đến giờ nha _ nhỏ nhìn nó
- Mày điên hả Vy, trời mưa lớn vậy mày dầm mưa từ sớm giờ hả? _ cô cũng nhìn nó
- Mọi người chưa dọn về nhà hả? _ nó lơ đãng nhìn nhỏ và cô nhìn sang bọn hẳn

- Ô, há? Đừng nói em đuổi tụi anh về nha? _ cậu ngơ ngác

- Tụi anh sẽ ở đây chung mấy đứa luôn không về nữa _ anh tỉnh bơ

- Tụi tụi anh vậy? _ nó đáp gọn xong bước lên cầu thang để ai cũng ngơ ngác nghĩ "nó đang đuổi khéo mình sao ta" suy nghĩ chung của bọn hấn. Riêng hấn nghĩ "em không cần nhìn mặt anh luôn sao Vy? "

Nó bước lên phòng xong ngâm mình trong nước nóng 1 tiếng sau bước ra ho sặc sụa

- Chắc cảm mưa mất rồi! _ nó ỉu xiu bước ra ngã lên giường suy nghĩ mông lung 1 hồi rồi ngủ quên lúc nào không hay. Đến khi nó thức dậy nhìn đồng hồ đã 23h30' rồi. Cảm thấy bụng réo ỉnh ỏi, ra là đói bụng nên nó đi xuống bếp kím gì đó bỏ bụng. Vừa bước xuống tới cầu thang nó thấy phòng khách vẫn sáng đèn nhìn kĩ lại thì thấy tất cả mọi người đều ngồi ở đây cả 2 cô bạn thân yêu của nó trông như họ đang bàn bạc gì đó, nó khép vào bức tường lóng tai nghe

- Sao 3 đứa biết võ? _ anh hỏi

- Nói đi, mấy đứa gan lắm? _ chị gắt

OMG! Cái gì thế này.? Sao anh chị nó lại biết tụi nó biết võ. Ôi không, chuyện này không hay rồi thế nào cũng như đòn vói 2 người. Mồ hôi nó tuôn từng giọt, nhưng vẫn nghe hết

- Thì..ông nội dạy mà! _ nhỏ nói

- Đúng, ông nội dạy tụi em lâu rồi tại anh chị không biết thôi _ cô gật đầu

- Sao ông nội lại dạy tụi em, Cát Vy nó bị thương nữa sao ông lại dạy nó chứ? _ anh thắc mắc

- Thì vì nội nghĩ con gái cũng nên có võ phòng thân nên ông mới dạy cho tụi em thôi! _ cô nhìn

- Đúng rồi. Ông sợ bọn em bị ăn hiếp bị bắt nạt nên dạy à! _ nhỏ ngây thơ

- Xi, ai mà bắt nạt được bà chằn như cô, có mà cô bắt nạt người ta nghe còn lọt tai _ cậu trêu

- Anh im đi nha, tui không thừa sức để cãi với anh _ nhỏ nhìn cậu

- 2 đứa bây mà cãi nữa là tao phang cái này đó nha! _ Nhà Vy cầm 2 cái ly hăm he

- Ế, tui nói đúng mà, con nhỏ này mà hiền ai dám đụng tới nó mà nói, nhìn mặt cô vậy cũng biết võ, không ngờ được _ cậu chỉ vào nó cười

- Anh nói tui còn anh sao. Cái thằng thần kinh như anh mà cũng ở TGN không biết ai sợ. Hứ _ nhỏ liếc cậu

ẦM ẦM ẦM!! Nó đứng muốn không vững nữa rồi. Nó có nghe nhầm không, bọn hấn ở TGN. Ôi chúa ơi. Ai giải thích cho nó hiểu với.

- Nè, anh 2 định khi nào xin lỗi Cát Vy rồi....tò tính với nó vậy? _ My chóng tay cầm nhìn hấn cười duyên

- Đúng rồi, sáng tỏ mọi chuyện hết rồi! _ Bảo Lâm cười

- Tôi luôn đi chứ! _ Chính An húyt tay hấn

HẢ HẢ? Ôi hôm nay nó đi hết bất ngờ này đến bất ngờ nọ cái gì xin lỗi Cát Vy, cái gì tò tính Cát Vy, đầu óc nó choáng váng không hiểu sao luôn. Nó nhăn mặt nhăn mày vắn óc suy nghĩ. 1 lúc nó nhìn lại thấy mọi người tắt đèn đi lên nó hết hồn rồi cũng nhẹ nhẹ co chân chạy lên phòng.

Lên tới phòng nó suy nghĩ về những lời cả đám nói lúc này. Vừa vui vừa lo vừa sợ. Sợ vì anh chị nó biết nó giỏi võ chắc rằng sẽ không yên rồi. Lo vì biết tụi hấn là người thuộc TGN biết bao kẻ thù nguy hiểm luôn muốn đánh giết nhau vì địa vị. Rồi cũng vui vì hấn cũng thích nó. Nó không phải đơn phương rồi. Nhưng còn hôm đó nó thấy hấn ôm hôn cô gái kia thì sao. Nằm trần trọc lồn qua lộn lại, đi tới đi lui, bò lên bò xuống rốt cuộc nó cũng nghỉ ra và cười tươi rồi. Nằm ôm con gấu bông to đúng rồi làm nhảm:

- A.. Thì ra là vậy. Anh ấy sợ mình nếu bên cạnh anh ấy sẽ làm mình gặp nguy hiểm vì TGN biết bao kẻ thù. Mà anh ấy lại là người đứng đầu. Mà người đứng đầu không thể có điểm yếu. Mà điểm yếu của anh ấy chính là mình. Nói vậy suy ra chuyện bữa mình thấy chỉ là vở kịch do bọn anh Minh làm ra, muốn mình như người lạ không biết hấn.. Vậy chị Vân Nhi, những lời chị ấy nói lúc sáng... Aaaaa hiểu rồi

- Mình khâm phục mình quá, suy luận giỏi ghê. Haha _ nó hun con gấu bông chóc chóc

Vui cười 1 hồi nó ngủ luôn và mơ 1 giấc mơ màu hồng

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Hạnh Phúc Chớm Nở

Sáng nay nó thức dậy nhưng đầu đau như búa bổ. Cũng may hôm nay thứ 7 nên nó được nghỉ chứ nếu không nó phải xin ba nuôi yêu dấu của nó nghỉ nữa rồi. Nó bước vô VSCN xong bước ra về mặt ảo não. Nó ho sặc sụa như muốn đứt cái cổ. Cổ họng nó đau rất không nói nổi luôn. Thìa ra là bị bệnh hôm qua cái tội té sông rồi dầm mưa nữa nè. Nó để tóc xoã dài luôn mặc cái áo croptop tay dài và cái quần short ngắn. Xong nó bước xuống nhà. Thấy cô và chị và My đang loay hoay trong bếp nấu bữa sáng, nhỏ và cậu thì gây nhau rùm beng, anh, Bảo Lâm và Chính An thì chơi game, hấn ngồi coi tivi. Nó bước xuống mặt mày xanh xao tiến đến ghế sofa ngồi xuống

- Hai người im đi, cãi nhau quài vậy, mới sáng mà đã nghe um sùm! _ nó nhìn nhỏ và cậu
- Tại tên này chứ bộ, kiểm chuyện với tao quài _ nhỏ nói
- Tại cô ta đó, ham gây _ cậu bảo
- 2 người ai cũng ham gây hết, kè 1 người 10 có ai nhường ai đâu.. Khụ... Khụ.. Khụ _ nó nói xong bùm miệng ho 1 tràng
- Sao vậy? _ anh bỏ máy game xuống hỏi nó
- Dạ không sao khụ.. Khụ _ nó vẫn ho
- Vô ăn đi cho nóng _ My chạy ra
- Ăn thôi ăn thôi _ cô cười
- Vy dậy rồi hả, vô ăn sáng đi em _ chị thấy nó liền nói
- Dạ, khụ... Khụ..khụ... _ nó ho đến đỏ cả mặt
- Vy sao thế? Bệnh hả? _ My hỏi
- Sao em nóng hổi vậy? _ chị sờ trán nó phải nói là như đụng vô nước sôi
- Em không..khụ...khụ..sao á! _ nó vuốt cổ để ngưng ho

Thấy nó vậy nhăn nhu mày khó chịu liền đứng sờ trán nó:

- Em nóng như lửa vậy? _ hấn hỏi

Khá bất ngờ nhưng nó nghĩ đến mấy ngày qua dám làm nó khóc dù chưa giải thích cho nó nhưng nó biết hấn sẽ giải thích thôi, nó nghĩ nó nên trả đũa hấn đã. Nghĩ rồi nó hất tay hấn ra nói:

- Anh làm gì vậy? Đừng chạm vào người tôi!
- Tôi hỏi em sao lại vậy? _ hấn nhìn nó khiến nó hơi run nhưng vẫn cứng đầu
- Không liên quan đến anh! _ nó định bước đi thì hấn kéo nó lại khiến nó mất đà sa vào lòng hấn. Hấn giữ nguyên thế ôm nó trong lòng trước mắt nhìn sững sờ của mọi người và cất tiếng :
- Tụi bây ăn đi. Tao đưa Cát Vy đến bệnh viện!
- Anh điên hả, tôi bị gì mà đến bệnh viện? _ nhỏ đẩy hấn ra nhăn mặt. Trời ơi bệnh viện là nơi nó sợ đến nhất đó
- Đứng cứng đầu nữa! _ xong hấn kéo nó đi 1 lèo. Mọi người cũng mỉm cười rồi vào bữa ăn sáng

---

*Bệnh viện:

- Huhu, anh Khánh Anh, em xin anh đó, đừng mà, em không vào đâu.. Khụ... Khụ.. Khụ _ nó lay tay hấn vừa nói vừa ho phát tội
- Em nên vào khám xem bị sao? _ hấn nhìn nó
- Em không sao? Không s.. Khụ... Khụ... Khụ.. Khụ.. _ chưa nói hết câu hấn chen ngang

- Ho sặc sụa như vậy mà bảo không sao? Bây giờ em không vào thì để tôi ẵm em vào

- Aa dạ. Em vào em vào _ rồi nó chùn lệ

Vào tới phòng khám bệnh. Nó nhìn mấy cô y tá khui kim tiêm mà ta nói nó xanh lét mặt mũi, nhìn bác sĩ ghi giấy rồi lấy thuốc mà nó nhìn đăm đăm như chết trân. Thấy cô y tá đi lại gần nó, nó bay thẳng xuống giường nhưng vì từ giường bệnh khá cao nó phi xuống bị trẹo chân ngã lăn ra đất. Hấn chạy lại đỡ nó. Nó la lên nhìn cô y tá

- Huhu chị ơi. Đừng chích em mà, đừng mà chị ơi _ nó khóc. Nó sợ mấy bé kim nhọn nhọn và mấy bé thuốc tròn tròn kia lắm

- Em phải tiêm 1 mũi thì mới mau khoẻ được chứ _ cô y tá mỉm cười

- Không không, đừng mà huhu _ nó bò lăn lộn dưới sàn

- Cháu gái, cháu bị sốt rất cao và viêm họng nữa, cháu phải tiêm 1 mũi và uống thuốc mới mau khoẻ _ bác sĩ nhìn nó cười khổ

- Bác sĩ ơi. Có cách nào không chích thuốc, không uống thuốc vẫn hết bệnh không? _ nó gầy gò khiến hấn đơ người

- Hà?.. Làm sao có được.. _ bác sĩ bó tay với nó

- Vậy thôi. Con không hết bệnh, con nuôi bệnh luôn chứ con không chích, không uống thuốc đâu _ nó nói rồi xua tay lắc đầu liên tục

- Em nói gic vậy? Em ngồi yên để tiêm thuốc mới hết bệnh chứ! _ hấn nhìn nó

- Không. Anh thích thì ở lại mà chích em không chích đâu! _ nói xong nó cong giò dọt lệ

Hấn và bác sĩ với cô y tá kinh ngạc nhưng nó đã mất hút rồi

- Thôi, cháu đem thuốc về cho cô bé uống, nhớ nhắc cô bé uống đúng giờ. Mà ta thấy bệnh gì mà chạy nhanh dọt lệ còn làm loạn ở đây nữa. Không ngờ 17 18 tuổi đầu rồi mà sợ tiêm với uống thuốc. _ bác sĩ đưa thuốc cho hấn rồi bảo

- Dạ, vậy cháu về! _ hấn chào rồi bước ra

Hấn đưa nó đi ăn rồi đi dạo. Vì hấn cũng muốn giải thích cho nó tất cả mọi chuyện nên kêu cậu đến lái xe về rồi. Đi chơi rồi ăn cái này uống cái kia xoay đi xoay lại cũng 6h chiều. Hấn với nó đang ngồi ở 1 đồng cỏ xanh um, tươi mát. Hấn thấy nó im lìm cất tiếng trước:

- Cát Vy! Anh có chuyện muốn nói với em. Chuyện quan trọng

- Dạ... Ừm... ừm anh nói đi _ nó như rơi xuống từ chín tầng mây. Hấn mới xưng anh với nó. Ôi sao đây!!.

- Anh là 1 người đứng đầu TGN, kể cả anh chị em và My luôn cả bọn thằng Phong.... &&&&...YYY...YYY~ _ hấn kể hết từ đầu đến cuối cho nó biết. Luôn cả chuyện vì sao hấn làm vậy với nó. Nó nghe xong chẳng những không bất ngờ mà còn nhìn hấn với đôi mắt to tròn đáng yêu. Cười 1 cái rõ tươi làm má lúm đồng tiền lộ ra.

- Em biết rồi _ nó nói vô tư

- Sao em biết? _ hấn hỏi

- Biết thì biết thôi chứ em biết nói sao giờ! _ nó nhìn hấn

- Vậy.. _ hấn nhìn nó

- Hi em không giận mọi người đâu. Tất cả làm vậy vì muốn tốt cho em thôi mà, em hiểu! _ nó cười

- Vậy.. Cát Vy.. Em làm bạn gái anh đi? _ hấn nhìn thẳng vào mắt nó

- Ô...anh nói thật? _ nó hỏi lại

- Có hay không? _ hấn vẫn chăm chú nhìn nó

- Xin lỗi, em không thích anh... _ nó trả lời mà nén cười

Hấn xoay đi buồn bã nhưng vẫn giữ nét lạnh lùng. Hấn tưởng nó đã thích hấn, nhưng hoá ra hấn đang tự nghĩ ra thôi. Có lẽ hấn không tốt để nó sánh bước.

- Về thôi! _ hấn đứng dậy. Hấn đâu biết nó đang nén cười đỏ cả mặt ra vì thấy hấn vậy. Nó vui lắm

---

Về đến nhà, hấn định bước vào nhà thì 1 bàn tay nhỏ nhắn ôm ngang eo hấn từ đằng sau. Áp má đầu nóng vào lưng hấn và nói nhỏ dịu dàng

- Cảm ơn anh đã nói yêu em! _ nó nói

- Anh có biết tại sao em không thích anh không? _ nó hỏi

- Vì sao? _ hấn vẫn đứng nguyên tư thế

- Vì.... _ nó buông tay ra chạy lên đứng trước mặt hấn, nhìn thẳng vào mắt hấn nói tiếp:

- Em yêu anh _ xong nó nhón chân hôn phớt lên môi hấn rồi mỉm cười

- Ủa. Anh có nói anh yêu em hả? _ hấn hỏi làm nó ngu

- Anh.. Rõ ràng lúc này.. _ nó nhìn hấn

- Anh chỉ nói em làm bạn gái anh thôi mà! _ hấn trêu

- Anh... Hừ _ nó định xoay người đi thì hấn kéo tay nó lại, hấn ôm nó chặt vào lòng và nói êm

- Anh yêu em!! _ hấn hôn nhẹ lên tóc nó rồi ôm chặt hơn. Nó trong lòng hấn mỉm cười hạnh phúc cũng vòng tay xiết chặt hấn.

- Ặ ẹm!! _ anh đi ra

- Cảnh tượng gì đây? _ chị cũng bước ra

- Cảnh tượng phim Hàn Quốc! _ nhỏ cười

- Tình tứ thật _ cậu ghẹo

- Lãng mạn thật _ My nói

- Ngọt ngào thật _ Chính An cười

- Sến súa thật _ Bảo Lâm chọc

- Và em yêu anh là thật _ cô nhìn nó nhái lại câu nó nói lúc nãy

Hấn thì hơi bất ngờ vì quên mất còn cái lũ trời đánh này ở nhà. Nó thì ngại không thể ngược lên. Liền cầm đầu chạy lên phòng. Hấn cũng nhún vai rồi thẳng luôn. Để lại cả đám người đứng cười như điên dại.

Một người con gái đứng nhìn vào mà lòng sôi sục, tay nắm giận dữ, ánh mắt hấn tia căm thù " Cát Vy mày cứ chờ đó, không vui được lâu đâu. Khánh Anh, anh phải quay về bên em, xưa cũng thế nay cũng phải thế ". Rồi cô ta bước đi trả lại sự chiếu sáng của ánh sao trên trời

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Ghen Và Giận (1)

*10h sáng tại nhà nó

- Dạ, con biết rồi, con sẽ nói lại, cảm ơn ba nuôi nhiều nhé. Dạ! Con chào ba! _ nó cúp máy

- Ai vậy? _ nhỏ hỏi

- Ba nuôi _ nó trả lời

- Ba gọi chi? _ cô hỏi

- Ba nói trường mình cần tu sửa lại 1 số phòng thực hành thí nghiệm nên cho tất cả hs nghỉ 1 tuần _ nó nói
  - Ôi sướng cả người _ My vui vẻ
  - Ê. Tổ chức đi đâu chơi đi, được nghỉ tận 1 tuần mà _ cậu đề nghị
  - Thôi. Nhặt nhèo quá, có gì đâu vui, ở nhà là sướng nhất _ anh đáp
  - Yes, em đồng ý với 2 _ nó đưa ngón tay lên cười
  - Đúng. Ở nhà ngủ nghỉ ăn uống cho khỏe, đi chi nắng noi _ nhỏ nói
  - Ở nhà cho lành, đi chi cho mệt _ cô gật đầu
  - Ồ, chí lí, ở nhà là thoải mái nhất, muốn làm gì làm _ chị hưởng ứng
  - Anh chị em nhà này giống nhau ghê nhỉ, hợp ý nữa! _ Bảo Lâm cười
  - Anh em không giống chứ giống gì, rõ dờ hoi _ anh liếc xéo
  - Mà sao Khánh Anh? _ Chính Anh hỏi hần
  - Tao đồng tình với ý kiến của Cát Vy...!! _ hần nhìn nó cười
  - Chu choa, vợ chồng nhà này chưa chi mà hợp nhau ghê ha _ My ghẹo
  - Haizz, vậy ở nhà hả, buồn hiu luôn, chán như con gián _ cậu than thở
  - Vậy anh về nhà anh đi _ nhỏ đá đều
  - Cô đuổi tôi sao, đây là nhà của Cát Vy, em ấy mới có quyền, ha em ha Vy ha?! _ cậu nhìn nó
  - Hi. Đây là nhà em, Yên với Ngọc luôn, nên tụi nó cũng coa quyền _ nó cười
  - Nghe rõ chưa?? _ nhỏ vênh váo
  - Vậy mình đi mua đồ rồi đem về nhà, tối đi thức tới sáng luôn _ anh nói
  - Vậy mọi người đi mua đi. Em lên ngủ nha! _ nhỏ đứng dậy
  - Mày khùng hả, ngủ gì giờ này? _ cô kéo lại
  - Ngủ để tối mới có sức thức với mọi người _ nhỏ tỉnh bơ
  - Giờ tao mới phát hiện, Bảo Ngọc với Cát Vy khùng khùng y chang nhau _ Bảo Lâm trêu. Đây hay nó đang bốc khói nóng phừng phực
  - Anh nói ai hả anh rề? _ nó tròn mắt
  - Ồ không. Anh nói Vy Vy dễ thương nhất mà _ Bảo Lâm bảo chữa ngăn núi lửa phun trào
  - Haha, cô điên vừa phải thôi, ai cũng làm cô đi ngủ? Haha... _ cậu cười
  - Kệ tui. Liên quan tới anh hả _ nhỏ cáu
  - Hai bây im nha, cãi là chết với tao đó _ Nhã Vy nói
  - Giờ anh với Yên đi mua đồ ăn và nước uống, Phonv với Ngọc đi siêu thị. Vậy nha _ anh phân công
  - Không em không đi với tên này đâu anh Minh! _ nhỏ từ chối
  - Cô tưởng tui thèm đi với cô chắc, hứ _ cậu liếc
  - Thôi đi đi, cho tụi chị ở nhà chuẩn bị _ chị nài nỉ
  - Vậy đi. Mệt quá _ nhỏ bước ra. Cả 3 cũng đi ra.
-

*Tại siêu thị

- Cô đi nhanh lên coi, làm gì mà cà rề cà rề vậy? _ cậu hỏi
- Thì anh đi đi. Đợi tui làm gì rồi cần nhân _ nhỏ nói
- Cái gì cũng nói được hết vậy? _ cậu hỏi
- Có miệng để trang trí à? _ nhỏ hỏi lại
- Thôi nhiều đây đủ rồi, nh đem ra tính tiền đi tui lại mua thêm dầu tây cho Cát Vy rồi ra sau _ rồi nhỏ quần cho cậu mấy giỏ hàng to đùng

Cậu không kịp ú ớ gì thì thấy nhỏ mất tâm. Giờ phải rình 1 đồng đồ lết ra quầy thu ngân vừa đi vừa lăm nhăm 1 mình. Bổng...

- Em giúp anh nhé _ cô gái

Cậu nhìn lên thì đó là 1 cô gái son phấn lòe nhoè ăn mặc sexy, bông tính sát gái hấn nổi dậy lâu rồi không dùng không biết sao

- Người đẹp, giúp anh sẽ làm tay em hư và xấu đó _ cậu cười
- Nhưng em muốn giúp anh _ cô gái ưỡn ẹo sát cậu
- Vậy à? _ cậu vuốt má rồi hôn 1 cái vào má cô ta khiến cô ta sượng rơn người. Cảnh tượng đó lọt vào mắt nhỏ, nhỏ tức đỏ mặt thuận tay cầm lon coca trên kệ ném thẳng vào cậu và lon coca đập trên trán của hấn để lại 1 cục sưng đỏ lập tức, cậu tức giận tiến lại nhỏ, gằn giọng:
- Cô quá đáng vừa thôi!
- Anh hay tôi là người quá đáng? _ nhỏ hỏi lại rồi quay ra chạy đi. Cậu vừa xoa cục u vừa nhăn nhó rồi cũng tức giận ra về

---

*phía anh và cô

- Anh ra tính tiền đi, em lại lấy thêm vài lon nước _ cô nói
- Vợ ra tính đi, anh đi cho _ anh lấy thẻ đưa cho cô
- Anh biết không, để em đi cho _ cô nhìn
- Biết mà, anh đi nha _ rồi Thiên Minh đi lại quầy trung nước. Gồm vài chục chai bỏ vào xe hàng đang quay ra thì 1 người con gái tông thẳng vào anh, vì mất đà nên ngã xuống, anh thấy trên người mình là 1 cô gái phấn son cả tá, nhìn phát ngán. Cô sợ anh không biết loại nước hay dùng nên vào trong tìm, đến nơi cô hăm hăm vì cảnh 1 nam 1 nữ nằm đè lên nhau trong siêu thị đông người.

Thấy cô anh đẩy cô gái qua 1 bên chạy lại

- Vợ.. Không phải như.... _ chưa nói hết câu thì cô xen vô
- Không còn gì để giải thích, quá rõ ràng rồi _ cô chạy đi. Anh cũng vội vã chạy theo

---

* Nhà nó

- Em nằm vậy thôi à? _ hấn hỏi khi thấy nó nằm dài trên ghế salon
- Chứ em làm gì giờ? _ nó hỏi lại
- Em vào bếp phụ Nhã Vy với Khánh My đi _ hấn bảo nó
- TAO LẠY MÀY KHÁNH ANH. MÀY ĐỂ NÓ NÀM YÊN Ở ĐÓ GIÙM TAO ĐI!! _ chị hét từ trong bếp ra
- Anh thấy chưa? _ nó trề môi nhìn hấn
- Tại Cát Vy có tài quá mà. Có tài hô biến cái bếp cực đình _ Bảo Lâm trêu
- Kệ em _ nó đáp
- Như vậy sau này làm sao biết nữ công gia chánh trong nhà? _ Chính An cười

- Em có nói là em sẽ lập gia đình sao mà nữ công gia chánh? _ nó ngây thơ
- Thế em định sau này không lấy anh à!??? _ hấn nhìn nó
- KHÔNG!! _ nó phồng má khiến hấn chịu không được mà véo mạnh vào 2 má nó khiến đỏ tấy lên
- Ui da, đau lắm đó!! _ nó xoa 2 bên má của mình
- Đừng ăn hiếp bảo bối của tao _ chị trong bếp bước ra
- Đừng làm đau chị dâu em chứ _ My cười

Cả đám nói cười vui vẻ thì...

- Vọ! Anh giải thích cái coi! _ anh đi theo cô vào nhà
- KHÔNG CẦN _ cô ngồi xuống hết to
- Anh bị oan mà.. anh b...
- Anh đừng nói nữa, mắt tối thấy rành rành đó oan ức gì? _ cô bực tức
- Anh nói thật, không phải như em nghĩ đâu, anh...
- Anh biết tôi nghĩ gì không mà nói không như tôi nghĩ _ cô mếu máo
- Nhưng anh không làm gì hết, em không tin anh sao?
- Sự việc vậy anh muốn tôi tin bằng cách nào _ cô hỏi

Cả đám căng mắt nhìn 2 con gái trần trụi, chả hiểu chuyện gì xảy ra, nó định lên tiếng hỏi thì bên ngoài lại thêm 1 con bão lớn dữ dội

- CÔ VỪA PHẢI THÔI, TÔI NHỊN CÔ NHIỀU RỒI ĐÓ _ cậu xoa cục sung vừa hết
- TÔI CẦN ANH NHỊN TÔI HẢ? ANH KHÔNG NHỊN TÔI VẪN SỐNG SỒ SỒ ĐÓ THÔI _ nhò hét kinh hơn
- CÔ LÀM GÌ CŨNG PHẢI NHỊN CHO KỸ CHỨ, KÍCH ĐỘNG VẬY RỒI CÓ NGÀY... _ cậu chưa nói hết thì nhò nhảy vào hòng:
- CÓ NGÀY GÌ? CÓ NGÀY SAO, ANH HỪ TÔI HẢ, TÔI NÓI ANH BIẾT CÁI LON ĐÓ NHỆ THÔI, LÚC ĐÓ CÓ CON ĐAO TÔI ĐÂM THẮNG ANH RỒI

Và thế là thêm 1 tình huống không biết đường mà lẩn. 6 con người ngoài cuộc cứ rống tai nghe 4 người trong cuộc cãi nhau chí chóe.

Bên phải thì:

- TÔI KHÔNG MUỐN NGHE LỜI GIẢI THÍCH, ANH NGHE CHƯA?
- NHƯNG ANH THẬT SỰ BỊ OAN, KHÔNG PHẢI NHƯ EM THẤY, CHỈ LÀ HIỂU LÀM THÔI
- LÀ MẮT TÔI NHÌN THẤY ĐÓ, HIỂU LÀM GÌ?

.....&&&&&.....&&&

Bên trái thì:

- NÈ TÔI KHÔNG NHỊN NỮA ĐẤU ĐÓ, ĐỪNG TƯỞNG LÀ CON GÁI MUỐN SAO CŨNG ĐƯỢC NHA
- CÒN ANH THÌ SAO? ĐỪNG TƯỞNG LÀ CON TRAI TÔI SẼ SỢ ANH. MỜ ĐI
- CÁI ĐỒ KHÔNG HIỂU CHUYỆN TÙY TIỆN GÂY THƯƠNG TÍCH CHO NGƯỜI KHÁC
- TẠI ANH LÀ ĐỒ ĐÀU HEO, ANH NGU THÌ RÁNG MÀ CHỊU

.....&&&&&&&&.....&&

Cả đám hết nhìn trái, tới nhìn phải hết phải tới trái. 2 bên cứ gây miết mà chẳng ai hiểu nổi lí do là gì. Nó điên máu vạy volume hết sức mà hét:

- IM HẾT COI _ nó và hân đồng thanh. 2 cặp kia nghe thấy tiền hết thím im ru dừng cuộc cãi vã lại.
- NGỒI XUỐNG HẾT COI _ nó lạnh tanh. Tất cả đã yên vị hết nó hỏi tiếp:
- Dụ gì? _ nó nhẹ giọng
- Tại anh Minh hết, tao nói để tao lên mua vài lon nước. Anh ấy không chịu đòi đi. Thấy lâu quá tao vô kím thì thấy... Anh ấy cùng 1 người con gái lại ôm nhau nằm giữa đó _ cô khóc
- Còn này? _ nó hỏi nhỏ
- Anh ta là 1 tên sỡ khanh, thừa lúc tao đi mua đồ, ôm hôn 1 con nhỏ phẩn son, bỏ bê hàng không đi tính tiền mà ở đó vuốt má âu yếm _ nhỏ tức
- Mà ghen? _ nó hỏi là nhỏ đỏ mặt và cả cậu hơi bất ngờ nhưng lại vui
- MÀY ĐIÊN HẢ, TAO MÀ GHEN HẢ? NÀM MƠ ĐI CŨNG KHÔNG THẤY ĐÂU _ nhỏ hét lên
- Mà có tin cái này vô mặt mày không? Làm gì mà hết kinh thế? _ nó nhăn mặt cầm cái ly hâm dọa
- Tức chết đi được. Tao đi ngủ _ nhỏ đứng lên
- Còn tiệc nhà tối nay sao? _ My hỏi
- Đẹp đẹp. Không tiệc tùng gì hết tron á? _ cô đi lên phòng luôn
- Đẹp, nghỉ phê đi _ cậu xua tay rồi cũng bỏ lên luôn
- Vy Vy ..giúp 2 với. Không phải vậy là cô gái đó vô tình tông trúng anh nên mới vậy _ anh buồn
- Em hiểu rồi. Yên thương anh nên nó mới vậy thôi, để mai em nói chuyện với nó _ nó an ủi anh
- Tồn nay anh qua ngủ với Lâm đi. Để em qua ngủ với Yên _ Nhã Vy nói. Anh gật đầu nhẹ
- Thôi anh lên ngủ _ anh đứng dậy đi lên

Còn lại 6 con người lác đầu ngao ngán. Tình cảnh này chắc ngày mai nó phải môi miệng để khuyên 2 cô bạn lì của nó rồi..

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tha Lỗi _ Hạnh Phúc

Nếu như nói chiến tranh thế giới kết thúc gây thiệt hại nhiều cho con người và làng xóm. Thì đây căn biệt thự Rose hoành tráng, sang trọng với thiết kế nội thất hiện đại bên trong giờ đây đã bắt đầu ra đi từng em do bàn tay của 4 vị anh hùng.

- Vợ ơi, em ngừng tay lại đi, anh gãi thích cái đấy!! _ anh né qua né lại tránh những cây chổi của cô phi thẳng vào anh
- Tôi không muốn nghe gì hết, anh đừng vác mặt lại gần tôi nữa _ cô vừa nói vừa nắm đồ đạc trên bàn quăng tứ tung vào anh
- Trời ơi! Khổ quá, em phải cho anh giải thích chứ _ anh khóc không ra tiếng nài nỉ cô vợ yêu
- Anh muốn nói gì? Anh không làm vậy, chỉ là hiểu lầm, do cô ta sợ ý hay là anh không biết được việc xảy ra vậy, quá bất ngờ? _ cô làm tuôn 1 tràng, cô nắm ngay cái bình hoa thủy tinh trên bàn ném thẳng về anh, tưởng đâu anh né nhưng ai ngờ....
- Anh... Ui da _ anh ngồi bịch xuống ôm lấy trán, một màu đỏ nồng nặc xộc đến mũi, cô hoang mang chạy lại phía anh
- Anh... Anh có sao không, tại sao lại không né chứ,, hức hức.. _ cô nhìn vào vết thương đang chảy máu của anh mà nấc lên
- Không sao! Nhiều đây đủ làm em tin anh chưa? _ anh nhìn vào mắt cô, tay thì chỉ lên vết thương ở trán
- Em...hức..hức, tại anh hết, tại sao anh lại ôm người khác trước mặt em..hức...hức..tại anh.. _ cô vừa nói vừa đánh thụi thụi vào ngực anh
- Anh nói rồi, anh và cô gái đó không quen biết, cô ta bị té rồi ngắc vào anh, anh chưa kịp đẩy cô ta ra thì em tới, rồi sau đó em biết đó _ anh ôm cô vào

lông, lau nước mắt trên gương mặt xinh đẹp

- Tạm tin anh lần này, chảy máu nhiều quá, lên phòng em băng lại cho để bị nhiễm trùng! _ rồi cô và anh tiến lên cầu thang. Thế là 1 đôi đã huề nhau tuy tan vỡ không nhiều đồ đạc và tình cảm của họ lại như trước

---

*Phòng nhỏ:

- Ngọc... Ngọc ơi.. Mày đau rồi con quý? _ nó bước vào cất tiếng gọi

- Đây nè! _ nhỏ ngoài ban công thò đầu vô trả lời

- Ra đây chi vậy? _ nó bước ra ngồi bên cạnh nhỏ và hỏi

- Hóng gió! _ nhỏ trả lời nhưng khuôn mặt lộ vẻ buồn buồn và còn long lanh trên mi mắt vài giọt nước như vừa mới khóc

- Vậy hả? Hóng gió đến nỗi khóc đến mắt đỏ vậy luôn à? _ nó hỏi thẳng, làm sao mà qua mắt nó được chứ

- Ồ..thì tao...thì..à gió mạnh quá nên bụi bay vào mắt, tao dụi mạnh tay quá nên nó đỏ chứ có khóc đâu _ nhỏ phân minh

- Bộ tao nói mày khóc hả? Cái này là thừa nhận rồi nhé! _ nó cười

- Qua đây chi, kiểm tao có gì hả? _ nhỏ đánh trống lảng

- Có. Tại sao mày lại có thái độ khó chịu với Nhật Phong? _ nó đi vào vấn đề chính

- Vốn dĩ tao có ưa gì thằng cha đó đâu mà khó với dễ! _ nhỏ nhún mày

- Không đúng! Mày khó chịu khi thấy anh Phong nói chuyện âu yếm với 1 người con gái khác? Hay nói đúng hơn là mày ghen! _ nó nhìn chăm chú quan sát sắc mặt nhỏ

- Mày học ai ăn nói kì vậy? Tao...tao mà thèm ghen hả? Chị đây có khối anh theo nhé, làm gì phải ghen với con nhỏ đó chứ! _ nhỏ mạnh miệng

- Thế khối anh theo sao tới giờ Ngọc baby vẫn cô đơn lẻ bóng? _ nó nén cười trêu nhỏ

- Kệ tao đi, mày ghẹo nữa tao đẩy mày xuống lầu đó _ nhỏ hăm dọa

- Haha. Thôi không giỡn nữa. Tao muốn nói là Nhật Phong không phải người như mày nghĩ đâu. Tuy anh ta thay bồ như thay áo, là 1 người sát gái nhưng anh ta... _ nó đang nói thì nhỏ chen ngang

- Bây giờ mày đang đứng về phía ai. Mày lên đây để nói giúp anh ta thì mày đi xuống đi. Tao không nghe, không nghe _ nhỏ bước vào giường trùm chăn kín người

- Ok. Không nghe thì thôi. Nhưng có 1 điều mày muốn nghe _ nó cũng đi vào nói. Không thấy nhỏ lên tiếng nó mỉm cười rồi nói tiếp, chân thì bước đều ra cửa

- Nhật Phong... Anh ấy thích mày đấy!! Mày tính sao tùy mày! _ rồi nó đóng cửa lại.

Nghe tiếng đóng cửa nhỏ buông chăn ra bật dậy. Lời nói cuối cùng của nó còn lờn vờn trong tai nhỏ. "Cái gì mà thích, anh ta thích mình sao, làm sao có thể? Rõ là Cát Vy nói giỡn thôi.". Suy nghĩ rồi nhỏ bước xuống nhà

---

* Tại phòng khách:

Mọi người đang nói chuyện với nhau vui vẻ, ai cũng có đôi có cặp quá hạnh phúc, chỉ có mỗi cậu nhần nhỏ, mặt hầm hầm hết liếc người này đến liếc người kia rồi thờ dài

- Làm gì than ngắn thờ dài quài vậy cha nhỏ? _ Bảo Lâm ghẹo

- Không ai cãi nhau nên buồn à? _ Nhã Vy góp vui

- Cãi nhau gì, tao thèm cãi nhau với con nhỏ đó á? _ cậu trả lời nhưng trong lòng khó chịu

- Ủa, vậy là nãy giờ anh nghĩ tới Bảo Ngọc hả? _ cô cười

- Anh thèm nghĩ _ cậu liếc xéo

- Mà sao hôm qua 2 người gây tới mức đó gê vậy? _ My thắc mắc
- Tại cô ta thôi. Chả biết gì thì xông xông lại ném lon nước vào mặt anh, xem này còn u đây nè! _ cậu chỉ vào trán mình
- 2 bây không giống vợ chồng tao tí nào. Huê rồi nè _ anh cười nhìn cô
- Ồ....kệ mày chứ _ cậu đá đều

Nó cười tươi rồi nhìn lên cầu thang thấy nhỏ đứng đó thì trong đầu nghĩ ra 1 kế tuyệt vời. Nó nhếch môi xong quay sang hỏi cậu. Cố tình hỏi to, rõ cho nhỏ nghe

- Anh Phong! Mà sự việc là sao vậy anh, em không rõ?
- Thì...nói sao ta? À thì Ngọc đưa 1 đồng hồ cho anh vì nặng quá anh mang không xuể nên thấy con nhỏ kia đi tới. Định ra mĩ nam kế nhằm xách phụ đồ.. Ai dè... _ cậu kể rõ
- Vậy sao tự nhiên 2 người gây nhau rồi... _ Chính An bỏ lửng câu
- Thiệt thì tao không hiểu được tính tình Bảo Ngọc, khó lường quá, tự nhiên vậy cái giận tao, nói tao trắng hoa, rồi nhiều lần _ cậu khép hờ mắt
- Anh.. Có thích Bảo Ngọc không? _ nó hỏi lớn
- Há? Em hỏi anh đó há? _ cậu giật mình chỉ tay vào mặt mình
- Dạ! _ nó gật đầu. Xong vờn mắt nghiêm nghị nhìn thẳng cậu nói với giọng lạnh tanh - Trả lời thật lòng, có hay không?

Tất cả ai cũng im để lắng nghe câu trả lời từ cậu, ai cũng chăm chú nhìn vào cậu kể cả cô gái đang đứng ở cầu thang. Cậu nhìn lại xong trả lời 1 câu lớn:

- KHÔNG!! _ Tất cả sốc hoàn toàn và đơ toàn tập, rõ ràng cậu thích nhỏ sao lại trả lời vậy, đã vậy trả lời không áp ứng nữa chứ, chuyện gì đây trời. Nhỏ đứng ở cầu thang lòng nặng trĩu, lộ vẻ buồn, ánh mắt nhìn vô hồn. Nó biết ngay là cậu sẽ trả lời vậy, nhưng trả lời không thật, chuyện gì qua được nó. Nó mỉm cười nhìn cậu xong hỏi tiếp:
- Anh chắc chứ?
- Chắc! _ cả đám sốc tập 2
- Vậy Ngọc nó có thể tự do để tìm tình yêu khác? _ nó hỏi nữa
- Cát Vy em sao vậy, cô ta yêu ai là quyền cô ta, liên quan gì mà em hỏi anh quai vậy? _ cậu trả lời nhưng trong lòng khó chịu vô cùng
- Ok. Ngọc ơi, xuống đây ngồi đi, nghe nhiều đó được rồi! _ nó nhìn về phía nhỏ đang đứng mà vẫy tay, tất cả đều nhìn về nhỏ. Nhỏ cười và bước xuống vô hồn, đu ngang không nhìn cậu 1 cái. Nhỏ yên vị kể bên nó. Nó cười và nói với nhỏ
- Mày nghe hết rồi đó. Anh Phong không thích mày.. Vậy từ giờ mày có thể yên tâm chấp nhận làm người yêu của anh Nam rồi _ nó nhìn nhỏ nói to khiến cả đám sốc tiếp tập 3. Nhỏ cũng giật mình nhú mày nhìn nó. Cậu tá hỏa bức bối khi nghe nó nói. Nhìn thấy nét tình nghịch trên mặt cô bạn gái bé nhỏ, hẳn hiểu được là nó nói vậy để Nhật Phong thừa nhận thích Bảo Ngọc. Hẳn nhếch mép rồi cùng nó hoà vào cuộc
- Đúng đó Ngọc! Em chấp nhận lời tỏ tình của Nam đi. Cậu ấy có vẻ yêu em rất nhiều _ mặt nhỏ lúc này đơ rõ ra, ngu ngơ chả hiểu 2 con người này đang nói cái gì, nó hơi bất ngờ nhìn hẳn thì thấy cái đá mắt của hẳn mới hiểu ra.
- Đồng ý đi. Mày lè bóng nhiều đó đủ rồi. Anh Nam vừa đẹp vừa giàu lại là mẫu người của nhiều cô gái mơ ước, nhưng anh ấy lại thương mày, mày còn chờ gì nữa? _ nó ra kí hiệu cho nhỏ. Nhỏ thấy lạ nhưng cũng phối hợp với nó coi nó làm gì
- Chẳng phải em nói muốn nghe câu trả lời của Phong sao? Nó nói không thích em rồi thì em nên chấp nhận Nam đi Ngọc à! _ hẳn nhìn xéo cậu. Mặt cậu giờ trông cực khó coi, tức giận đến nỗi cung tay nổi gân
- Dạ, vậy để em gọi anh ấy, hẹn anh ấy để trả lời. Em thấy anh ấy cũng tốt, vậy em sẽ chấp nhận lời tỏ tình của anh Nam! _ nhỏ nói
- Vậy gọi liền đi! Chắc anh ấy mừng lắm luôn! _ nó lúi trong túi nhỏ cái điện thoại đưa cho nhỏ. Nhỏ lấy rồi ấn số đưa lên tai nghe, cất tiếng:
- Alo. Anh Nam em ch... _ chưa nói hết câu điện thoại bị giật bởi bàn tay mạnh bạo và chiếc điện thoại xinh xắn bị vứt sang 1 bên
- Em dám trước mặt anh nói chuyện ngọt ngào với người con trai khác. Em to gan thật _ cậu gằng từng chữ bóp tay nhỏ đỏ ửng lên
- Anh làm gì vậy, bỏ tay Ngọc ra đi. Anh không thích nó thì để nó có hạnh phúc của nó chứ _ nó cười trong lòng vì cậu trúng kế
- Ai nói anh không thích _ cậu nhìn nó rồi nhìn nhỏ hết lớn :

- LỤC TRANG BẢO NGỌC. EM NGHE RÕ ĐÂY. ANH THÍCH EM. NGƯỜI ANH THÍCH LÀ EM. LÀ EM. EM NGHE RÕ CHƯA?
- Hà? Rõ ràng lúc nãy anh.. _ nhỏ đang nói thì 1 vòng tay ôm nhỏ vào lòng, tựa đầu lên vai nhỏ, cậu nói đầy vẻ mệt mỏi
- Em giận anh làm anh buồn, nên anh nói vậy thôi. Thật sự anh rất thích em. Đồng ý làm bạn gái nhé. Bảo Ngọc?? _ cậu nói xong thì nhận cái gật đầu từ nhỏ. Cả 2 mỉm cười hạnh phúc. 1 tình yêu lại bắt đầu
- Ẹ hèm! Cò người ở đây đó! _ nó nói
- Àu yếm vừa thôi! _ hấn trêu
- 2 người sắp xếp? _ nhớ ra gì đó cậu hỏi
- Là 2 người sắp đặt? _ nhỏ nhìn nó
- Thì sao? Nếu không làm vậy thì 2 người kéo dài tình trạng này tới khi nào? _ nó uống nước
- Phải cảm ơn tao và Cát Vy đó! _ hấn khoanh tay
- CÁM ƠN!! _ nhỏ và cậu đồng thanh nhưng liếc xéo 2 người cay đắng
- KHÔNG CÓ CHI! _ nó và hấn đồng thanh
- Em gái là số 1 _ anh lên tiếng
- Em chị giỏi quá! _ chị nhéo má nó
- Bạn tôi tuyệt vời! _ cô và My reo mừng
- Em giỏi đến nỗi lôi kéo được Khánh Anh vào cuộc! _ Chính Anh thán phục
- Ôi, yêu em quá! _ Bảo Lâm ngất má nó khiến hấn máu sôi sục, lên tiếng:
- Mới làm gì đó?
- Làm gì đâu, tao khem em vợ tao thôi mà!! _ Bảo Lâm làm mặt cún

Và cả đám lại cười giòn vui vẻ như lúc trước, hạnh phúc vẫn theo họ và nụ cười vẫn ngự trên môi họ.

Và niềm vui có bên họ suốt không? Cùng đọc tiếp để xem diễn biến nha...

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Nỗi Bất An _ Hăm Hại

Thời gian thấm thoát trôi qua. Một tuần nghỉ của đám đã hết. Cả đám lại bắt đầu lao đầu đến trường. Tiếp tục việc học.

- Oa.. Chán quá, nghỉ chưa đã gì tron phải đi học lại! _ cậu than ngắn thở dài
- Em thấy vậy nhiều rồi. Nghỉ lâu cũng có làm gì đâu! _ My nói
- Có chứ. Nhờ vậy mà gán ghép được 1 cặp trai xinh gái đẹp đó! _ nó đá đều
- Ồ ha. Đúng đúng! _ My vỗ tay
- 2 người đừng ghẹo bà xã tui nữa, bà xã tui đỏ mặt rồi nè! _ cậu hớn hờ
- Uầy, ghê chưa. Chưa chi mà đã bà xã. Nghe ngọt ngào ghê! _ cô trêu
- Ê 2 con kia. Bạn thân tao mà đem tao ra làm đề tài chọc ghẹo à? _ nhỏ ngiên răng trừng mắt

- Oh.. Sorry, sorry!! _ cả 2 toát mồ hôi với nhỏ

Tùng.. Tùng.. Tiếng trống vào tiết đã đến. Tất cả ai về chỗ nấy. Cô giáo bước vào với 1 bạn nam xinh trai, baby cute nhưng không bằng hấn. Cả lớp nhìn cậu con trai đắm đuối. Cô giáo khẽ lên tiếng:

- Đây là bạn Triệu Hải Nam du hs Anh, các em giúp đỡ bạn ấy nha. Em xuống ngồi kế bạn Kiều Trang phía kia nha. Lớp lấy tập ra học bài _ cô nói xong chỉ chỗ cho cậu bạn rồi vào việc học. Cậu bạn nghe cô sắp chỗ xong đi về hướng cô chỉ rồi ngồi xuống

*Phía bọn nó và bọn hấn:

- Tên Nam đó là tên lúc trước tỏ tình với em đấy à? _ cậu khều tay nhỏ hỏi

- Không. Đâu có. Em đâu biết tên nào tên Nam!! _ nhỏ trả lời

- Thế sao Cát Vy bài vậy mà? _ cái hỏi tiếp

- Nó nói vậy anh mới chịu là anh thích em _ nhỏ nhìn cậu

Phía nó vừa nghe tên Nam nó giật bắn mình. Không phải chứ. Hôm gặt Nhật Phong nó kìm đại 1 cái tên để nói thôi. Giờ xuất hiện người tên Nam. Lỡ mọi người tưởng cậu ấy là người tỏ tình Ngọc thì sao. Cậu mong không gì xảy ra. Nó cứ ngồi đó gãi đầu rồi cắn viết. Rồi nằm dài ra bàn rồi xoay tới xoay lui không thể nào yên được. Như hiểu được tâm trạng và suy nghĩ của nó. Hấn cười và nói:

- Không ai nói gì đâu. Mọi người biết hôm đó em nói giỡn rồi!

- Hả? Dạ, sao lại biết? _ nó bất ngờ

- Anh nói với My. Như em nghĩ My có nói lại với họ không? _ hấn nhìn nó

- Có không? _ nó ngu ngơ. Hấn như chết trân với nó. Con nhỏ này lúc thì ngu ngơ lúc thì thông minh. Biết sao mà nói đây

- Ngốc! _ hấn phán 1 câu rồi cho nó 1 cú nhẹ vào trán

- A đau em!! _ nó meo máo

- Mà hôm đó em nói đại là Nam đẹp trai. Không ngờ cậu ấy đẹp thật anh nhì? _ nó nói tiếp rồi nhìn qua Nam. Đâu biết rằng có ai đó nhìn nó đầy căm phẫn. Hấn điên tiết khi nó khen người con trai khác. Xoay đầu nó lại xong kiss vào môi nó 1 cái làm nó đơ toàn tập nhìn hấn không chớp mắt. Hành động vừa rồi đã lọt vào mắt 1 người. Người đó nhìn hấn đầy cay đắng và nhìn nó đầy sự căm thù, ánh mắt hấn lên sự tức giận chết chóc.

Reng.. Reng.. Tiếng chuông báo giờ ra chơi như giải phóng cho toàn thể hs. Cả lớp chào cô xong mạnh ai nấy bước ra ngoài. Nó cũng kéo cả đám xuống canteen nhưng chưa kịp nói thì hấn đã nói trước:

- Bọn em xuống canteen trước đi. Bọn anh tí sẽ xuống sau. My ở lại anh có việc cần nói

- Sao vậy? Có gì ăn xong hãy nói. Sáng giờ mọi người có ăn gì đâu. Tú nói cũng được mà? _ nó nhìn

- Thôi em xuống đi, bọn anh có vài việc nhỏ! _ Chính An nói

- Dạ!! _ cả đám ùu xiu bước ra

Trong lớp giờ chỉ còn lại bọn hấn và My. Hấn thì với tâm trạng bất an nhưng không lộ ra ngoài. Cả đám nhìn hấn xong anh mở lời trước.

- Có gì sao?

- Ủ_ hấn nói gọn

- Chuyện gì? _ cậu hỏi

- Chúng ta ngày hôm nay phải dọn về biệt thự, không thể ở nhà Cát Vy được nữa! _ hấn suy tư

- Sao vậy 2? Ở đó vui mà! _ My hỏi

- Vì tên kia vừa gửi lời thách đấu. Và lại hôm nay là kì thi bang để giành vị bang chủ TGN _ hấn nói đều đều

- Sútýt nữa tao quên mất hôm nay là ngày thi đấu _ anh nói

- Tên đó không tầm thường và lại không đơn giản. Mày có cần phải chuẩn bị gì không? _ Nhã Vy hỏi hấn

- Không. Vì cuộc thi lần này khác hẳn lúc trước! _ hấn nói làm cả bọn hoang mang hơn

- Khác gì? _ Bảo Lâm nhăn mặt hỏi
- Lần này là đua xe! _ hấn nhìn vào khoảng không
- Vậy để tao. Đua xe tao thì khỏi bàn. Ok nha! _ Chính An sốt sắn
- Ồ. Có tay đua cừ khôi đây mà, lo gì không thắng! _ cậu vỗ vai Chính An
- Đua mô tô. Không phải ô tô. Nên mày không thể _ hấn nhìn Chính An
- CÁI GÌ? _ cả bọn hét lên. Tưởng là ô tô thì cả đám thi được. Nhưng lần này tên đó lại đòi đua mô tô. Thôi thì cả đám chỉ lắc đầu
- Vậy sao giờ? _ anh hỏi
- Tao đua _ hấn nhìn anh nói lạnh
- Ok. Vậy thì khi nào thi? _ cậu nói lạnh tanh, khác hẳn phong thái thường ngày
- Tối nay. 10h tại chỗ đua xe gần bar Night của bọn mình _ hấn nói xong cả đám rơi vào khoảng không im lìm. Mỗi người 1 suy nghĩ, 1 niềm lo lắng riêng..

---

* Tan học xong tại nhà nó:

- CÁI GÌ? DỌN ĐI Á? _ cả 3 đứa nó đồng thanh la toáng lên
- Ồi giờ ời! La chi mà lớn thế các cô nàng? _ cậu cố làm vẻ vui
- Sao tự dưng lại dọn đi? _ nhỏ buồn
- Thì ăn nhò ở đậu nhiều đó ngày cũng được rồi. Đã đến lúc phải về chỗ xuất phát rồi! _ cậu nhìn nhỏ
- Tự nhiên lại dọn đi 1 lúc 7 người như thế! _ nhỏ buồn hơn
- Thì vẫn qua thăm bọn em đều đều thôi. Hay là không muốn xa anh hả bà xã yêu? _ cậu cười ản ý
- Anh nằm mơ đi! _ nhỏ đỏ mặt
- Vậy mấy anh dọn nhanh đi! _ nó phán 1 câu xanh rờn
- Vy Vy bảo bối. Em nói vậy à. Vô tâm quá!! _ anh vờ dỗi
- Cái này người ta thường gọi là đuổi xéo đó _ Chính An trêu
- Ờ thù đuổi _ nó nói
- Hả? Em vợ ời. Có thể nào dùng vô tâm vậy không? _ Bảo Lâm hờn
- Em không thắc mắc tại sao bọn anh dọn đi à Vy? _ hấn lên tiếng. Tưởng nó sẽ hào hứng mà hỏi là tại sao. Nhưng mọi người lại tá hỏa há hốc mồm khi nghe câu trả lời của nó
- Không, tại sao phải thắc mắc lí do mấy anh dọn đi? _ nó hỏi xoáy lại
- Trôi!! _ cả bọn đồng thanh (trừ hấn)
- Thôi. Đủ rồi. Chúng ta về _ hấn nói với cả đám xong nhìn sang nó nhìn nó 1 hồi rồi nói tiếp
- Em cho bọn anh gửi đồ lại đây. Khi nào cần tụi anh sẽ sang lấy! _ hấn nói xong nhận cái gập đầu của nó rồi cả bọn ra xe tiến về biệt thự. Chẳng bao lâu căn biệt thự Rose của bọn nó lại trở về trạng thái vắng tanh như ngày trước, không có sự ồn ào của những người anh chị, bạn bè..

21h30 tại trường đua:

Tại chỗ vắng để chuẩn bị mọi thứ cho cuộc đua. Có 2 thân ảnh nói chuyện thì thảo với nhau đầy bí ẩn

- Mày đã làm theo những gì tao nói chưa? _ 1 người con trai cất giọng
- Dạ sắp xếp đầu vào đây hết tất cả rồi ạ! _ người còn lại lên tiếng
- Hahah. Rất tốt. Tao sẽ thưởng thêm cho mày nếu mọi chuyện đúng theo sự hy vọng của tao _ người con trai nói
- Dạ. Bảo đảm người sẽ hài lòng và sẽ hơn mong đợi _ người kia cười
- Được. Haha. Hoàng Minh Khánh Anh để tao coi mày bản lĩnh đến mức nào. Có trách đừng trách tao mà hãy trách do mày quá ngu ngốc. Hahaha _ nụ cười đều căng đầy nham hiểm hiện trên gương mặt đầy đáng sợ

* 22h tại trường đua:

- Khánh Anh! Mày ổn chứ? _ anh hỏi khi thấy hấn có vẻ suy nghĩ
- Anh 2 ổn không anh? _ My lo lắng
- Được chứ mày? _ cậu vỗ vai hấn
- Ừm. Tao ổn. Dù gì phải tham gia cuộc thi không thể làm mất danh tiếng bang Devil được. Bọn bây yên tâm, tao lo được! _ hấn nói trấn an
- Thấy không ổn cứ bỏ. Bọn tao vẫn bên mày dù có chuyện gì! _ Bảo Lâm nói
- Lo cho bản thân trước rồi hãy nghĩ đến người khác! _ Chính An cũng văm thấy bất an. Cậu từng đua xe và cũng từng chứng kiến hấn đua mô tô rất cừ. Nhưng sao lần này cậu cảm thấy lo cho hấn quá. Một nỗi bất an dâng lên

Hai chữ "người khác" vang lên làm hấn nghĩ đến nó. Nụ cười nó, nét tinh nghịch của nó, gương mặt xinh đẹp ngây thơ của nó hiện rõ lên trong đầu hấn. Quả thật, hôm nay hấn có 1 tâm trạng vô cùng bất an. Lúc trước hấn chưa hề biết sợ khi đua xe. Nhưng lần này hấn phải nghĩ đến chữ sợ. Sợ khi nó biết hấn có gì nó sẽ ra sao, có còn hồn nhiên vô tư như mọi khi không? Thấy hấn suy nghĩ Nhã Vy biết chắc hấn đang nghĩ đến cô em gái bé bỏng của mình. Chị cất tiếng

- Hay là mày gọi cho Cát Vy đi?
- Tao muốn nói tụi bây một chuyện, nói đúng là nhờ! _ hấn nói
- Mày nói đi! _ cậu nhìn hấn
- Nếu tao có chuyện gì...đừng nói cho Cát Vy biết. Tao không muốn em ấy đau lòng!! Hãy thay tao chăm sóc em ấy cho tốt!! _ hấn không muốn gương mặt ấy phải rơi nước mắt
- Anh 2 nói gì vậy? Anh sẽ không sao. Anh sẽ có thể lo cho Vy _ My nhìn anh trai mà rung rung
- Đúng. Mày phải lo cho em ấy. Đó là nhiệm vụ trách nhiệm của mày! _ Bảo Lâm nói
- Không ai muốn gánh trách nhiệm để chăm sóc con bé cứng đầu đó đâu _ anh lên tiếng
- Thế nên mày sẽ không sao? Muốn Cát Vy không buồn thì mày phải tận tay chăm lo cho em ấy _ cậu lạnh giọng
- Muốn lo tự mày lo nhé! Tụi tao ai cũng từ chối rồi đó! _ Nhã Vy trầm giọng
- Ok _ hấn nhếch mép. Bước vào vị trí của cuộc đua. Yên vị trên xe hấn nhìn sang thấy 1 người cực kì quen thuộc. Người đó nhìn hấn đầy nham hiểm và khoé môi nhếch nụ cười đều tàn ác.

- Trần Minh Duy _ hấn rít qua kẽ răng
- Hôm nay cứ thử vận may? _ Minh Duy khinh nhìn hấn rồi chuẩn bị xuất phát

..ĐOÀNG.. Tiếng súng vang lên ra hiệu bắt đầu cuộc thi

Mỗi người đứng đó không biết sao ai cũng có nỗi bất an rất lớn. Nhưng biết sao. Chỉ biết cầu mong cho hấn không sao.

Tại nhà nó.

Nó đang nằm ườn trên chiếc giường êm ái. Nhưng trong đầu nó hiện lên toàn hình ảnh hấn. Mới xa chưa được 1 ngày mà nó cảm thấy nhớ hấn da diết. Nhưng khoan. Sao tự dưng lòng nó lại có 1 cái gì đó đang dấy lên. Một nỗi bất an xâm nhập vào tim nó khi nó nghĩ đến hấn. Lúc hấn dọn đi nó muốn hỏi lí do lắm chứ. Nhưng nó tin nếu hấn muốn nói hấn sẽ nói không cần phải đợi nó hỏi. Nó cứ nằm đó mà suy nghĩ mông lung. Sao hôm nay nó có cảm

giác rất lạ khác hẳn mọi khi. Nghĩ rồi nó lấy điện thoại gọi cho hân nhưng nhận lại chỉ là "thuê bao quý khách... ". Nó ấn tiếp số Thiên Minh và Nhã Vy nhưng 2 người không nghe máy. Nó cảm giác lạ nhưng nghĩ trời đã khuya chắc họ ngủ hết rồi.

Nằm trằn trọc một lúc lâu nó cảm thấy khát nước. Tiến đến bàn nó định với tay lấy bình nước nhưng thấy đã hết sạch rồi. Nó cầm bình lên định đi lấy nước thì..

....XOÀNG...

Nó bất cần làm rơi khung ảnh của hân và nó chụp chung. Khung ảnh rơi xuống bể nát ra. Nhưng điều làm nó run sợ nhất là hình ảnh hân bị vỡ nát hết. Nổi bật an ngày 1 lớn khiến nó như đứng không vững, thứ nước trong suốt mặn chát ướt đầm trên mặt nó lúc nào không hay. Niềm lo sợ, bất an, không gian tối mịt bao lấy nó. Không biết sao nó lại khóc khi nhìn thấy cảnh tượng này. Liệu đây là điềm báo gì?

Tại trường đua hân vẫn né tránh và lách rất nhanh và chuyên nghiệp. Hân lái với tốc độ như tên bay, luồn lách và bo cua rất điêu luyện. Hân tăng ga cho xe vượt mặt Minh Duy và khúc cua hân bo sát như thể nằm sấp dưới mặt đường. Hân vượt mặt tất cả các tay đua ở đó. Hân vẫn lái hết vận tốc xé gió. Gần đến đích hân thấy có 1 đường cua, chỉ cần qua đường cua đó và phóng thẳng hân sẽ thắng như những lần trước. Gần đến khúc cua hân cho giảm vận tốc nhưng hân mới phát hiện dây thắng có vấn đề. Hân cố bóp thắng nhưng càng bóp tốc độ càng tăng khiến hân không làm chủ được tay lái. Hân lại tức giận khi phát hiện phần dưới xe có cái gì đó. Rõ ràng là có người sắp xếp từ trước. Hân đạp phanh cỡ nào cũng không ngưng được vận tốc chiếc xe. Đến gần đích bỗng nhiên xe có vấn đề, phần bánh xe và tay lái mất phương hướng và những phụ kiện trong xe rơi ra làm hân té ngay tại chỗ. Với tốc độ xe và cú té của hân khiến cả trường đua và bọn hân như nín thở. Hân té va đập mạnh xuống mặt đường. Máu bắt đầu chảy lênh láng ở mặt đường. Chiếc áo somi đen nhuộm ướt đầm và xông lên mùi máu tanh nồng nặc. Trong lúc ngất đi hân nhìn được hình ảnh nó cười tươi nhìn hân, rồi hân cũng mỉm cười tay từ từ buông lỏng. Mắt nhắm chặt im lìm.

- KHÁNH ANH!! _ cả đám hét lên chạy lại chỗ hân. Anh và cậu đỡ hân dậy. Chính An gọi cấp cứu

- Anh 2!! _ My bật khóc khi thấy hân

- Haha. 1 cuộc đua đầy thú vị! _ 1 người tiến lại đám hân cất giọng giễu cợt

- Là mày làm đúng không? _ Bảo Lâm nghiêng răng

- Phải nói sao? Rất thông minh đó Bảo Lâm!! _ tên đó vỗ tay

- Thằng khốn _ cậu tiến lại nắm cổ áo tên đó

- Chửi cũng vô ích thôi. Hoàng Minh Khánh Anh bang chủ Devil đã nằm bất động rồi. Sợi dây chuyền chứng minh là chủ TGN nên giao lại cho tao rồi chứ. Vì Trần Minh Duy tao là người thắng cuộc trong cuộc đua _ Minh Duy nhếch môi

- Mày làm trò bi ối mà dám nói là kẻ thắng cuộc? _ Nhã Vy trừng mắt

- Thằng khốn. Mày đừng mơ đến chức vị bang chủ và làm chủ TGN _ My xông đến nhưng Chính An giữ lại

- Xe cấp cứu đến rồi, đưa Khánh Anh đến bệnh viện trước _ anh đứng lên cùng cậu đỡ hân lên xe.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Đau Thương - Nước Mắt

Tại nhà nó:

Trong phòng nó ôm khung ảnh bị vỡ đó mà khóc thút thít. Nỗi lo lắng trong nó chưa hề vơi đi chỉ có ngày càng lớn dần. Nó liên tục gọi điện cho hân nhưng không được. Nó càng lo sốt vó hơn khi gọi cho My càng không được. Như hiểu được gì nó tức tốc chạy qua phòng nhỏ. Đẩy cửa vào thấy cô cũng có mặt ở đây nó hơi bất ngờ. Nhỏ và cô nhìn thấy nó thì hét hoảng và lo lắng

- Vy. Mày sao vậy. Sao lại khóc, nhìn mày có vẻ bất an vậy? _ nhỏ hỏi nó khi thấy mắt nó còn ươn ướt

- Mày cảm gì vậy? _ cô nói xong gỡ tay nó ra cầm lấy vật thể trên tay nó

- Bị vỡ rồi! _ nhỏ nhìn trân trân khi thấy khung ảnh của nó và hân vỡ ra. Riêng phần hân thì bị vỡ nát

- Hức...tao lo lắm..hức..hức. Bây giờ tao có linh cảm xấu lắm..hức. Tao gọi cho anh Khánh Anh và mọi người không được..hức..hức tao sợ quá.. Huhu

_ nó nói xong liền ôm nhỏ mà khóc

- Từ từ để tao gọi anh Minh _ cô an ủi rồi lấy phone ra ấn số gọi.

- Sao rồi? _ nhỏ hỏi nhưng cô chỉ lắc đầu

- Sao giờ? Nãy giờ tìm tao nói lên từng con, cảm giác rất không ổn như có cái gì đó...hức hức _ nó nức nở

- Bình tĩnh đi, chắc họ ngủ hay bận gì à, cũng khuya rồi _ cô trấn an

- Mà sao 2 bây ở đây? _ nó hỏi

- Ờ... Thì tao thấy trờiมืด, sợ mưa nên qua đây ngủ với Ngọc! _ cô ngại trả lời. Thật ra cô sợ trời sấm sét lắm. Hễ có mưa là cô thu dọn chăn gối phi qua phòng nhỏ ngay

- Ê Vy. Sao sợi dây chuyền này đeo nó phát sáng vậy? _ nhỏ thấy sợi dây chuyền đôi cánh bạc đề dòng chữ Devil nhỏ đang phát ra ánh sáng liền bắt ngờ

- Sợi dây này của anh Khánh Anh đưa cho này mà.. Sao lại... _ cô bỏ lửng câu

Nó đưa tay sờ lên sợi dây chuyền thì quả thật nó đang phát ra ánh sáng. Thứ ánh sáng rất yếu rất mờ. Không sáng như khi nó thấy

- Sao lại sáng yếu vậy chứ? _ nước mắt nó lại tuôn

- Đừng lo, chắc không gì đâu! _ nhỏ nói nhưng lòng nhỏ lại lo lắng vô cùng

- Vậy là sao, khung ảnh vỡ ngay anh Khánh Anh, sợi dây của anh ấy cũng phát sáng yếu _ cô lo lắng không kém

- Có khi nào.. _ nó không dám nói tiếp vì nó sợ những gì nó suy nghĩ thành sự thật

Tiếng chuông điện thoại của nó reo lên. Màn hình hiện lên chữ Chính An rõ ràng. Nó vui mừng nhấc máy

- Alo. Anh Chính An

...ĐỪNG... ĐỪNG...

Tiếng sấm ngoài trời vang lên và cơn mưa lớn đổ xuống. Tiếng sấm tiếng mưa như giáng xuống cho tâm trạng nó bây giờ. Đầu dây bên kia vừa dứt câu, bên đây nó như chôn chân tại chỗ, nước mắt rơi ngày một nhiều, chiếc điện thoại từ tay nó tuông thẳng và đập xuống nền gạch. Vậy là điều nó đoán không sai. Nó quệt nhẹ hai hàng nước mắt tắt tã chạy thẳng ra ngoài. Ở đây nhỏ nhặt chiếc phone lên áp vào tai để hỏi tiếp sự việc.

- Cát Vy, Cát Vy!! _ cô nú gọi khi thấy trời đang mưa to nó lại cầm đầu chạy ra ngoài

- Anh Khánh Anh gặp tai nạn, hiện đang trong bệnh viện cả bọn đang ngồi chờ trong đó _ nhỏ nói lại với cô khi nghe xong điện thoại

- Hà? Vậy đi tới đó nhanh _ cô và nhỏ hét hải chạy ra lấy xe và bay thẳng vào bệnh viện

---

* Tại bệnh viện

Không khí âm ỉ bao trùm cả phòng cấp cứu. Mọi người ai nấy cũng rối bời vì hấn đã ở bên trong rất lâu đến giờ vẫn không một tin tức. Nhã Vy đi tới đi lui, đứng ngồi không yên. My thì khóc trong lòng Chính An đến nỗi sưng húp đôi mắt. Cậu tức giận nắm chặt vào tường chảy cả máu ở tay. Bảo Lâm ngồi mất dán vào phòng cấp cứu

- ANH CHÍNH AN!! _ nó chạy tới kêu lớn. Toàn thân ướt sũng không chỗ nào khô ráo

- Sao em lại tới đây? _ anh thấy nó thì khá bất ngờ

- Đừng nói với chị em đám mưa đến đây đó nhé? _ Nhã Vy hỏi

- Anh Khánh Anh sao rồi? _ gạt qua câu hỏi của anh chị nó nhìn Chính An mong chờ câu trả lời

- Vẫn còn trong đó _ Bảo Lâm nói thay Chính An

- Tại sao mọi người lại giấu tụi em chuyện này? _ nhỏ và cô vừa đến liền lên tiếng trách móc

- Xin lỗi. Bọn anh không cố ý! _ cậu nói giọng nhỏ

- KHÔNG CỐ Ý. BÂY GIỜ NGƯỜI NẰM TRONG ĐÓ LÀ ANH KHÁNH ANH ĐÓ. MỌI NGƯỜI GIẤU TỤI EM KHÔNG SAO, SAO LAI KHÔNG CHO CÁT VY BIẾT. NẾU ANH ẤY CÓ CHUYỆN GÌ THÌ MỌI NGƯỜI ẪN NÓI SAO VỚI CÁT VY ĐÂY? _ nhỏ hét lên nước mắt rơi thương cho cô bạn thân

- Ngọc, bình tĩnh đi em. Chuyện xảy ra không ai muốn cả _ Bảo Lâm nặng lòng

- BÌNH TĨNH. CÁC ANH KÊU TÔI BÌNH TĨNH SAO ĐÂY. NẾU NGAY TỪ ĐẦU ANH NÓI THÌ BIẾT ĐÂU CÁT VY NÓ CÓ THỂ NÓI CHUYỆN ĐƯỢC VỚI ANH KHÁNH ANH. THÌ CÓ THỂ BÂY GIỜ ANH ẤY KHÔNG NẰM TRONG CĂN PHÒNG CHẾT TIỆT ĐÓ _ nhỏ khóc lớn hơn chỉ tay về căn phòng. Nơi sự sống và cái chết cách nhau không xa

- Em nghĩ Cát Vy có thể khuyên được Khánh Anh sao? Đó là cuộc thi để giữ ngôi vị TGN đó là chuyện bắt buộc không thể bỏ là bỏ! _ anh giải thích

- Vậy bây giờ hạnh phúc, tương lai, niềm vui của em gái anh chính anh đã gián tiếp làm mất rồi! _ cô chưa xót

- Rồi ai sẽ đền đáp sự mất mát, ai sẽ đem lại hạnh phúc cho Cát Vy đây? Các người nói đi! _ nhỏ khóc và nói đầy cay đắng

...Ting...

Đèn tắt. Căn phòng mở cửa. Vị bác sĩ cùng 2 cô y tá bước ra. Khuôn mặt đầy mồ hôi của bác sĩ đầy lo lắng

- Bác sĩ anh ấy sao rồi? Anh ấy không sao đúng không? _ nó hỏi gấp

Nhìn một lúc bác sĩ lên tiếng

- Các cháu là người nhà của bệnh nhân Khánh Anh?

- DẠ! _ tất cả đồng thanh

- Hiện tại bệnh nhân tạm thời qua cơn nguy hiểm. Nhưng chỉ là tạm thời vẫn chưa qua hết giai đoạn nguy hiểm. Nhưng... _ bác sĩ nhíu mày

- Sao ạ? _ My hỏi

- Nhưng sẽ hôn mê sâu. Có tỉnh lại được hay không cần phụ thuộc nhiều vào ý chí của bệnh nhân và sự nỗ lực của người thân! _ bác sĩ ân cần nói rõ

- Khi nào anh ấy sẽ tỉnh? _ My lại hỏi

- Có thể 1 tháng hoặc 1 năm. Cũng có thể là mãi mãi không tỉnh lại _ bác sĩ nói tiếp

...Bụp..

Nó ngã khụy xuống sàn, gương mặt yếu ớt. Nhưng có 1 điều làm mọi người lo hơn đó là từ lúc đến đây tới giờ nó không hề khóc, cứ ngồi như người mất hồn. Không kêu lên hay khóc 1 tràng như bao người khác

- Bây giờ chúng tôi sẽ đưa bệnh nhân đến phòng chăm sóc đặc biệt. 30' sau các cháu mới vào thăm bệnh nhận được. Bác đi trước. _ bác sĩ cầm tập hồ sơ rảo bước

- Cát Vy, em về thay đồ đi. Toàn thân ướt như vậy sẽ bệnh đó _ Chính An nói nhưng nó không hề đáp trả, vẫn như người không hồn

- Vy. Em ổn không? _ cậu hỏi thăm vẫn là cái im lặng

- Vy an tâm đi, anh 2 sẽ không sao, không sao đâu _ My cầm tay nó nhưng nó vẫn không động tĩnh

- Cát Vy. Mày sao vậy. Nhìn không giống mày tí nào! _ nhỏ gắt lên khi nó cứ như pho tượng

- Bàn lĩnh thường ngày của 1 Cát Vy đâu rồi, mày coi mày như cái xác không hồn vậy! _ cô quát um lên. Nó vẫn ngồi đấy không lên tiếng

- Cát Vy! Em muốn khóc cứ khóc cho đã đi, đừng như vậy em! _ Nhã Vy ôm nó vào lòng

- Khánh Anh nó thấy em như vậy nó sẽ không vui đâu _ Bảo Lâm xoa đầu nó

- Ủ. Nó tưởng bọn anh bắt nạt em không đó _ cậu nói vu vơ.

Cả đám lắc đầu vì nó cứ như vậy không ổn chút nào. Chẳng thà nó cứ gào khóc hay nói năng gì còn tốt. Đằng này nó cứ im ru không nói không rằng, lại không khóc làm mọi người lo hơn.

- RỐT CUỘC MÀY SAO ĐÂY. CHƯA CHI MÀ MÀY ĐÃ THÀNH RA NHƯ VẬY RỒI THÌ LẤY SỨC ĐÂU MÀ CHĂM SÓC ANH KHÁNH ANH RỒI TÂM TRÍ NÀO MÀ LÀM CHO ANH ẤY TỈNH DẬY? _ nhỏ la lên kéo nó đứng đối diện mình

- KHÔNG PHẢI MÀY MUỐN ANH ẤY TĨNH LẠI SAO. MÀY MUỐN ANH ẤY THẤY MÀY TRONG BỘ DẠNG NÀY HẢ? _ nhỏ cứ nói nó cứ im

- ĐIỀU ANH ẤY MUỐN LÀ MÀY PHẢI VUI VẺ, LẠC QUAN LÊN CHỨ KHÔNG PHẢI LÀ 1 CÁI XÁC KHOONH HỒN _ nhỏ cúi lên và....

...CHẤT.. Cái tát mạnh của nhỏ giáng xuống mặt nó khiến nó ngã ra đất và làm mọi người ngỡ ngàng

- Ngọc, mày điên hả? _ cô tuy lo lắng cho nó nhưng hơi bất ngờ trước hành động của nhỏ

- Em làm gì vậy? _ anh đỡ nó lên

- Em bình tĩnh lại đi Ngọc! _ Nhã Vy khuyên nhủ. Mặc qua lời nói của mọi người. Nhỏ bước đến bên nó giọng nói nghẹn ứ lại

- Mày tỉnh chưa? Mày coi mọi người lo cho mày như thế nào! Mày đáp trả sự quan tâm lo lắng của mọi người như vậy hả? Anh Khánh Anh xảy ra chuyện là điều không ai muốn. Mày coi tất cả ai cũng lo cho anh ấy đâu phải riêng mày. Điều quan trọng là ở mày. Anh ấy có ý chí tỉnh lại hay không là do mày có đủ sức để kéo anh ấy tỉnh lại hay không? _ thấy vai nó run run nhỏ ôn tồn nói tiếp trong nước mắt

- Anh ấy yêu mày, lo lắng và luôn nghĩ cho mày. Điều anh ấy muốn là mày phải mạnh mẽ lên, phải kiên cường lên chứ không phải là về mặt ủ rũ của mày. Mày phải cố gắng lên mới khiến anh ấy nhanh chóng tỉnh lại. Mày hiểu không Vy??

- Hức.. Hức.. Tại sao anh ấy lại không cho tao biết. Cái gì anh ấy cũng tự mình quyết hết. Tao ghét anh ấy. Tao ghét anh ấy. Huhu _ cuối cùng nó cũng khóc và mở lời. Như kim nén bao lâu nước mắt nó tuôn ứ trên gương mặt đầm đìa. Thấy nó vậy mọi người cũng an lòng được phần nào.

- Rồi nó sẽ tỉnh. Anh tin chắc là như vậy! _ Chính An xoa đầu nó trấn an

- Em phải mạnh mẽ lên. Sắp tới đây em phải chống đỡ những kẻ thù của Khánh Anh vì muốn chiếm ngôi chủ của Devil và TGN đó _ Bảo Lâm nói

- Sợ đây chuyện đôi cánh bạc có dòng chữ nhỏ Devil mà Khánh Anh đưa cho em, em phải giữ cẩn thận vì nó là mục tiêu của kẻ thù đó _ Nhã Vy nhìn nó

- Và em yên tâm. Tất cả mọi người ở đây sẽ bên cạnh em và bảo vệ khỏi bọn chó lan đó cho đến khi Khánh Anh tỉnh dậy! _ anh lau nước mắt cho cô em gái

- Dạ. Em biết rồi!! _ nó mỉm cười trấn an tất cả.

Sau đó cả bọn rời bước đến phòng chăm sóc đặc biệt để xem tình hình của hắn...

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

- Vy! Vy ơi! Cát Vy! _ Thùy Chi lớp trưởng lớp nó thấy nó liền chạy tức tốc đuổi theo nó

- Hả? Sao vậy Chi? _ nó ngoái đầu lại thì thấy cô bạn đang quệt mồ hôi và thở gấp

- Bạn làm gì mà mình kêu muốn rất cả họng mà bạn không nghe vậy? Học.. Học...học.. _ Thùy Chi vừa nói vừa thở

- À, tại mình không để ý. Mà Chi kêu mình chi vậy? _ nó hỏi

- Không gì. Tại mọi hôm thấy bạn đi học trễ lắm, sao hôm nay bạn đi sớm lại đi có 1 mình à nên mình hỏi _ Thùy Chi giải thích

- Tại nay mình muốn đi dạo sớm thôi, không gì cả! _ nó trả lời với vẻ mặt u sầu

- Ừm.. Bạn đang có chuyện buồn hả? Nhìn bạn mệt vậy? _ Thùy Chi quan tâm

- Không.. À.. Ừm. Mình hơi mệt. Thôi mình lên lớp trước nha! _ nó nói xong rào bước lên cầu thang. Thùy Chi khó hiểu nhưng cũng bước theo sau nó.

Vào tới lớp nó vút cặp sách sang 1 bên rồi nằm gục xuống bàn. Thử nước mắt trong suốt lại chảy dài trên mặt nó. Nó cảm thấy cô đơn và nhớ hân da diết. Đến khi nào hắn mới tỉnh lại cùng nó đến trường đây. Nó cứ gục đầu mà khóc mãi, bỗng có 1 bàn tay ai đó gỡ lên bàn nó. Nó lau nước mắt ngừng đầu lên.

- Cậu khóc sao? _ người kia hỏi
- Liên quan gì tới cậu? _ nó nhìn ra xa xăm, đôi mắt đượm buồn
- Con gái mà khóc xấu lắm! _ người kia lại nói
- Đã bảo là không liên quan tới cậu mà. Kệ tôi _ nó cúi lên trừng mắt nhìn người đó
- Vậy à! Vậy tôi đã lo chuyện bao đồng rồi! _ người đó buồn buồn
- Tôi là Triệu Hải Nam hs mới đến hôm qua. Cậu tên gì? _ Nam làm quen
- Cát Vy! _ nó nói với gương mặt không cảm xúc
- Cậu có thể cho tôi làm bạn với cậu được không? Tôi mới đến nên không có bạn _ Nam nhìn nó
- Tùy _ nó buông câu nói xong lại gục mặt xuống bàn. Tâm trạng nó đang rất tệ chẳng muốn bạn tâm hay đôi co nhiều với ai

Hải Nam thấy nó vậy cũng không làm phiền nó. Quay trở về bàn của mình với 1 nụ cười mỉm âm áp và dòng suy nghĩ "đặc biệt thật và cũng rất dễ thương". Rồi cậu ta nhìn nó với ánh nhìn trìu mến

Khoảng vài chục phút sau thì tất cả mọi người đều có mặt đầy đủ trong lớp. Đám nó thấy nó cứ gục mặt xuống bàn, thỉnh thoảng còn nghe vài tiếng nấc nhẹ, biết chắc ngay là nó khóc nhưng biết giúp nó sao. Có lẽ khóc như vậy là điều khiến nó dễ chịu nhất trong lúc này.

Cả buổi học có ai nhét vào đầu được con chữ, con số nào đâu. Cứ toàn tâm trạng lơ lửng trên mây với vẻ mặt ai cũng ủ rũ. Giờ học cũng trôi qua với tiếng chuông cứu mạng cả đám. Hs trong lớp đều đổ ào ra ngoài.

- Vy, đi ăn mày! _ nhỏ gọi
  - Tao không đi. Mọi người đi đi. Ăn vui về _ nó ngẩng mặt lên nhìn
  - Sáng mày đi sớm, mày có ăn gì đâu. Không khéo bị bệnh đó! _ cô nhìn nó
  - Đi ăn đi em, em cứ vậy quài sao? _ cậu cũng khuyên nó
  - Ráng lên Vy. Chăm sóc tốt cho bản thân mới có thể lo cho anh Mỹ _ Mỹ động viên nó
  - Em nói là em không đi _ nó nhìn với ánh mắt lạnh lùng. Cả đám thấy vậy cũng hết cách với nó. Đành lặng lẽ quay đi rồi kiếm gì mua lên cho nó.
- Cả đám quay lưng đi trả lại không gian cho nó. Nó ngồi trong lớp lòi điện thoại ra, hình nền điện thoại nó hiện lên hình ảnh của hân và nó chụp chung nhau. Nó nhìn vào rồi mỉm cười cay đắng, đi kèm với nụ cười ấy là giọt nước mắt lăn xuống đôi gò má phúng phính của nó. Từ bao giờ 1 cô gái cá tính hay cười dù có gì xảy ra như nó giờ đây lại làm bạn thân với nước mắt. Thứ nước nó căm ghét nhất.
- Mày diễn cảnh khóc cho ai coi vậy Cát Vy? _ Kiều Trang đồng đánh đi tới. Nó nghe nhưng không thèm liếc nhìn ả ta làm ả ta tức sôi máu
  - Tao đang nói chuyện với mày đó con khốn. Không có anh Khánh Anh ở đây mà đừng mong sẽ được anh ấy bảo vệ! _ ả ta cầm tay nó hất ra xa. Nó vẫn không lên tiếng để ả ta độc thoại. Như quá giới hạn ả ta chầm lòi mắng nhiếc nó.
  - Mày đúng là đồ sao chổi. Từ khi quen biết mày anh Khánh Anh luôn gặp xui xẻo. Mày thấy mày không áy náy sao mà còn đeo bám anh ấy? _ ả ta nhìn thẳng cúi thấp đầu đối diện nó
  - Mày xem từ khi mày quen anh ấy, mày đã làm được gì giúp anh ấy chưa.? Hay anh ấy phải liều tính mạng mình để bảo vệ mày? _ ả ta trợn mắt độc ác
  - Vậy cô đã làm được gì cho anh ấy chưa? _ nó im lặng đến giờ mới lên tiếng
  - Hay cô chỉ lo cho bản thân cô. Cô bỏ anh ấy đi khi anh ấy không thể cho cô được sự nổi tiếng? _ nó khinh bỉ
- .....CHÁT... một cái tát ả ghim vào mặt nó. ả ta đầy tức giận chỉ thẳng tay vào mặt nó
- Mày im đi con khốn. Mày không có tư cách nói về tao như vậy
- .....CHÁT... CHÁT.. hai bạt tay liên tiếp của nó thẳng tay in trên mặt ả ta. 2 cái tát mạnh bạo dứt khoát như bộc phát ra sự tức giận của nó
- Còn cô không có tư cách sỉ nhục tôi, càng không có tư cách đụng vào người tôi! _ nó gằng từng chữ khiến ả hơi run sợ
  - Mày.... _ ả ta định đánh nó thì bất chợt 1 giọng nói vang lên
  - Cô làm gì vậy? _ Hải Nam bước vào nhìn ả ta rồi nhìn qua nó thấy trên mặt sưng húp lên dấu tay của ả khiến anh chàng cảm thấy đau lòng như cắt

- Hừ. Đàn ông bảo vệ mày không ít nhỉ?? _ ả ta nhếch môi nhìn nó
  - Tôi nói cậu biết. Nên tránh xa con nhò sao chổi này ra. Đàn ông con trai liên quan đến nó đều bị nó khắc cho gập xui xẻo. Nếu cậu quý tính mạng mình thì nên tránh nó thật xa đi _ ả ta quay qua nói với Hải Nam
  - Tôi không cần cô dạy đời. Tôi tự biết mình đang làm gì _ Hải Nam nhìn ả ta
  - Để rồi coi _ nói xong ả ta quay đi không quên nở nụ cười thâm độc nhìn nó. Nó nhìn nụ cười đó đoán ngay ả ta sẽ không dễ yên cho nó.
  - Cậu có sao không? _ Hải Nam đưa tay lên định chạm vào mặt nó liền bị nó hất tay ra và nói lớn
  - Cậu làm gì vậy? _ nó nhăn mày khó chịu
  - Ồ.. Tôi...chỉ muốn xem xem cậu có bị sao không thôi! _ Hải Nam áp ứng
  - Cảm ơn. Tôi không sao! _ nó nhìn ra cửa sổ
  - Lúc này tôi nghe bạn cậu nói cậu chưa ăn uống gì hết. Tôi mua đồ lên cho cậu nè _ Nam chìa ra cho nó phần pizza và 1 hộp sữa
  - Tôi không đói! _ nó không thèm nhìn Nam lấy 1 cái khiến cậu hơi buồn. Nhưng mỉm cười nhạt Nam lại nói với nó và đẩy thức ăn cho nó
  - Ăn sáng rất quan trọng, cậu bỏ bữa sẽ hại sức khoẻ đó!
  - TÔI ĐÃ BẢO LÀ KHÔNG ĂN MÀ. SAO CẬU LÌ QUÁ VẬY? _ nó bật dậy quát lên
  - Tôi...tôi xin lỗi.. Có lẽ tôi phiền cậu rồi _ Nam đứng lên tỏ vẻ đau đớn. Như nhận thấy mình quá đáng nó dịu giọng xuống nói rất nhỏ
  - Xin lỗi. Tôi hơi lớn tiếng. Cậu đừng để bụng!
  - Hi. Không sao đâu. Tôi hiểu mà! Vậy giờ cậu ăn đi! _ Nam nghe nó nói thì vui tốt cùng
  - Cậu nhay thật đấy! _ nó cười méo mó xong khui hộp sữa đưa lên miệng
  - Nhay đâu. Chỉ muốn khuyên cậu ăn thôi mà _ Nam làm mặt cún ngố khiến nó bật cười. Nụ cười trong sáng của nó làm Nam đơ vài giây và cũng an tâm hơn phần nào so với vẻ mặt đưa đám của nó khi nãy
- Cả 2 ăn uống nói chuyện với nhau rất vui vẻ, xoá bớt phần nào nỗi buồn trong lòng nó. Cả đám kia bước vào thấy nó vậy cũng yên tâm bớt chút ít. Nhưng lại lo hơn khi nó vui vẻ với 1 người con trai khác. Liệu nó có rung động với người con trai này không??

---

*Tan học

- Vy baby về thôi! _ nhò đeo balo lên và kéo tay nó
- Thì về nè! _ nó mỉm cười
- Vy! Đi ăn kem không? _ Nam bước lại hỏi nó
- Hà? Giờ tôi về rồi, khi khác được không Nam? _ nó khó xử
- Ừm. Cũng được. Vậy cậu đi dạo với tôi được không, sẵn tiện tôi đưa cậu về rồi cậu cho tôi biết nhà cậu luôn, ok chứ? _ Nam hỏi nó
- Ừm.. Thôi được rồi! _ nó cười
- Mọi người về trước đi, em đi với Nam cũng được! _ nó xoay sang nói với cả đám
- Minh đi _ rồi nó với Nam song song bước ra cửa lớp
- Chuyện gì đang xảy ra vậy? _ cô ngây ngơ hỏi
- Có ai giải thích giùm em không? _ nhò cũng hoang mang
- Không phải chứ. Cát Vy cười nói với 1 người con trai lạ! _ My nhủ thầm
- Thôi đi. Về nhanh còn đến bệnh viện thay cho Thiên Minh, Nhã Vy, Bảo Lâm và Chính An nữa _ cậu cũng khó hiểu nhưng vẫn lên tiếng giục

- Dạ vâng! _ nhỏ, cô và My ỉu ỉu

---

*Bệnh viện:

- Anh 2 có tiến triển gì không anh? _ My hỏi Chính An

- Không, nó vẫn vậy! _ Chính An nhìn cậu bạn mà xót

- Cát Vy không đến sao? _ thấy vắng nó Nhã Vy hỏi

- Dạ. Nó đi với Hải Nam rồi _ cô trả lời

- Hải Nam là ai? _ anh hỏi khi nghe tên hơi lạ

- Là cậu bạn mới chuyển đến hôm qua đó anh _ nhỏ lí giải

- Sao Cát Vy lại đi với cậu ta? _ Bảo Lâm thắc mắc

- Không biết. Nhưng cậu ấy là người làm Cát Vy cười khi tâm trạng cô bé đang tệ nhất! _ cậu nói thêm

Cả phòng rơi vào trạng thái im lặng, ngột ngạt. My kìm nén nước mắt bước nhẹ đến người anh trai đang nằm bất động trên chiếc giường trắng toát. Cảm lấy bàn tay của Khánh Anh, My lại rơi nước mắt, cố giữ bình tĩnh My nói trong nghẹn ngào

- Anh 2. Anh định nằm đây tới bao giờ. Anh có biết mọi người đang lo cho anh lắm không? Nếu anh cứ cứng đầu nằm mãi ở đây anh sẽ mất Cát Vy mãi mãi đó. Hức...hức.. Anh mau tỉnh lại để giữ Cát Vy đi chứ.. Hức..Hức.

- Mày mau tỉnh lại đi. Có người sắp cướp đi Cát Vy của mày rồi đó _ cậu cùng lạc giọng

- Anh không thấy tên đó tốt với Vy sao đâu. Cậu ấy rất quan tâm lo lắng cho Vy đấy. Anh không mau dậy Cát Vy sẽ bị người ta giành đó _ nhỏ tiến đến giường bệnh nói với hấn

Mọi người thay nhau nói chuyện với hấn. Nhưng hấn vẫn vậy, vẫn nằm ở đó không nhúc nhích hay có động tĩnh gì?

---

* Quay lại với nó và Nam

- Sao vậy, buồn nữa à? _ Nam hỏi khi thấy ánh mắt nó nhìn xa xăm

- Không _ nó nói gọn

- Cậu đang có chuyện gì sao? _ Nam lại hỏi

- Chỉ là chút chuyện riêng thôi! _ nó lắc đầu nói nhỏ

- Tôi có thể chia sẻ với cậu không? _ Nam nhìn nó

- Chuyện của tôi, cậu không hiểu được đâu, nói chi chia sẻ _ nó bước nhanh lên phía trước

- Thì cậu nói đi! _ Nam cố bước lên cùng nó. Nó chỉ nhìn cậu rồi tiếp tục bước đi

- Trông cậu ngu ngơ như này chắc chưa có người yêu đâu ha? _ Nam trêu nó. Anh chàng cũng muốn biết nó đã có bạn trai chưa. Thật tình Nam thích nó ngay lúc bước vào lớp rồi. Nó khá đặc biệt với các cô gái khác.

- Lắm chuyện! _ nó nhú mày

- Tôi nó đứng rồi hả? _ Nam cười tươi

Nó lơ đi lời nói của Nam và vẫn bước đi. Hai người đi song song với nhau. Một người hỏi và nói vô tư. 1 người thì im lặng. Cứ như vậy đến khi tới nhà nó. Nó đứng lại xoay sang Nam

- Tới nhà tôi rồi, cậu về đi

- Cậu không mời tôi vào nhà sao? _ Nam bắt ngờ trước thái độ nó

- Không. Lúc này cậu chỉ kêu biết nhà tôi thôi mà. Giờ biết rồi đó. Cậu về đi _ nó nhìn Nam nói chậm rãi

- Ô... Đó giờ tôi chưa gặp ai như cậu hết! _ Nam thất vọng
- Thế bây giờ cậu gặp rồi đó. Đâu có muộn đâu _ nó nói lại
- Vậy thôi. Tôi về _ Nam nói xong quay bước ra về mà lòng khó chịu. Nó lắc đầu định lấy chìa khoá mở cổng thì 1 giọng nói vang lên sau lưng nó khiến nó giật mình
- Hoàng Minh Khánh Anh đã đi gặp diêm vương chưa nhỉ? _ 1 người con trai cất tiếng làm nó tức giận quay đầu lại. Nhận ra người quen nó khinh bỉ nói bằng giọng lạnh lùng
- Xin chia buồn. Anh ấy vẫn rất tốt không đến nỗi gặp diêm vương như anh nói
- Vậy à? Cần gì phải giấu nhỉ? Hắn ta đang hôn mê trong bệnh viện, lại phải nằm chăm sóc đặc biệt, và lại bác sĩ còn bảo không biết bao giờ mới tỉnh lại. Cậu cần gì phải vậy? _ gã ta vừa nói vừa bước lại gần nó
- Trần Minh Duy. Anh nên cẩn thận lời nói của mình đó. Việc của tôi, liên quan gì đến anh? _ nó trừng mắt nhìn gã ta
- Có đó. Tao vẫn chưa lấy được sợi dây chuyền của nó. Chỉ cần sợi dây chuyền về tay tao, tao có thể làm chủ TGN và Devil _ gã ta hung hăng
- Mơ tưởng _ nó phán 1 câu khiến gã đó sôi máu
- Mà mới nói gì đó há con ranh? _ gã đó tiến lại bóp cổ nó khiến nó khó hô hấp
- Tôi...tôi...nói..anh..mơ đi. Không bao giờ..anh lấy được sợi...sợi...dây chuyền..đâu _ nó khó khăn nói từng chữ. Vì bà tay gã ta bóp chặt khiến nó không thể chống cự lại
- Còn lớn tiếng được à? Vậy tao cho mày đi sớm hơn thằng Khánh Anh. Rồi mày hãy đón nó dưới âm phủ _ gã ta bóp cổ nó lúc càng mạnh càng xiết chặt làm mặt nó trắng bệch đi không thể thở được
- Nè, buông cô ấy ra _ Hải Nam chạy lại. Lúc này đang về thì nhớ ra là quên xin sđt nó nên cậu chạy lại thì bắt gặp cảnh này
- Mày là ai. Muốn chết chung à? _ Minh Duy hằn giọng, tay vẫn không buông nó
- Anh buông cô ấy ra ngay nếu không anh đừng hối hận _ Hải Nam nói với gương mặt lạnh
- Hừ. Thằng chó, mày gan lắm, để tao coi mày làm được gì _ Duy buông nó ra, nó hô hấp lấy không khí mà thở hổn hển gấp gấp
- Vỵ có sao không? _ Nam chạy đến đỡ nó không chú ý Minh Duy đang cầm vũ khí đi tới
- COI CHỪNG! _ nó hét lên nhưng không kịp rồi. Minh Duy vừa đánh vào người Nam 1 cú rất mạnh khiến Nam nhúm mày. Nó như chết trân mắt mở to nhìn Hải Nam, không gian lắng đọng, chỉ nghe tiếng gió nhẹ....

Chương trước quên GTNV Hải Nam. Nay mình GTNV lại nha

-Triệu Hải Nam : bằng tuổi bọn hắn. Đẹp trai, rất ấm áp, giỏi võ, thích nó luôn hi sinh và bảo vệ nó. Cũng là 1 người sử dụng thành thạo vũ khí, đặc biệt là súng.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thử Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34

Nam nhìn nó mỉm cười dịu dàng trấn an nó. Xoa đầu nó xong Nam đứng dậy đối mặt với Minh Duy

- Chỉ có vậy? _ Nam nhếch môi lạnh nhìn Minh Duy.
- Mày gan to lắm. Xem ra con nhóc này được rất nhiều người bảo vệ. Nhưng mày nên biết, đối đầu với tao không có kết quả tốt đâu _ Minh Duy hăm dọa
- Nếu tao không có được sợi dây chuyền thì bạn trai mày sẽ mãi nằm yên trong đó, sẽ không bao giờ tỉnh lại.. _ Minh Duy nói lạnh với nó rồi quay đi để

nó ở đó với vô số điều sợ hãi, lòng bồn chồn khó chịu

Minh Duy nói ra từng chữ rõ mồn một. 3 từ "bạn trai này" của hắn ta còn vang lên trong tâm trí Nam. Cậu ta buồn, tìm dấy lên từng cơn đau nhói. Tâm trạng rối bời khi biết nó đã có chủ. Nụ cười chua xót ánh lên trên gương mặt anh tuấn, nụ cười buồn bã cho thấy tình cảm chưa kịp thổ lộ.

- Em vào nhà đi, anh về đây! _ Nam lên tiếng nhưng giọng có chút thay đổi

- Em??? _ nó bất ngờ trước câu nói của Nam

- Anh lớn hơn em đây, anh bằng tuổi với Thiên Minh, xưng hô như vậy đúng chứ? _ Nam nhìn nó. Nó không nói gì chỉ gật nhẹ đầu. Xong, nó bước vào nhà. Nam lặng lẽ ra về mà lòng đau đớn và khoé mắt hơi cay.

Vào nhà nó chạy thẳng lên phòng thay đồ tới bệnh viện. Nó tháo sợi dây chuyền đôi cánh bạc với dòng chữ nhỏ Devil đang nằm trên cổ nó ra, nó nâng niu sợi dây chuyền và nén đi giọt nước mắt chuẩn bị tuôn.. Nó ngắm sợi dây chuyền hồi lâu rồi tự nói

- Anh sẽ không sao, anh sẽ tỉnh lại mà, em tin anh sẽ làm được!!

Rồi nó mở chiếc hộp mật mã nhỏ màu đen nơi cất giữ những hình ảnh của nó và hắn ở đ, nó nhẹ nhàng đặt sợi dây chuyền vô hộp rồi ấn mã khoá lại để trong ngăn bàn. Nó tiến tới bàn thiết kế lấy 1 sợi dây giống hệt sợi dây nó vừa cất đeo lên cổ rồi hiện lên 1 nụ cười nhếch môi bí hiểm. Xong, nó bước ra vào nhà xe phi thẳng đến bệnh viện..

22h tại bệnh viện

Nó đang đi trên hành lang đến phòng bệnh hắn đang miên man suy nghĩ thì vô tình đâm vào 1 cô gái, hoa và trái cây trên tay cô gái đó văng ra đầy sàn. Nó vội nhặt lên hộ cô gái đó rồi đứng lên đưa lại cho cô ấy

- Xin lỗi, tôi không cố ý

- Cát Vy, Cát Vy phải không? _ cô gái đó gọi tên nó. Nghe tên mình, nó ngẩng đầu lên và hết sức ngạc nhiên

- Chị Vân Nhi!

- Ừm.. Chị nè. Em đi thăm Khánh Anh hả? _ Vân Nhi hỏi nó

- Dạ, chị đi đâu đây? _ nó hỏi lại

- Chị cũng vào thăm anh ấy, nhưng tìm mãi không thấy phòng _ Vân Nhi biểu môi cực cute

- Vậy chị đi theo em nè, em dẫn chị đến đó! _ nó cười rồi cùng Vân Nhi rảo bước

- Chào mọi người! _ nó mở cửa phòng bệnh bước vào, theo sau là Vân Nhi. Vì mọi người ai cũng biết trước đây hắn và Vân Nhi hợp tác để gạt nó. Cũng biết Nhi là nyc của hắn nhưng cô nàng đã rút lui chúc nó hp. Cả đám ai cũng quý Vân Nhi

- Chào em. Vân Nhi cũng đến à? _ anh hỏi

- Dạ, em biết tin nên đến thăm anh ấy. Anh ấy sao rồi? _ Vân Nhi hỏi lại

- Nó vẫn vậy thôi. Li thật! _ Bảo Lâm lắc đầu

- Mọi người có mệt không? Hay về nghỉ ngơi tí đi để em ở lại với đây trông anh ấy! _ nó nói mà lạc giọng

- Vậy em ở đây nha. Tụi anh về xong rồi vô tiếp _ anh nắm bờ vai cô em gái nhỏ

- Dạ! _ nó nói buồn rồi mọi người ra về. Phòng chỉ còn nó và Vân Nhi. Lúc sau Vân Nhi vờ có điện thoại nên cũng bước ra ngoài.

Phòng bệnh giờ chỉ còn nó và hắn. Nó mím chặt môi để không cho thứ nước mặn chát kia lăn xuống mặt. Đôi mắt to tròn giờ đã long lanh giọt sương đọng lại, chỉ cần chớp mắt thì giọt nước ấy sẽ rơi. Nó nhẹ nhàng bước đến chiếc giường màu trắng nơi mà con người nó yêu tha thiết, ngày nhớ đêm mong đang nằm lười trên đó. Nó nắm lấy bàn tay hơi lạnh của hắn áp lên mặt và bắt đầu độc thoại

- Anh nằm đây mấy ngày rồi đó. Mấy ngày nay, em không đến thăm anh, anh có buồn không? Chắc nhớ em lắm hả? Nếu nhớ em thì mau mở mắt ra nhìn em đi!! _ nó nói trong khi nước mắt tuôn rơi từng giọt xuống tay hắn

- Anh ác lắm, anh biết không? Anh xem thường tính mạng mình quá. Bây giờ anh bình thân nằm đây, hức..hức..anh có biết bao nhiêu người lo cho anh không? An nói sẽ không bao giờ buông tay em, hứa sẽ dẫn em đi nơi nào mà em muốn. Nhưng..hức..nhưng anh lại không giữ lời!! _ nó vẫn độc thoại kèm tiếng nấc xé tan lòng người

- Anh coi này, thứ nước đáng ghét này ngày nào cũng nằm trên mặt em hết. Không khi nào mà nó để cho mặt em yên cả, nó cứ tuôn càng nhiều. Anh nói anh sẽ là người lau nước mắt cho em mà. Vậy mà giờ..hức...hức.. Vậy mà giờ em phải tự tay mình lau đi!! _ nó nói và quệt ngang dòng nước mắt cứng đầu cứ chảy dài trên gương mặt xinh đẹp đáng yêu

- Anh mau tỉnh lại đi mà. Anh muốn em khóc như vậy lắm sao, muốn em đau khổ như vậy quài sao? _ nó nói xong gục đầu bên cạnh giường hần, có lẽ nó đã quá mệt mỏi, 1 cô gái mỏng manh như nó sao có thể chịu được nhiều nghịch cảnh như thế chứ.

Bên ngoài Vân Nhi nhìn cảnh tượng này không kìm được nước mắt. Cô nàng tuôn nước mắt thương cho nó. Cô bé đáng yêu thơ ngây như nó phải xứng đáng có hạnh phúc chứ. Cô nhẹ đẩy cửa vào cởi chiếc áo khoác da mình đang mặc mà choàng lên người nó. Rồi cô tiến lại ghé ngồi đó mà suy nghĩ vẩn vơ.

*1h khuya, cả đám lại túc trực trong phòng bệnh hần. Ngồi đầy phòng hần nằm mong chờ 1 điều kì diệu. Nó cũng đã thức sau 1 hồi thiếp đi, bây giờ nó vẫn ngồi ở đó vẫn nắm chặt tay hần, nhưng tay hần càng lúc càng lạnh đi, nó lại khóc nhiều hơn

- Sao lại thế này, khi này còn ấm, sao bây giờ lạnh ngắt vậy! _ nó hét hoảng, tim rồi bời lên

- Sao vậy được chứ? _ Vân Nhi hét hoảng thấy gương mặt của hần trắng bệch, môi tái nhợt đi

- Huhu anh 2 oi huhuhu, không thể nào đâu, hức..hức _ My nấc lên to và nước mắt lại trào ra

Nó vẫn cố nắm chặt tay hần muốn truyền cho hần sự ấm áp của nó. Mọi người càng run sợ hơn khi máy theo dõi nhịp tim của hần đang có chiều hướng xấu và giảm dần

- BÁC SĨ!!! _ cậu hét lớn lên và bấm nút ngay cạnh giường gọi bác sĩ

Bác sĩ và y tá tất tả chạy vào khám cho hần. Dĩ nhiên mọi người đều phải ra ngoài.

Bên ngoài lòng nó như lửa đốt, nó cứ ôm Thiên Minh mà khóc ướt cả tấm áo sômi của anh. Nhã Vy cũng ngồi kế bên vỗ lưng nó an ủi. Khánh My cũng chả đỡ hơn, cô nàng ôm Chính An mà khóc nức nở

- Sẽ không sao đâu mà, chúng ta phải có lòng tin với nó _ Bảo Lâm an ủi 2 cô gái nhỏ

- Đúng, 2 người đừng vậy nữa, phải mạnh mẽ lên _ cậu nhìn 2 cô nàng an ủi nhưng trong lòng cũng nóng như lửa đốt

- Cố lên! Anh ấy sẽ không bỏ mày đâu, mày phải có niềm tin! _ nhỏ bước đến vuốt tóc nó

- My yên tâm đi, anh ấy tốt vậy, trời sẽ không phụ lòng người tốt đâu! _ cô bước lại My mà trấn an

...Ting... Cửa phòng mở ra và vị bác sĩ già cũng đỏ cả mồ hôi, ông bước ra với vẻ mặt buồn rười rượi

- Bác sĩ, anh ấy không sao đúng không bác sĩ? _ nó chạy đến nắm tay bác sĩ nói giọng run run

- Tôi muốn báo cho người nhà một tin là cậu ấy... _ bác sĩ ngập ngừng

- Sao ạ? _ My nhìn vị bác sĩ long lanh nước mắt

- Nếu trong đêm nay, cậu ấy không tỉnh lại thì sẽ mãi mãi không tỉnh lại nữa, vừa rồi nhịp tim cậu ấy rấy yếu, có lẽ không cảm cự được lâu, mọi người nên chuẩn bị tinh thần

Bác sĩ vừa nói xong bàn tay nó đang cầm tay bác sĩ buông thõng ra, lùi lại vài bước nhìn bác sĩ như không tin, nó cố lắc đầu, nước mắt như thừa cơ hội tuôn ra nhiều hơn

- Ông nói dối, không thể có chuyện đó được, không thể _ nó nói xong chạy xông vào phòng bệnh

- CÁT VY!! _ mọi người kêu nó xong cũng chạy ù vào phòng.

Nó vào phòng nhìn trần trần vào thân ảnh đáng ghét, ánh mắt lạnh tột độ khiến ai cũng sợ người. Nó hít lấy 1 hơi thật sâu, nó chạy đến bên giường hần, đưa tay đánh vào người hần 1 cái thật mạnh làm cả phòng giật bắn mình

- Vy, em điên hả? _ cậu hét hoảng

- Em làm gì vậy? _ Chính An hét lên

Mặc kệ lời nói của ai đó, nó lơ đi vẫn đánh thục vào người hần, đôi chân khụy xuống, nước mắt tèm lem, cát giọng nghe xé tan lòng người ở đó

- HOÀNG MINH KHÁNH ANH, ANH CÓ NGHE KHÔNG? ĐÊM NAY ANH KHÔNG TỈNH THÌ SẼ MÃI MÃI KHÔNG TỈNH ĐÓ. TÊN CHẾT BẦM NHÀ ANH, SAO ANH LÌ QUÁ VẬY? ANH MỞ MẮT RA ĐI, MỞ MẮT RA ĐI MÀ!!..

- TÊN ĐÁNG GHÉT, ANH LÀ ĐỒ THẤT HỨA, EM GHÉT ANH LẮM, GHÉT ANH LẮM!! _ nó khóc sụt sùi rồi ôm chặt lấy hắn, nước mắt nó rơi xuống áo hắn, xuyên thấm vào da thịt hắn

- EM XIN ANH, ANH MỞ MẮT RA ĐI MÀ, EM XIN ANH MÀ, HUHUUH ANH LÀM ƠN TỈNH LẠI NHÌN EM ĐI MÀ... HUHUUHU _ nó vẫn khóc tiếng khóc như ai oán, đau lòng những ai đứng đó

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA... _ nó hét lớn lên mong xua đi nỗi mất mát trong lòng nó, khiến những người ở đó tim như bị kim châm đâm xuyên từng tắc thịt, đau đớn tột cùng

Trong cơn mê, hắn cảm nhận được giọt nước mắt và tiếng hét, tiếng khóc đau đớn của người con gái hắn yêu, cảm giác được những cái đánh đau đớn như muốn trút hết vào người hắn. Hắn muốn bật dậy lau đi giọt nước mắt đó, muốn ôm ngay thân ảnh nhỏ bé đó, nhưng tai thì nghe rõ nhưng mắt có mở được đâu. Cố gắng nhích được 1 cử động nhỏ nhưng sao khó quá

Nó tiến đến chiếc ly thủy tinh và..

...XOẢNG.... Nó đập tan chiếc ly đó, cầm mảnh vỡ trên tay nó đưa lên cổ mình và cất giọng hăm dọa, mong rằng hắn sẽ cảm nhận được, chỉ còn cách đánh tâm lý hắn thôi, nó đành chơi trò vận may với ông trời. Nếu hắn cảm giác được thì hãy tỉnh lại, nếu không nó đành buông xuôi cuộc đời nó.

- KHÁNH ANH, EM CHO ANH CƠ HỘI CUỐI, NẾU ANH KHÔNG TỈNH LẠI, THÌ ĐỂ EM ĐI CÙNG ANH NHÉ!! _ nó run run mà nói

- Cát Vy, bình tĩnh lại em! _ Vân Nhi nhìn nó hốt hoảng

- Vy, em đừng đại dốt chứ! _ cậu run hơn khi thấy nó như vậy

- Vy, em đừng nghĩ quẩn mà, bỏ xuống đi em! _ anh bước lại gần nó

- ĐÚNG IM ĐÓ, AI MÀ BƯỚC TỚI EM LÀM THẬT ĐÓ! _ nó giờ đã mất bình tĩnh, nó đau lòng hơn ai hết. Miếng vỡ thủy tinh đang cào gào lên da nó. 1 chất lỏng màu đỏ nhén lên

- Được được, không lại, em bỏ cái đó xuống đi! _ Nhã Vy rơm rớm nước mắt

- Nguy hiểm lắm, mày buông ra đi Vy. Anh ấy sẽ tỉnh mà! _ nhỏ đã khóc khi thấy nó như vậy

Trên giường ngón tay hắn đã có dấu hiệu cử động nhẹ, như vói được vàng, My la toáng lên

- ANH ẤY TỈNH RỒI, ANH ẤY CỬ ĐỘNG RỒI KÌA!!

Nghe My nói nó buông mảnh vỡ xuống đứng như chết tại chỗ. Mọi người đã vui hẳn lên nhanh tay ấn chuông gọi bác sĩ lần 2. Vị bác sĩ khám xem xét tình hình rồi quay sang cả đám với vẻ mặt phảng phất niềm vui

- Quả là kì tích, mới đây tưởng không qua nổi, không ngờ bây giờ lại có chuyển biến tốt và tích cực. Khoảng 1h sau sẽ tỉnh lại

Bác sĩ vừa dứt câu cả đám bật khóc vì vui sướng. Ai nấy cũng vui mừng khi niềm tin được đáp trả

- Cát Vy, em nghe không? Khánh Anh tỉnh rồi! _ Vân Nhi lau nước mắt cho nó và nói

- Em biết mà... En biết anh ấy nghe thấy em nói mà,, em... _ chưa nói hết câu nó đã ngất lịm đi.

- CÁT VY _ thấy nó ngất mọi người lo lắng hơn nữa. Anh bế nó đặt lên giường kê bên. Chắc do nó đã thức khuya rồi nó khóc nhiều đến nỗi mất sức. Có lẽ để nó nghỉ ngơi một chút sẽ ổn. Dù gì thì Khánh Anh cũng đã tỉnh lại rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thuyết Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Hải Nam đi lang thang 1 mình trên đoạn đường vắng. Cảm giác cô đơn lại vây lấy toàn cơ thể. Nam thật sự rất thích nó, 1 cô gái dễ thương ngây thơ. Nhưng người tính không bằng trời tính. Nó đã có người mà nó yêu, đã có người che chở cho nó. Tuy là 1 mối tình đơn phương chưa kịp hé lộ nhưng sẽ làm Hải Nam vương vấn mãi. Và như thông suốt 1 điều đơn giản, chỉ cần nó hạnh phúc Nam cũng sẽ hạnh phúc. Hải Nam nghĩ có lẽ phải chấm dứt tình yêu đơn phương này. Có lẽ nên xoá nó ra khỏi tâm trí. Đang miên man suy nghĩ thì có tiếng còi xe réo ỳnh ỏi. Nhưng giường như nạn nhân phía trước không nghe gì cả, chân cứ bước

- NÈ ANH KIA! _ 1 cô gái nhanh chân chạy tới nắm lấy tay Nam dùng hết sức kéo anh vào. Nhưng sức 1 cô gái sao kéo nổi sức con trai, do mất đà

nên cô gái và Hải Nam té nhào ra đất. Mớ trái cây trên tay cô gái văng tứ tung.

- Ui da mẹ ơi! Đau quá! _ cô gái đứng dậy phui quần áo, chà chà cánh tay đau rất do chống xuống đường

- Em gái. Em có sao không? _ Nam hỏi han cô gái. Do té 1 cái điếng người nên Nam giật mình

- Hả? À không...không sao! _ cô gái ngược lên thấy gương mặt thanh tú đối diện mình. Mặt bỗng ửng đỏ

- Vậy hả? Nhưng sao mặt em đỏ chót thế này? _ Nam nén cười nhìn khuôn mặt đáng yêu

- Không...không gì hết! _ cô gái mặt đã đỏ nghe câu nói trên thì nay càng đỏ hơn. Làm Nam chỉ muốn véo 1 cái thật mạnh cho đã

- Hi. Vậy cảm ơn em đã giúp.. À không đúng hơn là cứu mới đúng. Nếu em không kéo anh vào thì chắc giờ anh đi gặp tổ tiên rồi! _ Nam cười ảm áp và cảm ơn cô gái nhỏ

- Không sao đâu. Cảm ơn gì chứ? Mà sao anh đi không nhìn đường gì cả. Không nhờ em là anh..... _ cô gái bỏ dở câu đang nói nhìn thẳng vào anh

- Chỉ là suy nghĩ lung tung thôi. Anh tên Triệu Hải Nam. Còn em? _ Nam cười ngây ngất, nụ cười làm cô gái chao đảo

- Em là Hạ Vân Nhi! _ Nhi cười tươi đáp lại

- Mớ trái cây này hư hết rồi. Hay để anh mua cái khác cho em nha?

- Không cần đâu. À thôi. Em có việc đi trước. Hẹn gặp lại anh sau nha. Bye anh nhé!

Vẫy tay xong Vân Nhi chạy đi rất vội. Nam nghĩ cô nàng đang gấp nên không phiền. Nhìn bóng dáng nhỏ kia chạy hối hả Nam mỉm cười. Chắc anh phải chóng quên Cát Vy nhanh thôi. Rồi anh cũng rảo bước đến bệnh viện thăm nó.

---

* Bệnh viện:

- Hahaha. Cười đến chết mất. Nó ngu như bò ấy. Hahaha _ tiếng nhỏ cười nói vang vọng phòng bệnh của 2 bệnh nhân (nó và hấn đấy)

- Em im lặng xú đi. Còn có người bệnh đang nằm đó! _ cậu nhắc khéo

- Sao ngu quá vậy trời. Hahah! _ nhỏ vẫn cười

- Nè. Em bảo ai ngu hả? _ cậu nổi điên lên vì nghĩ nhỏ nói mình

- Đã bảo ngu mà cứ thích thể hiện. Còn thể loại này nữa hả trời! _ nhỏ cười chảy cả nước mắt

- BẢO NGỌC... _ cậu đứng dậy mặt đầy sát khí nhìn nhỏ

- Ô. Hả? Anh sao vậy? _ nhỏ ngây thơ chớp mắt nhìn cậu

- Diễn khéo thật. Tại sao em nói anh ngu hả? _ cậu găng giọng

- Ô.. Em nói ngu hồi nào. Anh sao vậy? Em đang coi phim mà!

- Coi phim gì mà cười như điên vậy. Đã vậy còn ngu ngu gì đấy?

- Phim Tom and Jerry này. Con mèo nó ngu hơn con chuột nên bị con chuột gài bẫy

Cậu đã hiểu ra nên giảm độ nóng bớt đi phần nào. Thật tình, coi phim thôi mà cũng cười cỡ đó. Thật đúng quen rồi mới biết tính xấu của người yêu.

- Hai người im lặng chút đi. _ nó lồm cồm ngồi dậy. Cô chạy đến đỡ nó cho nó dựa vào thành giường

- Anh ấy chưa tỉnh hả? _ nó nhìn hấn mà đau lòng

- Chưa đâu. Lúc này bác sĩ đến khám. Vì thuốc mê chưa hết nên khoảng 1h nữa nó mới tỉnh _ anh vuốt tóc nó trấn an để tránh nước mắt nó lại kéo đến

- Helo. Em đến rồi. Chào Vy. Tỉnh rồi hả em? _ Vân Nhi đẩy cửa bước vào. Nó nhìn rồi cũng gật đầu mỉm cười thay lời nói

- Chị Nhi không mua gì vào ăn à? _ nhỏ tắt điện thoại hỏi Nhi

- Lúc này chị có mua. Nhưng gặp chút sự cố nên... _ Nhi ngại ngần

- Haizzz. Rồi xong. Tưởng được ăn chớ. Ai dè.. _ nhỏ xụ mặt
- Trông bệnh mà ăn lăm thế. Nuôi người bệnh mà người bệnh ốm chưa còn người nuôi thì mập như heo! _ cô trêu chọc nhỏ
- Khụ... Khụ... Khụ _ hần tỉnh dậy thì ho sặc sụa. Nghe tiếng cả đám dừng lại mọi hoạt động đánh mắt về phía phát ra tiếng động khi nãy. Nhìn chăm chú vào người nằm đó. Gương mặt ai cũng thoáng nét vui mừng
- Tỉnh rồi hả? _ Bảo Lâm lên tiếng trước
- Ngủ nhiều đó chắc đã con mắt rồi đúng không? _ cậu trêu chọc
- Còn phải hỏi. Ngủ nhiều lâu không đã mất mới sợ _ anh cũng góp vui
- Cát Vy đâu? _ lơ hết mấy câu nói trêu chọc. Hần nghĩ ngay đến nó. Không biết hôn mê bao lâu nhưng hần nhớ nó lắm. Hần muốn khi tỉnh dậy người hần thấy đầu tiên là nó. Nhưng ai ngờ mở mắt ra hình dáng nhỏ nhắn không thấy lại thấy đám ôn dịch này lải nhải rồi.
- Anh em lo cho mày. Khi tỉnh dậy chỉ hỏi mình Cát Vy thôi à? _ cậu trách móc, liếc hần rõ dài
- Tránh ra đi. Mấy anh đứng kín đường rồi đây nè! _ nó kéo từng người ra rồi lách vào chỗ hần. Nhìn gương mặt hần nước mắt nó lại tuôn vì mừng và hạnh phúc
- Ngốc. Khóc gì chứ? _ hần cười khi nhìn thấy nó
- Anh có biết anh làm em lo như thế nào không? Đồ đáng ghét.. Hức...hức sao anh không chết quách luôn đi. Để em khóc 1 lần rồi thôi! _ nó trách yêu hần rồi tiếng nấc lớn xé tan lòng hần. Hần làm nó khóc nhiều vậy sao?
- Muốn anh chết lăm sao? _ hần vẫn ngắm nhìn gương mặt thiên thần đó, nhưng vẫn muốn trêu nó 1 tí
- Anh.. _ chưa nói hết câu thì nó bị 1 lực kéo nó xuống, hần ôm trọn thân hình nhỏ bé, vuốt mái tóc màu nâu của nó, vòng tay ôm xiết nó sau bao ngày nhớ nhưng
- Anh xin lỗi!!! _ hần nói với giọng ảm áp. Nó chưa bao giờ thấy hần ảm áp đến vậy. Nó lại khóc nức nở trong vòng tay hần. Nước mắt rơi từng giọt xuống ướt cả tấm áo của hần
- Nè. Sao bây giờ em mĩt ướt thế nhĩ, khóc mãi thế? _ hần kéo nó ra dùng 2 tay lau đi giọt nước mắt trên mặt nó. Cảm thấy bị bơ đẹp. Cậu kéo nó ra xa hần, cất tiếng
- Cái thằng vong ân phụ nghĩa kia! Mày tỉnh dậy chỉ biết mình Cát Vy thôi sao? Còn tụi tao mày vứt ở cái xó nào hả thằng ôn dịch? _ cậu hét vào mặt hần không thương tiếc
- Ồ. Chắc tao vứt được tụi bây á. Tao mà vứt ở cái xó nào thì tụi bây cũng lếch về được đấy thôi! _ hần nói ngay thơ vô tội
- Thằng bạn trời đánh. Uống công tao lo cho mày! _ cậu mếu máo
- Tao kêu mày lo cho tao à? _ hần vênh váo trả lời lại làm cậu tức đen mặt mũi
- Thôi. Khánh Anh tỉnh rồi thì mọi người nên về nghỉ đi. Bữa giờ mệt rồi. Về nghỉ tí đi cho khỏe! _ Nhã Vy vẫn chu đáo nhất
- Hứ VÊ! _ cậu liếc xéo hần rồi lòi nhỏ đi về luôn. Còn đám ở lại thì cười như điên
- Tụi tao cũng về đây! Bye nhé! _ Bảo Lâm cũng kéo luôn Nhã Vy đi ra
- Chị Nhi ở lại tí nhé. Em ra ngoài tí em vào! _ nó nói rồi dọt thẳng ra ngoài. Cũng cần mua gì đó cho hần ăn rồi uống thuốc

-
- CÁT VY!! _ Hải Nam gọi to khi thấy nó thông thả bước đi
  - Hi. Cậu.. À không.. Anh đi đâu vào đây vậy? _ nó mỉm cười hỏi Nam
  - Thăm em đó! _ Nam cũng cười. Nhưng trong Nam giờ đây nó như 1 người em gái vậy
  - Hi. Cảm ơn anh nhé. Em không sao hết nè. Khỏe re! _ nó cười rồi xoay 1 vòng để chứng minh
  - Tốt rồi. Mà chồng em sao rồi? _ Nam xoa đầu nó dịu giọng hỏi thăm
  - Tỉnh rồi anh. Nhưng mà. Cười hỏi khi nào mà chồng em chứ! _ nó phồng má trả lời

- Hi. Được rồi cô nương. Không chồng. Em đó, mà em đi đâu hả? _ Nam cười tươi rồi nhớ ra nên hỏi nó
- Em định xuống canteen mua tí gì cho anh ấy ăn! _ nó vừa nói vừa bước đi
- Vậy hả? Này anh thấy bọn Nhật Phong kéo nhau về hết rồi. Em bỏ hấn ta ở trong phòng 1 mình à?
- Đâu có đâu. Anh ấy ở trông với chị Vân Nhi mà. Em nhờ chị ấy coi giùm rồi em mới đi
- À. Ủa em nó Vân.. Vân Nhi hả? _ nghe tên quen thuộc Nam hỏi ngay nó làm nó nghi ngờ
- Vâng. Anh biết chị Nhi hả?
- Không. Tình cờ thôi! À mà Vy? Em... Em... Em có thể giúp anh 1 việc này được không? _ Nam ấp úp nói nhỏ
- Hi anh sao vậy. Nay bày đặt ngại nữa. Có gì anh nói đi. Giúp được em sẽ giúp! _ nó phì cười với thái độ của Hải Nam
- À... Thôi.. Đây không tiện khi khác anh sẽ kể và nói với em nha. Giờ anh đi trước. Cho anh gửi lời hỏi thăm đến Khánh Anh nha. Bye em! _ nói xong Nam bỏ đi làm nó đơ người không hiểu mô tê gì. Rồi nó cũng lắc đầu cười khổ với Hải Nam

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

Hôm nay là ngày khá đẹp và khá trong lành. Còn vui hơn là hôm nay hấn được xuất viện về nhà sau hơn 1 tháng nằm mãi trong bệnh viện tiếp xúc nào là thuốc y tế, rồi sát trùng, rồi hết y tá này đến y tá kia tiêm thuốc và khám bệnh, vvv..vvv

- Sướng cực. Đờ phải vào đây rồi. Tạm biệt bệnh viện nhé. Mong sẽ không vào đây nữa! _ nó giơ tay bái bai và nói vu vơ khiến ai cũng bật cười
- Nay vui. Hay là về biệt thự Rose đi. Em mới học làm vài món hay lắm và rất ngon. Em sẽ nấu cho tất cả thưởng thức! _ cô cười tươi rồi ra ý kiến
- Đúng á. Sẵn tiện làm tiệc chúc mừng anh Khánh Anh khỏe lại! _ nhỏ giơ tay tán thành đồng ý
- Mà nè. Sao bữa giờ tao không thấy Khánh My với Chính An? _ hấn chợt nghĩ đến cô em gái và thằng bạn
- Mấy bữa trước khi mày tỉnh ba mẹ mày có gọi kêu 2 nó sang Mĩ làm gì đó tao không biết nữa _ Bảo Lâm nói
- Hôm nay họ về nè. Tối qua tao có gọi My rồi. Nó nói nay về sẽ ghé thẳng nhà Cát Vy luôn! _ Nhã Vy nói thêm
- Vậy về thôi. Mối chân quá. Định đứng đây tới khi nào? _ nó nhăn mặt than trời than đất. Hấn cười rồi khoác vai nó cùng cả đám ra xe đi về.

---

* Biệt thự Rose:

...KÍT.... Tiếng thắng xe của cả đám thắng ngay trước cổng biệt thự nó. Nhìn thấy có thêm 1 chiếc xe và 2 người thân quen. Nó chạy ra ôm người con gái kia chặt cứng

- Vy.. Vy buông ra đi. Vy làm My.. My nghệt thờ nè! _ My nhẹ nhàng lay người nó. Nó cười xoa rồi bỏ My ra
- Nhó 2 người quá đi. Đi lâu quá à. Có mua quà cho tui hôn? _ nó chu môi hỏi My và đưa tay đòi quà
- Tham quá đi chị dâu ơi. Không hỏi thăm sức khoẻ mà đòi quà rồi? _ My mắng yêu nó rồi đập vào bàn tay đang đưa ra đòi quà kia
- NÈ. CÓ ĐỊNH VÀO NHÀ KHÔNG. HAY ĐỨNG ĐÓ MÀ TÁN DÓC HẢ? _ cậu đưa đầu ra cửa hét toáng lên. Rõ bức. Trời đang nóng nực, muốn nhanh vào nhà cho khoẻ mà nó cứ đứng đó buong chuyện miết. Không phải tại phía trước kẹt 1 chiếc xe của Khánh Anh thì cậu đã vào được nhà rồi.
- Vâng. Gì mà nóng vậy chứ? _ nó bĩu môi rồi lôi trong balo ra cái chìa khoá chạy đến mở cổng to ra cho mấy em xe xinh đẹp chạy vào trong. Đã xong xuôi. Nó đóng cổng lại rồi lon ton chạy vào

Vào tới nhà nó mờ mắt to hết cỡ ra như không tin vào mắt mình nữa. Trên chiếc ghế rộng lớn kia. Một người nói đúng là đã ngoài 70 tuổi. Đang cầm tờ báo trên tay và tay kia nhâm nhi ly cafe nóng. Thấy nó, ông bỏ tờ báo và tách cafe xuống, lia hướng nhìn chăm chú vào nó. Mím cười rồi nghiêm mặt nhìn

nó khiến nó toát cả mồ hôi, ướt đầm cả áo

- Về rồi à? _ ông lão lên tiếng

Thiên Minh nhanh hơn. Chạy lên đứng chắn trước nó, nhìn thẳng vào ông, anh cũng run lẩy, mồ hôi đang rơi từng giọt trên trán. Cả nhỏ và cô thì đang khóc thầm. Nó thở nhanh từng hồi, tim đập mạnh như muốn nhảy ra ngoài

- Ta hỏi sao không trả lời? _ ông lão nhũn mày nghiêm khắc

- Ông.. Ông.. Ông nội!! _ nó lắp bắp nói rằng từng chữ. Mỗi chữ là mỗi giọt mồ hôi rơi xuống

- Còn nhớ ta sao? _ ông nghiêm giọng nhìn nó

- Thiên Minh. Còn tránh ra 1 bên đi. Con làm gì đó. Đưa Cát Vy ra trước xem nào? _ ông nhìn anh ra lệnh

Không khi gay go đáng sợ. Cả đám không ai dám ho he hay nói gì, hần, cậu, Chính An, Bảo Lâm, Khánh My đều im thít. Không hiểu sao bọn nó lại run như vậy. Đánh mắt sang Nhã Vy, cô nàng cũng đang chảy mồ hôi ròng ròng. Bọn hần ai cũng thắc mắc người đó là ai sao lại làm bọn nó thảm vậy. Nhưng hình như sự nghiêm khắc đó khiến tất cả cũng sợ lay nên im phăng phắc chỉ dám đứng nhìn

- Ông nội.. Ông.. Ông về nước khi nào vậy ạ? _ anh cố hít hơi sâu mà nói

- Hừm.. Ta nói con không nghe sao Minh? Con tránh sang 1 bên! _ ông lão gằn giọng đáng sợ. Nó thì nắm chặt áo anh không buông. Nhưng anh cũng như nó rất sợ ông nên đành phải...

- Dạ! _ anh nói rồi nhích sang bên kia để nó đối diện ông. Mồ hôi ướt cả áo và trán nó. Nhìn mặt nó xanh tái đến tội

- Cát Vy. Nói cho ta biết. Tại sao con trốn về? _ ông chấp tay quài sau bước đến hỏi nó

- Con.. Con.. Là ba mẹ kêu con về đây mà ông! _ nó nói giọng run run

- Ta không hỏi sao con về VN. Ta hỏi sao con trốn về Mĩ trong khi con đang ở Anh với ta? _ ông nói lạnh lùng

- Con.. Con... Ông ơi.. Con..!! _ nó run từng đợt. Phen này chết chắc rồi. Nói sao đây. Ông sẽ xé xả cho coi.

- Con cũng gan to nhỉ? Phá phách bày trò bên Anh cho đã sau đó trốn về Mĩ không nói năng ai. Ông tưởng con bị bắt cóc rồi chứ! _ ông cố nén cười vì mặt cô cháu gái út của ông bây giờ rất thê thảm

- Con xin lỗi.. Ông nội ơi. Con không cố ý.. Con..! _ nó gục mặt xuống

- Nếu quản gia bên Anh không nói thì ông định đăng báo tìm con rồi đấy. Liên lạc về ba con thì họ bảo là ông cho con về. Nhưng lại bày trò nên họ phải tố cáo con sang đây! _ ông ôn tồn nói đều đều

- Con biết sai rồi. Ông nội ông đừng giận con mà! _ nó chạy lại chỗ ông ngồi quỳ xoà dưới đất

- Được. Nếu con không muốn bị phạt thì con trở về lại Anh với ông? _ ông nói làm nó té bịch xuống sàn. Mắt long lanh ngấn lệ

- Ông ơi. Híc.. Híc không được đâu mà, không đâu ông! _ nó khóc thật rồi

- Vậy con lấy chồng đi! _ ông buông 1 câu nhẹ nhàng khiến nó ngêch mặt ra

- Ông ơi. Liên quan sao ông? _ nó hỏi 1 câu khiến ông phải nhìn nó dò xét.

- Có. Để chồng con ở đây giám sát con, không để con quậy phá kung tung nữa. Sao? _ ông thanh thản nói và xoa đầu cô cháu gái

- Không chịu hả? Thiên Minh. Con lên phòng dọn vali Cát Vy xuống đây. Sẵn vé máy bay còn, ta đi luôn kéo trẻ, Cát Vy nhỉ? _ ông ra lệnh rồi nhìn Cát Vy chăm chăm. Thiên Minh chưa xót nhìn cô em nhỏ, gì chứ lệnh ông sao dám cãi. Anh nhích từng bước lên bậc thang

- KHOAN! _ anh dừng chân lại, nó ngược lên, ông nhìn thẳng nơi phát ra tiếng nói. Anh và nó luôn cả Nhã Vy, nhỏ và cô tìm như rút ra. Gì chứ. Ông nội nổi tiếng nghiêm khắc và khó tính. Chuyện của ông mà ai xen vô thì... Ôi không dám tưởng tượng.

- Cậu trai trẻ. Cậu làm gì đó? _ ông nhìn sâu vào hần. Như lơ đãng nói của ông, hần bước đến gần nó, kéo nó đứng lên, ôm nó vào lòng và nhìn thẳng vào ông, cất giọng lạnh lùng

- Chẳng phải ông muốn Cát Vy lấy chồng sao? Con là chồng cô ấy! _ hần nói không hề sợ gì cả. Đối với hần, nó quan trọng nhất

- Con con biết nếu xen vào chuyện của ta, hậu quả sẽ ra sao không? _ ông cũng lạnh lùng không kém

- Đối với con không hậu quả nào đáng sợ bằng việc mất đi Cát Vy! Con yêu em ấy. Nếu ông muốn đưa Vy đi thì ông giết con trước đi! _ hần nói không

nao núng, chất giọng vẫn lạnh lùng đáng sợ. Ánh mắt kiên trì tay vẫn ôm chặt người hấn yêu

- Đừng tưởng ta không dám. 1 ông trùm mafia như ta con nghĩ ta sẽ sợ lời nói của con sao? _ ông khá hài lòng về hấn. Từng nét lạnh lùng và đường nét trên mặt giống hệt 1 người

- Con nói rồi. Con không sợ. Vì Cát Vy con sẽ làm tất cả! _ hấn nhìn ông, 4 mắt nhìn nhau khiến ai cũng sợ

- Anh điên hả? Ông sẽ làm thật đấy. Anh buông em ra đi! _ nó đẩy hấn ra và nước mắt nó lại rơi

- Cát Vy! Anh nói sẽ bảo vệ em. Chẳng lẽ giờ em muốn...

- Anh im đi. Ông nội sẽ giết anh nếu anh chống đối và cản trở đó

- ANH KHÔNG SỢ! _ hấn quát lên khuôn mặt giận dữ khiến nó sợ. Ông nội nhìn hấn đầy thích thú

- Tao gan. Dám cản trở ta. Trước giờ chưa ai dám đụng vào chuyện của ta, nay con dám! _ ông trừng mắt. Lôi trong túi áo vét ra 1 khẩu súng đen. Lên đạn và chĩa thẳng vào hấn. Hấn vẫn đứng đấy. Đôi mắt vô hồn không chút gì gọi là sợ hãi hay né tránh. Tất cả như nghệt thờ trước cảnh này. Nó như chết đứng, nước mắt cứ tuông dài. Quá bất ngờ, quá rồi, quá hoang mang khiến nó không làm gì được

- Vậy thì...

- ĐỪNG MÀ... _ nó hét lên

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thử Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

- ĐỪNG MÀ... _ nó hét lên

Không gian như ngưng đọng. Chỉ còn nghe tiếng kim đồng hồ quay và tiếng gió thổi nhẹ. Mọi ánh mắt đều đổ về phía 3 người. Nó đứng im, anh đứng im, ông nội nó từ từ hạ cây súng xuống, gương mặt lạnh lùng. Nó chết sững, mắt ngấn lệ long lanh. Chạy tới ôm chầm lấy hấn, khóc ngằn khóc dài.

- Anh Khánh Anh!!

- Haha. Rất giỏi. Cháu rể à. Con cũng gan lớn nhỉ! _ ông cười khoái chí nhìn cô cháu gái khóc ròng và đứa cháu rể tương lai đang ngự trị gương mặt không cảm xúc

- Anh không sao! Đừng khóc! _ hấn vỗ nhẹ vào lưng nó nài nỉ

- Mấy đứa kia, không định chào ông già này à? Hay muốn ta... _ chưa nói xong ông đã điên đầu với tiếng chí chèo

- Con chào ông nội! _ nhỏ cười

- Ông khoẻ chứ ạ! _ cô quệt mồ hôi

- Con nhớ ông quá ông à! _ Nhã Vy chạy lại ôm ông

- Được rồi. Các chị chỉ được vậy là giỏi thôi! _ ông mắng yêu

- CHÚNG CON CHÀO ÔNG! _ bọn hấn này giờ hồn mới về với xác nên cũng lên tiếng chào hỏi

- Ồ, chào mấy đứa. Bạn của tụi nhóc này hết à? _ ông hiền dịu hỏi

- Dạ vâng! _ bọn hấn đồng thanh

- Cát Vy! Con đứng đó khóc mãi hả? Giờ muốn sao đây? _ ông nghiêm giọng kêu nó. Con bé này, ông muốn hiền mà nó cứ chọc điên ông không mà. Không lớn tiếng hăm he là nó không sợ. Rõ bực với con bé cứng đầu

- Dạ. Con nín là được chứ gì? _ nó nắm lấy áo hấn mặc chùi nước mắt

- Cát Vy. Áo anh đó! _ hấn nhăn mặt nhìn nó

- Thì áo anh em mới chùi. Cùng lắm bỏ nó đi mua cái mới _ nó nói hết sức ngây thơ khiến hấn điên lên, còn ông thì cười mãi. Tụi kia không lấy gì làm lạ vì chuyện này đã quá quen
- À ông nội. Ông về VN chơi à? _ anh thắc mắc
- Ồ. Nghe ba mẹ con báo Cát Vy nó về đây mấy tháng rồi. Sẵn công ty ba con đang quản lí bên Anh ông về thăm cháu ông vài ngày! _ ông cười hiền, khác hẳn với lúc nãy
- Mà mấy đứa định làm gì à? Sao đông đúc thế? _ ông chợt nhớ. Mới nãy vào nhà ông bàng hoàng tốt độ. Nhà nó ở với 2 đứa bạn đâu ra cả làng cả lũ thế này
- Tụi con hôm nay định làm party đó. Kéo nhau về để nấu ăn! _ cô cười vui nói. Gì chứ nấu ăn là mất cô sáng rục
- Hèn gì náo nhiệt thế? À Cát Vy này. Hôm nay ông về hay con vào bếp nấu ăn đi, đái ông được không con? _ ông nói xong lập tức mọi ánh nhìn lia về nó. Ngưng hoạt động để tiêu hoá hết câu ông vừa nói. Cả đám giật nảy người. Vội xua tay liên tục
- Oái. Đừng ông ơi! _ nhỏ lắc tay
- Ông đừng ác với tụi con chứ. Con nấu được rồi! _ cô lắc đầu phản đối
- Ông ơi. Con lạy ông, ông thương cái bếp với ạ! _ Nhã Vy cũng từ chối khi nghe ông kêu nó vào bếp
- Mấy đứa sao vậy? _ ông hơi khó hiểu. Gì mà phản ứng thoái hoá vậy
- Tại ông không biết. Bảo Ngọc và Khả Yên cấm tuyệt đối nó bén mảng xuống bếp đó ông! _ anh cười híp mặt giải thích cho ông
- Sau bao năm con vẫn không nấu ăn được à Cát Vy? _ ông hỏi
- Ta tưởng đâu con rút kinh nghiệm và biết nấu ăn rồi chứ. Con trốn về Mĩ về đó con không học được mẹ con nấu ăn à Vy? _ ông nhìn nó. Vì tưởng đâu nó biết nấu ăn rồi chứ. Ông còn nhớ hồi bên Anh ông kêu nó pha giùm tách trà mà ôi thôi. Chén, tách, ly ầm nước, lò vi sóng bếp gas gì gì đó bị nó bán rẻ hết. Ôi thật kinh khủng
- Vì vậy, ông để nó ở ngoài đây chơi với ông đi, và nhờ ông giữ nó, đừng cho nó mò xuống bếp! _ nhỏ than vãn, ôm tay ông lay lay
- Có cần phũ vậy không? _ nó chu môi xụ mặt bất bẻ
- QUÁ CẦN ĐÂY CHỨ! _ bọn hấn, luôn cả hấn và ông nội đều nói to lên. Làm nó nhăn mặt, liếc xéo bọn hấn và ung dung ngồi bạch xuống ghế mở viên socola cho vào miệng với gương mặt sầu đau,thảm nảo. Cả đám và ông nội cười nức nẻ, tưởng đâu trại thương điên đây chứ.

---

* Tại 1 quán nước:

- Hẹn tôi có gì? _ Hải Nam ngồi tay khuấy ly cafe trên bàn
- Tôi có chuyện cần thương lượng với anh. _ Kiều Trang nhếch môi đầy nham hiểm
- Có sao? _ Nam không quan tâm, vẫn với tư thế bất cần
- Không dòng do nữa. Tôi muốn có Khánh Anh. Còn anh thì lạ muốn có Cát Vy. Chúng ta sẽ trao đổi. Tôi và anh hợp tác để tách họ ra. Nếu thành công, Cát Vy sẽ giao anh, Khánh Anh sẽ thuộc về tôi! _ Kiều Trang lộ rõ bộ mặt hung ác
- Người yêu cũ quay về đòi nói lại với người yêu cũ? _ Nam đưa tách cafe lên uống 1 ngụm
- Anh nói điên gì thế? Sao, hợp tác chứ? _ à ta nhìn Nam như mong chờ
- Cô nghĩ sao? _ Nam nhếch môi
- Tất nhiên là anh...
- Không bao giờ! _ chưa đề à nói Nam đã đáp trả đầy kiên định
- Anh.. Triệu Hải Nam, anh không phải thích con nhỏ đó sao, nếu tôi thành công, nó sẽ thuộc về anh! _ à ta nói đầy vẻ đắc ý
- Rất tiếc. Điều đó nếu trước đây thì không sai. Nhưng bây giờ...không quan trọng nữa.
- Anh không thích nó nữa sao?

- Đối với tôi, yêu không phải là chiếm hữu. Mà là hi sinh

- Anh nói linh tinh gì vậy hả?

- Tôi nói cho cô biết. Cô đừng đụng vào Cát Vy, nếu không cô sẽ hối hận. Triệu Hải Nam tôi nói là làm, không tin cô cứ thử. Cháu này cô trả nhé. Tạm biệt! _ nói xong Nam ung dung cho tay vào túi quần bước đi. Để ả ta ngồi với lòng căm tức. Tay bóp chặt vào chai nước trên bàn, ánh mắt hằn tia giận dữ. Nụ cười đầy độc ác, nham hiểm đầu rắc rối

- Cái gì tôi không có. Đừng hòng ai sẽ có. Cứ đợi đi. Cát Vy tao sẽ cho mày biết tay tao. Hahaha

---

* Biệt thự Rose:

- Ông nội. Cát Vy giỏi võ lắm. Hôm nào ông dạy con với _ cậu hí hửng

- Ôi. Các con toàn là nhóm đứng đầu TGN mà kêu lão già này dạy võ à. Không tin được đó! _ ông trêu

- Ông là trùm mafia mà. Tụi con cần học hỏi nhiều lắm! _ Chính An nói theo

- Đúng đó ông. Hôm nào ông truyền nội công cho tụi con đi _ Bảo Lâm cũng nài nỉ

- Sao ông lại dạy võ cho Cát Vy vậy ạ? _ anh nhớ tới liền hỏi ngay

- Thì tình cờ, lần ông đón bọn nó ở trường thì gặp 1 đám người ăn hiếp bọn nhỏ. Mà bọn nhỏ là nữ không thể làm lại mấy tên kia. Kết quả bọn nhỏ bị đánh đến chảy máu. Cát Vy kêu ông chỉ võ để tự vệ, rồi cả 3 đứa được ông dạy vài thế võ phòng thân! _ ông nhẹ nhàng giải thích

- Không đúng. Nếu là võ phòng thân thôi sao lợi hại vậy chứ. Con từng thấy 3 em ấy đánh nhau. Các thế võ dứt khoát và đẹp mắt lắm. Như chuyên nghiệp vậy, nếu không chú ý kỹ thì không trả đòn được đâu! _ cậu thắc mắc nay càng tò mò

- Đó là tụi nó học lên ông đấy chứ. Lúc ông đang rèn luyện cho anh em trong mafia thì bọn trẻ vô tình thấy được và học lên từ đó. Đến khi ông biết được thì tụi nó đã thành thạo như điều luyện rồi

_ À. LÀ VẬY! _ bọn hấn giờ mới hiểu. Không ngờ Cát Vy thông minh đáo để thật. Ông nội hung dữ vậy mà cũng liều gan đi học lên võ. So về kém lĩnh thì chắc cô nàng thuộc hàng xuất sắc rồi.

.....BỊCH... BỊCH... Nó 3 chân 4 cẳng tức tốc chạy thẳng xuống nhà, cầu thang mà nó bước tận 3 ô mà phóng xuống

- Con làm gì như ma đuổi vậy? Không khéo có ngày té bể đầu con đấy! _ ông trêu chọc cô cháu bảo bối

- CON CÓ VIỆC GẤP. CON RA NGOÀI!!! _ nó chạy ra phía cửa nói vọng lại.

- Sao vậy? _ cậu hỏi

- Chắc tìm Khánh Anh! _ Bảo Lâm khó hiểu

- Nó mới về nhà thay đồ, mà nhớ vậy rồi à? _ anh nói với biểu cảm cute

- Kệ người ta, yêu quá mà! _ Chính An cười khỏ

---

*Tại căn nhà khó rất xa

- ANH KHÁNH ANH!! _ nó hét lớn gọi tên hấn nhưng không nghe động tĩnh

- ANH KH.... _ nó chưa nói hết thì 1 giọng vang lên sau lưng nó

- Tới rồi sao? Nhanh nhì? _ Kiều Trang nhếch môi nhìn nó. Đến giờ nó mới hiểu, nó bị gạt trắng trợn. Nhưng nó rất bình tĩnh nha, không run sợ gì cả. Nhẹ nhàng đưa mắt quét khắp căn nhà tiến lại chiếc ghế nhựa ngồi xuống, nhàn nhã cất âm thanh lạnh xương sống

- Đề tiện! _ nó nhếch môi khinh bỉ

- Đừng mạnh miệng cưng à! Không ai cứu được mày đâu! _ ả ta nhìn nó đầy đắc chí

- Tôi cần người cứu sao? Tôi không giống cô, giả tạo để được thương hại từ người khác

- Mày thì biết gì?

- Đúng. Tôi không biết gì? Nhưng còn cô. Cô 5 lần 7 lượt coi tôi là cái gai trong mắt, rốt cuộc tôi đã làm gì cô??
- Mày cướp đi người tao yêu thương. Vậy là mày không làm gì à?
- Anh Khánh Anh sao? Tôi không hề cướp anh ấy từ tay cô. Là chính cô không biết trân trọng thứ đang có. Chính cô đã tuyên bố chia tay anh ấy vì ham danh lợi. Bây giờ còn dám nói là tôi cướp đi người cô yêu thương. Nực cười thật! _ nó cười chế giễu ả
- Mạnh miệng lắm con khốn. Nếu như tao không chia tay anh ấy thì mày cũng sẽ cướp anh ấy thôi? _ ả ta hung dữ nói lớn
- Không hẳn. Cái gì của mình thì dù không làm gì nó vẫn sẽ là của mình. Cái gì không là của mình thì cho dù giành giật nó vẫn mãi mãi chẳng thuộc về mình. Hơn nữa... Trong cuộc sống, vốn dĩ không tồn tại 2 chữ "nếu như"
- Định lên mặt dạy đời tao à. Đừng nói đạo lý với tao. Tụi bây trói chặt nó lại cho tao! _ ả ta ra lệnh cho tụi đàn em. Tụi kia gật đầu rồi cầm lên sợi dây thừng, tiến về nó
- Làm gì vậy? Buông ra! _ nó kháng cự nhưng vô ích, tay chân đã bị bọn đàn em của ả giữ lại, giờ muốn tung cước cũng chẳng được
- Canh chừng nó thật kĩ, không được làm hay đụng gì tới nó, chờ lệnh của tao, nếu không đừng trách! _ ả ta trừng mắt khiến bọn kia rúm rập nghe theo. ả ta ra ngoài rồi mấy tên kia cũng ra ngoài. Khóa cửa chặt lại. Trong căn nhà chỉ còn mỗi nó. Khi thật khi đi lại không mang theo điện thoại, giờ sao chứ.

---

*Quay lại biệt thự:

- Trả đây, của em mà! _ nhỏ và cậu mãi giành 1 quả táo mà làm um lên
- Em ăn trái kia đi! _ cậu đưa nhỏ 1 trái táo khác
- Không, em ăn trái này _ nhỏ giựt lại trái táo cắn 1 cái đánh dấu sở hữu
- Hừ. Keo kiệt! _ cậu xụ mặt rồi cầm ly nước tu 1 hơi
- Chào Chào! _ hấn bước vào
- Cát Vy đâu anh, kêu nó vào rồi ăn cơm thôi! _ cô hỏi hấn rồi đứng dậy
- Không phải trên phòng sao? _ hấn khó hiểu hỏi lại
- Gì chứ. Khi nãy nó chạy ầm ầm gấp gấp. Tao tưởng nó đi kìm mày! _ anh trả lời hấn
- Không có. Tao về thay đồ xong tới đây liền mà! _ hấn trả lời khiến mọi người lo hơn, sốt ruột hơn
- Vậy nó đi đâu? _ Nhã Vy cảm thấy bất an vô cùng
- Để em gọi coi sao? _ My lới phone ra ấn số gọi nó
- Nè. Máy đưa gọi Cát Vy chi vậy? Điện thoại nó reo ồm ồm nè! _ ông bước xuống tay cầm điện thoại của nó
- Không mang theo máy? _ anh lo lắng hơn
- Đây là sao? _ cậu đọc gù đó trong điện thoại nó rồi đưa cho mọi người. Tất cả xúm lại. Dòng tin nhắn từ số lạ "Khánh Anh đang gặp nguy hiểm, mày đến trễ thì lo mà nhận xác. Tao sẽ gọi lại báo địa chỉ. Cho mày 30 phút tới đây"
- Rõ rồi. Cát Vy bị gạt rồi
- Bọn nó tinh thật, gọi báo địa chỉ chứ không nói thẳng trong tin nhắn
- Haizz. Tiêu. Vào ăn thôi, đói rồi sắp xỉu rồi! _ nhỏ xoa bụng than vãn
- Ờ vô ăn đi! _ cô lên tiếng
- Máy đưa sao vậy? Là bạn thân mấy em đang gặp nguy đó! _ anh quát lên
- Yén, Ngọc. Chắc giờ Cát Vy nó đang bị trói hay 2 đứa? _ ông hỏi 2 đứa kia
- ĐÚNG RỒI! _ 2 đứa và ông cười tươi như hoa

- Ông và 2 đứa sao vậy? Ông không lo cho Cát Vy sao? _ Bảo Lâm nhăn mặt khó chịu
- Lo chứ. Lo cho tụi đang canh giữ Cát Vy sẽ vào viện đây! _ ông cười cô và nhò cười tươi hơn
- Mọi người yên tâm đi. Cái này gọi sao ta, à giống như bắt cóc vậy á. Đúng rồi là bắt cóc! _ cô hồn nhiên nói cười
- Không gì đâu. Ai bắt cóc nó là tới số rồi. Tội nghiệp tụi đó! _ nhỏ lắc đầu tiếc khổ

Bạn đang đọc truyện *Tam Tiểu Thư Đa Tình Cách* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.